

**PROFETEN
MUHAMMAD
(SAAS)**

**HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)**

Translated by: Carl Rossini
Edited by: David Livingstone

GLOBAL PUBLISHING

Gursel Mah. Darulaceze Caddesi No: 9
Funya Sk. Eksioglu Is Merkezi B Blok D. 5
Okmeydani-Istanbul / Turkey
Tel: +90 212 320 8600

PRINTED BY:

Kelebek Matbaacilik
Istanbul / Turkey

INDHOLD

Introduktion

Profetens (saas) fremragende moral, som fortalt i Koranen

Profetens (saas) måde at kommunikere Allahs Budskab på

Profetens (saas) ydre fremtoning

Profetens (saas) eksemplariske liv

Hvad Profeten (saas) sagde om fremtiden

Konklusion

Evolutionens bedrag

OM FORFATTEREN

Nu skrivende under forfatternavnet HARUN YAHYA, blev Adnan Oktar født i Ankara i 1956. Da han havde gennemført sin folkeskole og sin ungdomsuddannelse i Ankara, studerede han kunst på Istanbuls Mimar Sinan University og filosofi på Istanbul University. Siden 1980'erne har han udgivet mange bøger om politik, videnskab og trosrelaterede spørgsmål. Harun Yahya er velkendt som forfatteren af vigtige værker, som afslører evolutionisternes bedrageri, deres ugyldige påstande, og de mørke alliancer mellem Darwinisme og så blodige ideologier som fascisme og kommunisme.

Harun Yahyas værker, oversat til 63 forskellige sprog, udgør en samling af totalt over 45.000 sider med 30.000 illustrationer. Hans forfatternavn er en sammensætning af navnene Harun (Aaron) og Yahya (John) til minde om de to agtede profeter, som kæmpede imod deres folks mangel på tro. Profetens segl på hans bøgers forside er symbolsk og linket til indholdet. Det repræsenterer Koranen (det endelige skriftsted) og Profeten Muhammad (saas), den sidste af profeterne. Under vejledning af Koranen og Sunnah (Profetens (saas) lære), gør forfatteren det til sit formål at modbevise hver irreligiøs ideologis fundamentalistiske tese og få "det sidste ord" for fuldstændigt at lukke munden på protesterne mod religion. Han bruger den sidste Profets (saas) segl, som opnåede ultimativ visdom og moralsk perfektion, som et tegn på hans intentioner om at komme med det sidste ord.

Alle Harun Yahyas værker deler et fælles mål: at formidle Koranens budskab, opfordre læsere til at overveje grundlæggende spørgsmål som Allahs eksistens og fællesskab og det hinsidige, og at udstille irreligiøse systemers svage fundament og perverterede ideologier.

Harun Yahya har et bredt læserpublikum i mange lande fra Indien til Amerika, England til Indonesien, Polen til Bosnien, Spanien til Brasilien, Malaysia til Italien, Frankrig til Bulgarien og Rusland. Nogle af hans bøger er tilgængelige på engelsk, fransk, tysk, spansk, italiensk, portugisisk, urdu, arabisk, albansk, kinesisk, swahili, hausa, dhivehi (talt på Maldiverne), russisk, serbokroatisk (bosnisk), polsk, malaysisk, uygur tyrkisk, indonesisk, bengali, dansk og svensk.

Højt værdsat over hele verden har disse værker været medvirkende til, at mange har genfundet tro på Allah og fået dybere indsigt i deres tro. Hans bøgers visdom og oprigtighed sammen med en udpræget stil, der er let at forstå, påvirker direkte enhver, der læser dem. De som seriøst overvejer disse bøger kan ikke længere være fortalere for ateisme eller nogen perverteret ideologi eller materialistisk filosofi, fordi disse bøger er kendetegnet ved hurtig effektivitet, bestemte resultater og ubestridelighed. Selv hvis de fortsætter med at gøre dette, vil det kun være en sentimental insisteren, da disse bøger afviser sådanne ideologier fra deres fundament. Alle moderne bevægelser i benægtelse er nu ideologisk besejret, takket være bøgerne skrevet af Harun Yahya.

Dette er uden tvivl et resultat af Koranens visdom og klarhed. Forfatteren har beskedent til hensigt at fungere som et redskab i menneskehedens søgen efter Allahs rette sti. Der er ikke ønsket nogen materiel gevinst ved udgivelsen af disse værker.

De, som opfordrer andre til at læse disse bøger, at åbne deres sind og hjerter og vejlede dem til at blive mere hengivne tjenere af Allah, yder en uvurderlig service.

I mellemtiden ville det kun være spild af tid og energi at udbrede andre bøger, der skaber forvirring i folks sind, leder dem til ideologisk forvirring og som tydeligvis ikke har nogle stærke og præcise effekter med hensyn til at fjerne tvivlen i folks hjerter, som også bekræftet af tidligere

erfaring. Det er umuligt for bøger at få sådan en stor effekt, hvis de er udtænkt til at understrege forfatterens litterære magt frem for det ædle mål at redde folk fra tabet af tro. De, som betvivler dette, kan hurtigt se, at Harun Yahyas bøger eneste mål er at overvinde vantrø og at formidle Koranens moralske værdier. Succesen og virkningen af denne service sætter sig fast i læserens overbevisning.

En pointe må huskes: den største grund til den fortsættende ondskab, konflikt og andre prøvelser udholdt af størstedelen af mennesker, er den ideologiske eksistens af vantrø. Dette kan kun afsluttes med den ideologiske sejr over vantrø og ved at formidle skabelsens vidunder og Koranens moralitet, sådan at folk kan leve efter det. Ser man på verdens situation i dag, som fører ind i en nedadgående spiral af vold, korrupsion og konflikt, er det tydeligt, at denne service skal udbydes hurtigt og effektivt, ellers er det måske for sent.

I denne indsats vil Harun Yahyas bøger tage en førende rolle. Ved Allahs vilje vil disse bøger være et redskab, som gør, at folk i det 21. århundrede vil opnå den fred, retfærdighed og lykke, som er lovet i Koranen.

TIL LÆSEREN

Et specielt kapitel er tildelt evolutionsteoriens kollaps, fordi denne teori udgør basis for alle anti-spirituelle filosofier. Fordi Darwinisme nægter skabelsesfaktummet - og derfor Allahs eksistens - har det over de sidste 150 år været grund til, at mange mennesker har forladt deres tro eller er kommet i tvivl. Det er derfor en nødvendig service, en meget vigtig pligt, at vise alle, at denne teori er et bedrag. Fordi nogle af vores læsere måske kun finder muligheden for at læse en af vore bøger, synes vi det er passende at afsætte et kapitel til at opsummere dette emne.

Alle forfatterens bøger forklarer trosrelaterede spørgsmål i lyset af Koranens vers og indbyder til at lære Allahs ord og leve efter dem. Alle emnerne, der drejer sig om Allahs vers er forklaret, sådan at der ikke efterlades nogen tvivl eller plads til spørgsmål i læserens sind. Bøgernes oprigtige, simple og flydende stil sikrer, at alle på alle aldre og fra alle sociale grupper let kan forstå dem. Takket være deres effektive og klare fortællemåde, kan de læses i et hug. Selv de, som strengt afviser spiritualitet, bliver påvirket af de fakta, som disse bøger dokumenterer, og kan ikke nægte sandfærdigheden af indholdet.

Denne og alle de andre bøger af forfatteren kan læses individuelt eller diskuteres i en gruppe. Læsere, der er ivrige efter at få noget ud af bøgerne, vil finde diskussioner meget brugbare, da det lader dem relatere deres refleksioner og oplevelser til hinanden.

Oven i købet vil det være en stor service til Islam at bidrage til udgivelsen og læsningen af disse bøger, skrevet kun for Allahs tilfredsstillelse. Forfatterens bøger er alle utrolig overbevisende. Af denne grund, for at kommunikere ægte religion til andre, er en af de mest effektive måder at opfordre dem til at læse disse bøger.

Vi håber, læseren vil kigge på anmeldelserne af hans andre bøger bag på denne bog. Hans store kildemateriale på trosrelaterede spørgsmål er meget brugbart og en fornøjelse at læse.

I disse bøger, i modsætning til nogle andre, vil du ikke finde forfatterens personlige synspunkter, forklaringer baseret på tvivlsomme kilder, stilarter, der er uopmærksomme på respekt og ærbødighed af hellige emner, eller håbløse, pessimistiske argumenter, som skaber tvivl i sindet og afvigelse i hjertet.

INTRODUKTION

Som skrevet i et vers i Koranen, **“... han [Muhammad] er Guds udsending og profeternes segl.”** (Sura al-Ahzab: 40), blev Profeten Muhammad (saas) sendt til menneskeheden som den sidste profet. Han var et levende eksempel på Allahs sidste åbenbarings sublime moral. Han var en ven af Allah og inspirerede menneskeheden gennem sin nærhed til Ham. Han var Hans repræsentant, nobel i Hans Syn, og en ven af alle troende.

Som Allah har fremsagt i et andet vers, **”Vi vil fremsætte vægtige ord for dig.”** (Sura al-Muzammil: 5), lagde han et tungt ansvar på Sin sidste profet, Muhammad (saas). På grund af Profetens (saas) store tro på Allah, bar han det ansvar på den bedst mulige måde, kaldte menneskeheden til Allahs og Islams sti, og oplyste vejen for alle troende.

Selvom vi aldrig har set Profeten (saas), kan vi stadig gøre vores bedste for at komme til at kende hans eksemplariske opførsel, hans udtalelser og den glædelige moral, han udviste, ved hjælp af vers fra Koranen og haditherne (Profetens (saas) udtalelser og læresætninger). Vi kan prøve at være som ham for at komme tæt på ham i efterlivet. Folk i dag, og især de unge, ser mange individer som rollemodeller, imiterer den måde, hvorpå de opfører sig, taler og klæder sig, og forsøger at være som dem. Men størstedelen af disse folk er ikke selv på rette vej, de mangler sand moral og attitude. Det er derfor et seriøst ansvar at lede folk til sandheden og til den bedst mulige moral og opførsel. En muslim må forsøge at efterligne Profeten Muhammads (saas) adfærd og moral. Allah bekræfter dette i et vers:

I har et smukt eksempel i Guds udsending, for enhver, som sætter sit håb til Gud og den yderste dag og ofte ihukommer Gud. (Sura al-Ahzab: 21)

Ligesom Profeten Muhammad (saas), var de andre profeter også rollemodeller for troende og nød Allahs gode glæde. Allah siger i et vers:

I beretningerne herom er der et advarende eksempel for de forstandige. Det [Koranen] er ikke fortællinger, der er opfundet, men en bekræftelse af det, der forelå tidligere, en nøjagtig fremlæggelse af alting, retledning og barmhjertighed til folk, der tror. (Sura Yusuf: 111)

Målet med at skrive denne bog er at introducere diverse af Profeten Muhammads (saas) egenskaber, ved at vise de overlegne egenskaber og kvaliteter, et samfund kan nyde, når det vedtager sådan en moral og derved opfordrer andre til at vedtage sig samme moral. Som Profeten (saas) har afsløret i hadithen, **”Sandelig, har jeg efterlagt blandt jer Allahs Bog og Hans Apostels Sunna, som hvis du holder ved, aldrig skal afvige fra.”**¹ De to mest sande guides for muslimer er Kuranen og Sunnaen (Profeten Muhammads (saas) gerninger). Profeten Muhammad (saas) var et eksempel for hele menneskeheden med sin moral, som han opfordrede

menneskeheden at leve efter. Det var Profeten (saas), som sagde: ”Jeg blev sendt for at perfektionere god karakter”² og ”Af En, hvis hånd mit liv er i: Ingen skal træde ind i Paradis, undtagen de med god opførsel.”³

De muslimer, som følger Profetens (saas) levevis må være fremmest i deres moral og opførsel, og må invitere andre til at vedtage sig samme moral.

Profetens (saas) fremragende moral, som fortalt i Koranen

I Koranen har Allah åbenbaret, at Profeten (saas) besad den fineste moral, og siger:

N. Ved pennen og ved det, som de skriver ned! Du er ved din Herres nåde ikke besat. Du har løn uden forbehold i vente, og du er af vældig natur. Du skal få at se, og de skal få at se, hvem af jer, der er forført. Din Herre ved bedst, hvem der har forvildet sig bort fra Hans vej, og Han ved bedst, hvem der er de retledte. (Sura al-Qalam: 1-7)

Allah har også afsløret i det vers, at Profeten (saas) var utrættelig på Sin vej. Det viser, at han altid udviste en tilfredsstillende moral, aldrig afveg fra Allahs vej.

Som Profetens (saas) ord ”Den mest perfekte tilhænger af troen er han, der har de bedste manerer.”⁴ gør klar, er moral en af de vigtigste dele af sand tro. Det er derfor en vigtig religiøs pligt at lære om og udføre det bedste eksempel på det.

Dette kapitel vil diskutere en række eksempler på den moral, Profeten (saas) anbefaler.

Profeten (saas) praktiserede kun det, der blev åbenbaret for ham

En af de vigtigste egenskaber, ofte nævnt i forbindelse med Profeten (saas) i Koranen, er at han kun praktiserede det, som Allah åbenbarede og bad ham om, uden bekymring om, hvad andre ville tænke. Vigtige figurer og medlemmer af andre religioner på den tid ville have ham til at indføre regler, som ville gavne dem. Selvom disse folk var mange og magtfulde, var Profeten (saas) pertentlig med at adlyde Allahs bud og Koranen. Allah fortæller os det følgende i et vers:

Når Vore tegn bliver læst op for dem som klare beviser, siger de, der ikke håber på at møde Os: "Kom med en anden Koran end denne, eller lav om på den!" Sig: "Det tilkommer ikke mig at lave om på den af mig selv. Jeg følger kun det, der er blevet mig åbenbaret. Hvis jeg sætter mig op imod min Herre, må jeg frygte straffen på en vældig dag." Sig: "Hvis Gud havde villet, havde jeg ikke læst den op for jer, og Han havde ikke ladet jer kende den. Jeg har dog været iblandt jer et helt liv før den. Vil I ikke komme til fornuft?" (Surah Yunus: 15-16)

I en række vers i Koranen advarede Allah Profeten (saas) om hans folks adfærd. For eksempel:

Til dig [Muhammad] sendte Vi Skriften med sandheden ned, til bekræftelse af det af Skriften, der forelå før den, og for at give vished derom. Døm imellem dem efter det,

som Gud har sendt ned! Følg ikke deres lyster, bort fra den sandhed, der er kommet til dig! For hver og en af jer har Vi sat en retning og en vej. Hvis Gud havde villet, havde Han gjort jer til ét fællesskab; men Han vil sætte jer på prøve gennem det, som Han har givet jer. I skal derfor stræbe efter at komme først med det gode! Til Gud vender I alle tilbage. Da vil Han underrette jer om det, hvorom I var uenige. Sig: "Jeg formår intet andet, end hvad Gud vil, hverken til skade eller til gavn for mig selv. Der er en tidsfrist for ethvert fællesskab. Når deres frist udløber, kan de hverken forhale den eller fremskynde den med så meget som en time." Sur at al-Ma'ida: 48-49)

Profeten (saas) sagde gentagne gange bestemt til folket, at de ikke skulle gøre andet, end hvad Allah havde åbenbaret for ham. Et vers omkring denne fremragende moral hos Profeten (saas) lyder:

Sig: "Jeg siger ikke til jer, at Guds skatte er i min besiddelse. Jeg har ikke kendskab til det skjulte, og jeg siger ikke til jer, at jeg er en engel. Jeg følger kun det, der er blevet mig åbenbaret." Sig: "Er den blinde og den seende lige? Vil I ikke besinde jer?" (Sura al-An'am: 50)

Sammen med den bestemthed og konstans i Allahs levemåde fortalte Profeten (saas) folk om den sande religion på den bedste og mest tilfredsstillende måde. At sammenligne Profeten (saas) med størstedelen af mennesker vil være behjælpeligt til at forstå hans overlegne kvaliteter. De fleste folk, nu og i fortiden, er fyldt med begær, længsler og passioner. Selvom størstedelen tror på religion, er de ikke i stand til at overkomme disse besættelser. I stedet for at opgive dette begær går de på kompromis, når det gælder deres religiøse forpligtelser. De er ikke i stand til at udføre nogle disse forpligtelser ud af bekymring over, hvad for eksempel deres ægtefæller, slægtninge eller venner ville sige. Eller de er ikke i stand til at opgive vaner, som er uacceptable for religion. De fortolker derfor religion ifølge deres egne interesser, accepterer de regler, der passer dem og afviser de, som ikke gør.

Profeten (saas) kom gik aldrig på kompromis med hensyn til, hvad sådanne folk ville have. Han formidlede Koranen til menneskeheden uden ændringer om, hvad Allah havde afsløret, uden at tage hensyn til nogle personlige interesser, og han gjorde dette udelukkende i frygt for Allah. Allah taler om Profetens (saas) gudsfrygt (*taqwa*) i Koranen:

Ved stjernen, når den synker! Jeres fælle er ikke faret vild og går ikke fejl. Han taler ikke ud af egen lyst. Det er en åbenbaring, der blev indgivet, intet andet. En med megen styrke belærte ham, en mægtig [altså Gabriel]... (Sura an-Najm: 1-6)

I skal vide, at Guds udsending er blandt jer. Hvis han adlød jer i mange sager, ville I komme galt af sted. Men Gud har gjort troen kær for jer og ladet den stå i et smukt lys i jeres hjerte, mens Han har vakt jeres had mod vantro, gudløshed og ulydighed. Sådanne

følger den rette vej. (Sura al-Hujurat: 7)

Profetens (saas) tillid til Allah: Et eksempel for alle

De situationer, Profeten (saas) var involveret i, som de fortælles i Koranen, viser hans tilbagetræden og underkastelse for Allah. For eksempel er Profetens (saas) ord, da han og hans ven gemte sig i en grotte efter, de forlod Mekka, et af de fineste eksempler på den underkastelse. Allah afslører i Koranen:

Hvis ikke I hjælper ham; - Gud har tidligere hjulpet ham: Da de, der er vantro, fordrev ham som den ene af to; da de to var i hulen; da han sagde til sin ledsager: "Vær ikke bedrøvet! Gud er med os!" - da sendte Gud sit nærvær ned over ham og støttede ham med hære, som I ikke kunne se. De, der er vantro, deres ord nedgjorde Han. Guds ord er det højeste. Gud er mægtig og vis. (Sura at-Tawba: 40)

Hvad end situationen må have været, underkastede Profeten (saas) sig altid Allah, med vide nom, at der var skønhed og godhed i alt, Han skabte. Disse ord fra Profeten (saas) til sit folk, som skrevet i Koranen, er et sigende eksempel på den underkastelse:

Hvis der sker dig noget godt, gør det dem ondt, og hvis en ulykke rammer dig, siger de: "Vi har allerede taget vor beslutning!" og vender sig skadefro bort. Sig: "Intet andet vil ramme os end det, som Gud har bestemt for os. Han er vor skytsherre." Til Gud skal de troende sætte deres lid. (Sura at-Tawba: 50-51)

Profeten (saas) var, med sin underkastelse til Allah, et eksempel for alle muslimer, og han advarede om, at folk aldrig ville have magten til at ændre noget, der kom fra Allah:

*"Alt er ved dekret – selv manglende evner og evner."*⁵

*"... Når du spørg efter noget, så spørg Allah, og hvis du søger hjælp hos Allah. Vid, at hvis folk gik sammen for at gøre noget godt for dig, kunne de kun gøre noget godt for dig, hvis Allah havde tilrettelagt det for dig, og at hvis de gik sammen for at skade dig, kunne de kun skade dig på en måde, som Allah havde tilrettelagt for dig. Pennene er lagt væk og siderne er tørre."*⁶

Enhver troende, som adlyder Profetens (saas) Sunna, må mode enhver ulykke med samme underkastelse som ham, og må tro på, at der er skønhed og godt i alt. vi må ikke glemme, at Profeten Muhammad (saas), en af Allahs mest gudfrygtige tjenere, også blev prøvet med store vanskeligheder og udfordrende omstændigheder.

Der var folk, der var klar til at forårsage diverse slags vanskeligheder i samfundene, han tiltalte. De prøvede at gå imod Profeten (saas) ved at opføre sig hyklerisk. Polyteister nægtede at forlade deres forfædres religion, andre bad Profeten (saas) om at give dem et tegn, der passede deres bedste interesse, de prøvede at dræbe, arrestere eller landsforvise Profeten (saas), og placerede kort sagt alle slags vanskeligheder på hans vej.

Profeten (saas) var altid tålmodig over for de vantro. Han fortsatte med at kommunikere Allahs religion og med at instruere muslimer i Koranen, mens han beskyttede dem fra fare. Kilden til den beslutsomhed, succes og det mod lå i hans stærke tro på Allah, hans gudsfrygt og underkastelse. Profeten (saas) vidste altid, at Allah var med ham, som da han var i grotten, og at enhver situation blev bestemt af Allah. Han havde tillid til, at alt kom fra Allah, og at det ville resultere i det bedst mulige udfald. Den følgende hadith af Profeten (saas) er et eksempel på hans underkastelse:

”En troendes vej er besynderlige, for der er godt i alle hans handlinger, og dette er ikke tilfældet med nogen andre, undtagen når det fælder en troende, for hvis han har en anledning til at føle glæde, takker han [Allah], altså er der noget godt i det for ham, og hvis han kommer i problemer og viser resignation (og tålmodigt udholder det), er der noget godt i det for han.”⁷

Profeten (saas) gjorde altid sit bedste, uanset situationen, selvom han vidste, at udfaldet afhang af Allah. Han regnede med og stolede på Ham. Som gengæld for den underkastelse gav Allah ham styrke og succes.

Allah bad Profeten (saas) om at være tålmodig over for de, som skabte problemer for ham, og han var tro mod denne recept gennem hele sit liv. Det afsløres i et vers:

De siger: "Lydighed!" men når de kommer ud fra dit hus, pønser nogle af dem på noget andet, end hvad du har sagt. Gud skriver op, hvad de pønser på. Vend dig fra dem, og sæt din lid til Gud! Gud er tilstrækkelig som væрге. (Sura an-Nisa': 81)

De ord, Profeten (saas) blev befalet at sige i en anden krævende situation, afslører også hans gudsfrygt og underkastelse:

Hvis de strides med dig, skal du sige: "Jeg har overgivet mig til Gud, og det samme har de, der følger mig." Sig til dem, der har fået Skriften, og til dem af dit folk: "Har I overgivet jer til Gud?" Hvis de har overgivet sig til Gud, er de retledte. Men hvis de vender sig bort! - Du er kun den, der bringer budskabet. Gud har indsiget i tjenerne. (Sura Al 'Imran: 20)

En af Profetens (saas) kommentarer om den gengæld, der venter de, som udviser underkastelse, lyder som følger:

”Hvis du sætter din lid fuldstændig til Allah, vil Han arrangere næring for dig på samme måde, som Han giver det til fuglene. De tager ud om morgenen med tomme maver og vender mætte tilbage om aftenen.”⁸

Profetens (saas) ord og handlinger er de bedst mulige modeller for troende. Det er grunden til, at enhver troende, som står overfor en vanskelighed af en art, eller en situation, han ikke kan lide, må tænke på Koranens vers, og på det faktum, at Allah skaber alt; påtage sig Profetens (saas) underkastelse og acceptere den skæbne, Allah har bestemt for ham.

Profeten (saas) prøvede altid kun at tilfredsstille Allah, og forventede intet til gengæld fra andre

En af islams fundamentale grundsætninger er, at en person skal basere hele sit liv på frygten for og kærligheden til Allah og udføre alle sine pligter udelukkende for at vinde Allahs gode vilje og barmhjertighed og for at opnå Hans Paradis. I et vers fortæller Allah de troende: ”**Sig: "Min bøn og min ceremoni, mit liv og min død tilhører Gud, alverdens Herre."**” (Sura al-An‘am: 162)

I det følgende vers bliver de troende fortalt, at de udelukkende skal leve deres religion for Allah, og ikke for noget andet formål: ”**Dog ikke dem, der omvender sig og forbedrer sig, holder fast ved Gud og vier deres religion til Gud alene. De skal være sammen med de troende. Gud vil give de troende en vældig løn.**” (Sura an-Nisa': 146) Enhver, der holder fast i Allah, ved, at der ikke er nogen anden gud end Allah, lever sit liv kun for at opnå Hans gode glæde og aldrig nogensinde forlader sin tro på Ham, viser, at han har sand tro.

Ingen sand troende prøver at opnå kærlighed, god vilje eller anerkendelse fra nogen anden end Allah med gode handlinger og obligatoriske religiøse pligter inklusiv faste, regelmæssig bøn (*salat*) udført fem gange om dagen eller at give almisser. De fineste eksempler på sådanne sande troende er Profeten Muhammad (saas) og andre profeter (fred være med dem alle).

Profeten (saas) prøvede kun at vinde Allahs gode glæde og brugte sit liv på at stræbe efter at vinde Hans barmhjertighed, medfølelse og Paradis, uden nogensinde at tænke på personlige interesse eller materielle gevinster.

Sig: "Jeg beder jer ikke om nogen løn for det, og jeg er ikke en af dem, der tilvender sig noget. (Sura Sad: 86)

Sig: "Jeg har ikke bedt jer om nogen løn. Den kan I selv beholde. Min løn påhviler alene Gud." Han er vidne til alt. (Sura Saba': 47)

Profetens tålmodighed, når han mødte vanskeligheder

Gennem hele sin mission oplevede Profeten Muhammad (saas) alle slags vanskeligheder. Nægtere og polyteister, blandt hans eget folk, fornærmede ham forfærdeligt og kaldte ham endda end troldmand eller galning. Andre ville slå ham ihjel og planlagde endda at gøre dette. På trods af alt det, prøvede Profeten (saas) at lære folk med alle slags baggrunde og kulturer om Koranen, og derfor om rigtig moral og god adfærd.

Som det siges i Koranens vers, var der nogle folk, som ikke havde den mindste idé om grundlagene for god opførsel, og af den grund overvejede de aldrig, at de måske ville forfærde en, som besad overlegen moral. Profeten (saas) udviste den største tålmodighed i disse omstændigheder, vendte sig til Allah og bad om Hans hjælp i alle situationer og opfordrede troende til tålmodighed og underkastelse:

I mange vers i Koranen råder Allah Profeten (saas) at være tålmodig på trods af de

vantros ord:

Udhold tålmodigt, hvad de siger! Lovpris din Herre før solopgang og før solnedgang! (Sura Qaf: 39)

Lad ikke det, de siger, gøre dig bedrøvet! Al magt hører Gud til. Han er Den Hørende og Den Vidende. (Sura Yunus: 65)

Vi ved, at du er beklemt om hjertet over, hvad de siger. (Sura al-Hijr: 97)

Måske fortier du noget af det, der bliver åbenbaret for dig, og føler dig beklemt om hjertet derved; for de siger jo: "Hvorfor er der ikke blevet sendt en skat ned til ham, eller kommet en engel sammen med ham?" Du er kun en advarer. Gud er værge for alting. (Sura Hud: 12)

Troende må huske den slags ting, Allahs Udsending (saas) var tålmodig omkring, og bruge ham som model, når de håndterer deres egne vanskeligheder. De, der fortvivler ved det mindste problem, som ikke er i stand til at bære den mindste modstand, som stopper med at prædike Allahs religion, eller som mister håb, når deres virksomhed går dårligt, må være klar over, at sådan adfærd er i uoverensstemmelse med Allahs hellige bog og Profetens (saas) udtalelser og gerninger. Troende må altid være tålmodige, bruge Allah som deres hjælper og takke Ham, vedtage sig Profetens (saas) fremragende moral og håbe på vores Herres barmhjertighed, medfølelse og Paradis.

Profeten (saas) havde altid medfølelse med de omkring ham

Som vi allerede har set, var det folk med forskellige karakterer og ideer, som omgav Profeten (saas). Gennem sit liv viste han dog en interesse i hver og én, advarede dem om deres fejl og mangler og forsøgte at uddanne dem på alle områder, fra renlighed til trosspørgsmål. Hans medfølelse, kærlige, forstående og tålmodige attitude var grunden til, at mange folks hjerter åbnede sig for islam og udviklede en ægte kærlighed til Profeten (saas). Allah beskriver denne glædelige attitude, som Profeten (saas) havde over for sine omgivelser, i Koranen:

Ved Guds barmhjertighed var du mild over for dem. Havde du været rå og hårdhjertet, var de blevet spredt rundt omkring dig. Tilgiv dem derfor, og bed om tilgivelse for dem... (Surah Al 'Imran: 159)

I et andet vers fortalte Allah Profeten (saas), hvordan han skulle opføre sig over for andre omkring ham:

Vi ved bedst, hvad de siger. Du har ingen magt over dem. Påmind med Koranen den, der frygter Min trussel! (Sura Qaf: 45)

Profeten (saas) pressede aldrig de omkring ham til at acceptere religionen, ej hellere

påtvang han dem nogen forhold. I stedet fortalte han dem altid om det på de mest behagelige måder.

Han støttede altid de troendes samfund med sin stærke samvittighed og var altid en velgører for dem. På baggrund af disse træk beskrives Profeten (saas) i mange vers som ”**jeres frænde.**” (Sura Saba': 46: Sura an-Najm: 2, Sura at-Takwir: 22).

Profeten står de troende nærmere end dem selv, og hans hustruer er deres mødre... (Sura al-Ahzab: 6)

Imam Ghazali, den store islamiske lærde, opsummerede Profetens (saas) behandling af de omkring ham i lyset af informationen i haditherne:

”... Alle troede, at Profeten ærede ham mere. Hvem end, der kom til ham, kunne se hans ansigt.

... Han plejede at kalde sine frænder ved efternavn, med ære, og han plejede at give et efternavn til de, som ikke havde et efternavn.

... Han var meget kærlig og venlig i forbindelse med folket.

... Ingen kunne tale højt i hans samling.”⁹

Profetens (saas) menneskelige kærlighed, venlige tanke og medfølelse, som vendte de omkring ham til sand religion og varmede deres hjerter for troen, er den overlegne moral, som alle muslimer burde forsøge at efterligne.

Profetens (saas) eksemplariske retfærdighed

I Koranen befaler Allah de troende, at de ”skal varetage retfærdigheden som vidner foran Gud, selvom I går mod jer selv, mod forældre eller mod slægtninge! Hvad enten det er en rig eller fattig, så er Gud dem begge ganske nær. Følg ikke jeres lyst i stedet for at være retfærdige...” (Sura an-Nisa': 135). Med de regler, han pålagde muslimer, hans retfærdige og medfølende attitude over for folk med andre religioner, sprog, racer og stammer, og hans måde ikke at diskriminere mellem rige og fattige på, men i stedet behandle alle lige, er Allahs Udsending (saas) et flot eksempel for hele menneskeheden.

Allah siger til Sin Profet (saas) i et vers:

Det er dem, der lytter til løgn og fortærer uretmæssigt gods. Hvis de kommer til dig, kan du enten dømme imellem dem eller vende dig bort fra dem. Hvis du vender dig bort fra dem, kan de ikke gøre dig nogen fortræd. Men hvis du dømmes, så døm retfærdigt mellem dem! Gud elsker de retfærdige. (Sura al-Ma'ida: 42)

Profeten (saas) adlød Allahs bud, selv med meget vanskelige folk, og gik aldrig på kompromis med noget i sin udførsel af retfærdighed. Han blev et eksempel for alle tider med ordene ”**Min Herre påbyder retfærdighed...**” (Sura al-A'raf: 29).

En række tilfælde vidner om Profetens (saas) retfærdighed. Han boede i et område, hvor

folk med forskellige religioner, sprog, racer og stammer alle sameksisterede. Det var meget svært for de samfund at leve sammen i fred og sikkerhed, og at kontrollere de, der forsøgte at sprede adspredelse. En gruppe kunne blive aggressiv og endda angribe andre over den mindste udtalelse eller handling.

Men Profetens (saas) retfærdighed var en kilde til fred og sikkerhed for de andre samfund, ligesom det var for muslimer. På Profetens (saas) tid blev kristne, jøder og hedenske alle behandlet lige. Profeten (saas) adlød verset ”**Der er ingen tvang i religionen...**” (Sura al-Baqara: 256) ved at forklare den sande religion til alle, men lade det være op til dem selv at bestemme sig.

I et andet vers afslørede Allah for Profeten (saas) den slags retfærdighed og forlig han skulle bruge over for de med andre religioner:

Kald derfor, og vær retlinet, således som du er blevet befalet! Følg ikke deres lyster! Sig: "Jeg tror på, hvad Gud har sendt ned af skrift, og jeg er blevet befalet at behandle jer retfærdigt. Gud er vores Herre, såvel som jeres. Vi svarer for vore handlinger, og I svarer for jeres. Der er intet at strides om mellem os og jer. Gud vil bringe os sammen. Hos Ham ender alt." (Sura ash-Shura: 15)

Denne noble attitude hos Profeten (saas), som er i total harmoni med Koranens moral, burde bruges som et eksempel på, hvordan medlemmer af forskellige religioner i dag burde blive behandlet.

Profetens (saas) retfærdighed skabte forståelse mellem folk fra forskellige racer. I mange af sine udtalelser, selv i sin sidste prædiken, erklærede Profeten (saas), at overlegenhed ikke ligger i racen men i gudsfrygt, som Allah siger i verset:

I mennesker! Vi skabte jer af mand og kvinde, og Vi gjorde jer til folkeslag og stammer, så I kunne genkende hinanden. Den fornemste af jer er i Guds øjne den af jer, der er mest gudfrygtig. Gud er vidende og indsigtfuld. (Sura al-Hujurat: 13)

To hadither fortæller, at Profeten (saas) har sagt:

”I er sønner af Adam, og Adam kom fra støvet. Lad folket stoppe med at prale om deres forfædre.”¹⁰

”Dine genealogier er ikke en grund til at håne nogen. I er alle børn af Adam. Ingen er overlegen over en anden, ud over når det gælder religion og taqwa (gudsfrygt).”¹¹

I sin sidste prædiken opfordrede Profeten (saas) muslimer på denne måde:

”En Araber har ingen overlegenhed over en ikke-araber eller en ikke-araber over en Araber; ej heller har den hvide over den sorte eller den sorte over den hvide, undtagen når det gælder fromhed. Den ædleste blandt jer er i sandhed han, som er den frommeste.”¹²

Aftalen med de kristne fra Najran på den sydlige Arabiske Halvø var et andet fint eksempel på Profetens (saas) retfærdighed. En af sætningerne i aftalen lyder således:

*“Det liv, folket i Najran og de omgivende områder har, deres religion, deres land, ejendom, kvæg og de, der er til stede eller fraværende, deres udsending og deres tilbedelsessteder, er under Allahs beskyttelse og Hans Profets værgemål.”*¹³

Medina-forfatningen, underskrevet af muslimske immigranter fra Mekka, de indfødte muslimer i Medina og jøderne i Medina er et andet vigtigt eksempel på retfærdighed. Som resultat af denne forfatning, som etablerede fred mellem samfund med forskellige trosretninger, og som sikrede beskyttelsen af deres diverse interesser, blev lange år med fjendskab afsluttet. En af de mest fremragende egenskaber ved forfatningen er den trosfrihed, den etablerede. Den relevante sætning lyder:

*”Jøderne i Banu ’Awf er en nation med muslimerne; jøderne har deres religion og muslimerne har deres...”*¹⁴

Artikel 16 i forfatningen lyder: *”Jøderne, som følger os, har bestemt ret til vores støtte og de samme rettigheder som enhver af os. Han skal ikke behandles forkert eller hans fjende hjælpes.”*¹⁵ Profetens (saas) kompagnoner forblev tro mod den artikel i forfatningen, selv efter hans død, og udførte den endda over for berbere, buddhister, brahmaner og folk med andre trosretninger.

En af hovedårsagerne til, at islams gyldne alder var fuld af fred og sikkerhed, var Profetens (saas) retfærdige attitude, som var en refleksion af Koranens moral.

Profetens (saas) retfærdighed vækkede også selvtillid hos ikke-muslimer og mange, inklusiv polyteister, bad om at komme under hans beskyttelse. Allah afslørede det følgende ønske, som polyteisterne kom med, i Koranen, og fortalte også Profeten (saas) om den attitude, han skulle have over for sådanne folk:

Hvis en af dem, der sætter andre ved Guds side, søger beskyttelse hos dig, så giv ham beskyttelse, så han kan høre Guds ord! Og lad ham derpå nå frem til et sted, hvor han er i sikkerhed! For de er folk, der ikke har viden. Hvordan skulle der hos Gud og Hans udsending kunne være en pagt med dem, der sætter andre ved Guds side? Bortset fra dem, som I sluttede pagt med ved det fredhellige bedehus. Så længe de holder ord over for jer, skal I også holde ord over for dem. Gud elsker de gudfrygtige. (Surat at-Tawba: 6-7)

På vores tid er den eneste løsning på de kampe og konflikter, der foregår i hele verden, at vedtage Koranens moral og, ligesom Profeten (saas), aldrig afvige fra retfærdighedens vej og ikke skelne mellem forskellige religioner, sprog eller racer.

Den, der adlyder Profeten (saas) adlyder også Allah

Allah befaler alle at adlyde de Profeter, Han har sendt. Disse udsendinge var velsignede mænd, som adlød Allahs bud, kommunikerede Hans åbenbaringer, repræsenterede den menneskelige model, der glædede Allah mest, gennem deres or og handlinger, kort sagt gennem hele deres levemåde. Allah afslører i Koranen, at de, der adlyder Hans udsendinge, vil blive reddet. Af den grund er lydighed mod Profeten (saas) en forpligtelse af allerhøjeste vigtighed. Allah afslører vigtigheden af lydighed i Koranen:

Vi har aldrig sendt en udsending uden med det formål, at han, med Guds tilladelse, skulle adlydes. Hvis de, når de havde handlet uret mod sig selv, kom til dig og bad Gud om tilgivelse, og hvis Udsendingen bad om tilgivelse for dem, så ville de finde Gud tilgivende og barmhjertig. (Sura an-Nisa': 64)

De, der adlyder Gud og Udsendingen, skal være sammen med dem, som Gud har vist nåde: Profeterne, de sandfærdige, vidnerne og de retfærdige. De er godt selskab! (Sura an-Nisa': 69)

I flere af Koranens vers siges det, at den, der adlyder Hans udsendinge, i sandhed adlyder Allah. De, der gør oprør mod disse udsendinge, på den anden side, gør oprør mod Allah. Nogle af disse vers lyder:

Den, der adlyder Udsendingen, adlyder Gud, og hvis nogen vender sig bort! - Vi har ikke udsendt dig som deres vogter. (Sura an-Nisa': 80)

De, der sværger dig troskab, sværger Gud troskab. Guds hånd ligger over deres hånd. Den, der bryder sin ed, gør det til skade for sig selv. Men den, der holder den pagt, som han har sluttet med Gud, vil Han give en vældig løn. (Sura al-Fath: 10)

Profeten (saas) har også understreget vigtigheden af lydighed i haditherne:

”Hvem end der adlyder mig, adlyder Allah, og hvem end der er ulydig over for mig, er ulydig over for Allah, og hvem end der adlyder den hersker, jeg udpeger, adlyder mig, og hvem end der er ulydig over for ham, er ulydig over for mig.¹⁶

I Koranen beskriver Allah Profeten (saas) som et beskytter og en guide for de tro. Muslimer henviste derfor til ham i alle henseender og bad om hans tilladelse og mening, før de gjorde noget. Når der var spørgsmål, de ikke kunne blive enige om selv, selv om emner de godt kunne løse selv, eller når de fik nyheder om de troendes samfunds sikkerhed, sundhed eller økonomi, gik det øjeblikkeligt til Profeten (saas) med dem og fulgte det sikre og troværdige råd eller den løsning, han anbefalede.

Dette er et meget vigtigt aspekt af den moral, Allah anbefalede i Koranen. I et vers beordrer Han for eksempel, at alle nyheder skal videregives til Profeten (saas) eller de, der repræsenterer ham. Verset lyder:

Hvis en melding om noget trygt eller noget ængstende kommer til dem, spreder de den. Hvis de overlod den til Udsendingen og dem iblandt dem med myndighed, så ville de af dem, der kan uddrage betydningen deraf, få det at vide. Hvis ikke Guds gunst og barmhjertighed havde været over jer, ville I, på nær nogle få, have fulgt Satan. (Surat an-Nisa': 83)

Det er selvfølgelig et meget hjælpsomt og klogt bud. For det første er hver af Profetens (saas) ordrer og beslutninger garanteret af Allah. Endvidere var Profeten (saas) det klogeste og smarteste medlem af de troendes samfund. Normalt forsøger de fleste at konsultere den mest intelligente person og den, der bedst adlyder sin samvittighed, altså, den person de stoler mest på i enhver henseende, for at tage en beslutning.

Såvel som alle disse egenskaber hos Profeten (saas) er en anden fordel ved, at alle nyheder samles hos en person, at dette vil give det bedste og mest intelligente svar, fordi alle begivenhedens aspekter vil være kendt af én person. I et andet vers befaler Allah de troende at gøre Profeten (saas) til deres dommer i alle uoverensstemmelser mellem dem. Det er et bud fra Allah, at alle sådanne uoverensstemmelser skal tages til Profeten (saas) med det samme, og det er derfor den mest passende handling, når det gælder fornuft, moral og samvittighed. Det er også meget vigtigt at adlyde de regler, Profeten (saas) har udstedt, med hele sit hjerte og uden nogen reservationer. Selv hvis hans beslutninger ikke stemmer overens med individets interesser, vil sande troende ikke føle nogen tvivl overhovedet og vil med det samme adlyde Profetens (saas) befaling. Allah beskriver dette vigtige aspekt ved lydighed i Koranen:

Men nej, ved din Herre! Troende vil de ikke være, før de udpeger dig til opmand i de stridigheder, der er imellem dem; før de i deres sind ikke finder nogen indvending mod den afgørelse, som du træffer, og før de underkaster sig helt. (Sura an-Nisa': 65)

Nogle hykleriske folk, eller folk hvis tro er svag, har ikke kunne indse, at Profetens (saas) beslutninger er sikret af Allah og informerede ham ikke om enhver situation, og skabte derved splid. Allah beskriver sådanne folks tilstand i Koranen:

Nogle af dem krænker Profeten og siger: "Han lægger øre til hvad som helst." Sig: "Han lægger øre til det, der er bedst for jer! Han tror på Gud, og han tror de troende, en barmhjertighed for dem af jer, der tror; men de, der krænker Guds udsending, har en pinefuld straf i vente." (Sura at-Tawba: 61)

Siden disse folk ikke kunne forstå essensen af tro og ikke var i stand til at værdsætte Profetens (saas) fordele, brugte de den forkerte tilgang, når det gjaldt at informere ham om ethvert spørgsmål. I uvidende er ikke i stand til at bruge det, de ved, til egen fordel, til at gøre godt og til menneskehedens sikkerhed. De bruger det til sladder og prøver at sprede splid, at vende folk mod hinanden og gøre oprør mod dem. Profeten (saas) brugte tog al den information, han fik, til at skabe fred, sikkerhed og sundhed for muslimer og andre grupper under hans beskyttelse, til at undgå mulige farer og til at forpurre oprør mod troende. Ved at identificere dem, hvis tro var svag, tog han midler i brug for at styrke deres tro og forhindre enhver ting, som kunne have svækket de troende eller skadet deres moral. Han brugte midler, som ville bringe godt til dem og føre til fordelagtige resultater. Det er grunden til, at Allah taler om ham som "det godes øre" i et vers. Alle Profetens (saas) ord, beslutninger og midler har ført til gode og positive resultater for troende såvel som menneskeheden.

Profeten (saas) advarede og påmindede folk på en måde, som påvirkede deres samvittighed

Profeten (saas) brugte hele sit liv, efter Koranen var blevet vist for ham, på at opfordre folk til religionen og vejlede dem til den sande vej. I et vers fortæller Allah Profeten (saas), hvordan han burde tilgå folk:

Sig: "Dette er min vej. Jeg kalder til Gud ud fra indsigt, jeg og de, der følger mig. Højlovet være Gud! Jeg er ikke en af dem, der sætter andre ved Hans side." (Sura Yusuf: 108)

Som det kan ses fra Koranens vers, mødte Profeten (saas) en række vanskeligheder, når han advarede folk og lærte dem om Koranen og sand moral. Siden det ikke var alle, der var på den rette vej, gjorde folk livet svært for Profeten (saas), ud af jalousi, had og misundelse. Nogle var langsomme om at forstå hans ord og slæbte deres fødder, når de gjorde det, nogle opførte sig hyklerisk ved at sige, at de troede hans ord, når de egentlig ikke gjorde. Profeten (saas) fortsatte med at forklare religionen med stor bestemthed uden at lægge mærke til alle de forhindringer. Sådanne menneskers attitude afsløres i et vers:

... I tror på hele Skriften. Når de møder jer, siger de: "Vi tror!" men når de er alene, bider de sig i fingerspidserne af vrede over jer. Sig: "Dø i jeres vrede!" Gud ved, hvad hjertet gemmer. (Sura Al 'Imran: 119)

Et andet vers diskuterer Profetens (saas) beslutsomhed over for de, der gik mod ham:

De, til hvem Vi har givet Skriften, glæder sig over, hvad der er blevet sendt ned til dig. Men blandt forbundsfællerne er der nogle, der afviser dele deraf. Sig: "Jeg er kun blevet befalet at tjene Gud og ikke sætte noget ved Hans side. Ham påkalder jeg, og til Ham skal jeg vende tilbage." (Sura ar-Ra'd: 36)

Profeten (saas) fortsatte med at advare de, der ikke ville tro, og med at bruge den mest effektive måde at tale om religion på, i håb om, at de ville finde religion og efterlade deres had til ham og hans religion. Den attitude, de mennesker viste som reaktion til det, han havde at sige, er beskrevet i Sura an-Nisa':

Har du ikke set dem, der hævder at tro på det, der blev sendt ned til dig, og på det, der blev sendt ned før dig? De vil helst bringe stridsspørgsmål op for afguderne, også efter at de er blevet påbudt ikke at tro på dem. Satan ønsker at føre dem langt bort fra den rette vej. Når man siger til dem: "Kom, slut jer til det, som Gud har sendt ned, og til Udsendingen!" ser du hyklerne lægge hindringer på vejen til dig. (Sura an-Nisa': 60-61)

På trods af den dobbeltmoraliske adfærd hos de, der stod i mod ham, talte Profeten (saas) til dem på måder, som ville gøre, at de kunne se sandheden, og som kunne virke på deres samvittighed. Et vers lyder:

Gud ved, hvad der gemmer sig i hjertet på disse. Vend dig bort fra dem, forman dem og tal indtrængende til dem! (Sura an-Nisa': 63)

Det var selvfølgelig et stort ansvar at skulle give råd til sine fjender, at vise dem deres fejl og føre dem til den rette vej. Men for en, der ligesom Profeten (saas) har sat sin lid til Allah, som ved at tro er en gave fra Ham og frygter Allah alene og ingen andre, vil Allah tilbyde hjælp og støtte.

I flere af Koranens vers afslører Allah, at Han har sendt udsendinge for at vende de, der har forvildet sig, tilbage på den rette vej, for at rense dem og for at lære dem de hellige vers. Som vi har set ovenfor, forblev Profeten (saas) gennem hele sit liv i det ansvar, som Allah havde pålagt ham med stor tålmodighed, fatning og beslutsomhed. Selv i den sidste prædiken han gav, kort før han døde, fortsatte han med at belære og instruere muslimer.

Allah fremsatte disse smukke ansvar i en række vers:

Ligeledes har Vi ladet en udsending fremstå iblandt jer, en af jeres egne, til at læse Vore tegn op for jer, til at rense jer, til at lære jer Skriften og Visdommen at kende og til at lære jer, hvad I ikke vidste. (Sura al-Baqara: 151)

Gud viste de troende godhed, da Han lod en udsending fremstå blandt dem, en af deres egne, til at læse sine tegn op for dem, til at rense dem og til at lære dem Skriften og Visdommen. Inden da befandt de sig i åbenlys vildfarelse. (Sura Al 'Imran: 164)

Han er den, der lod en udsending opstå i hans eget folk, en af deres egne, til at læse Hans tegn op for dem, rense dem og lære dem Skriften og Visdommen at kende, selvom de førhen befandt sig i åbenlys vildfarelse, (Sura al-Jumu'a: 2)

I et vers beskriver Allah Profetens (saas) råd og advarsler som "den, der giver jer livet":

I, der tror! Hør på Gud og på Udsendingen, når han kalder jer til den, der giver jer livet! I skal vide, at Gud kommer imellem et menneske og dets hjerte! Til Ham skal I føres engang i samlet flok. (Sura al-Anfal: 24)

Det er grunden til, at Profetens (saas) råd og formaninger ikke er ligesom alle andres. At adlyde disse advarsler er en måde at få frelse i denne verden og den næste. Hver eneste af Profetens (saas) formaninger er bygget på visdom, som vil redde folk fra ondskab, grusomhed, pessimisme og lidelse. Siden alle hans råd er inspireret og sikret af Allah, vil en sand muslim overgive sig selv til dem og finde tro.

Profetens (saas) ord, som er kommet ned til os, indeholder de fremragende råd, han gav de troende. Et eksempel er det råd, han gav til sin kompagnon Muadh. Det siges, at han sagde således:

"O Muadh, jeg råder dig: Frygt Allah, sig sandheden, opfyld løfter, lev op til tillid, opgiv tillidsbrud, frels din nabo, udvis venlighed til forældreløse, vær ydmyg i dine udtalelser, spred fred, udgør gode gerninger, hold fast i troen, opnå viden om Koranen, elsk den næste verden, frygt opgørelsen af dine handlinger..."

O Muadh, jeg forbyder dig: Kald ikke en sandfærdig mand for løgner, følg ikke nogen synd, vær ikke ulydig over for en retfærdig dommer og skab ikke uorden i landet.

O Muadh, jeg instruerer dig: Frygt Allah, når du passerer hver en sten, træ og jordbunke. Omvend dig efter enhver synd. Omvend dig hemmeligt for hemmelig synd og åbent for åben synd."¹⁷

Dette er måden, hvorpå Profeten (saas) underviste de, der var nær ham, og muslimer, og opfordrede dem til at have en god adfærd.

Profeten (saas) lovpriste hele tiden Herren

I overensstemmelse med Allahs bud åbenbaret i Koranens vers, som lyder: " ... **Lovpris Ham af al magt!**" (Sura al-Isra': 111), huskede Profeten (saas) altid Allah ved Hans største og

smukkeste navn, når han forklarede noget, gav råd til de troende, prækede til folk eller bad. Han lovprieste Hans magt og storhed. Allah fortalte Profeten (saas), hvordan han skulle behandle folk i en række vers:

Sig: "Gud, herredømmets behersker! Du giver herredømmet, til hvem Du vil, og Du river herredømmet bort, fra hvem Du vil. Du ophøjer, hvem Du vil, og Du fornedrer, hvem Du vil. I Din hånd ligger det gode. Du er i stand til alt. Du lader natten trænge ind i dagen, og dagen trænge ind i natten. Du frembringer det levende af det døde, og Du frembringer det døde af det levende. Du forsørger, hvem Du vil, uden at føre regnskab." ... Sig: "Hvad enten I skjuler det, der er i jeres hjerte, eller viser det åbenlyst, så ved Gud det." Han ved, hvad der er i himlene og på jorden. Gud er i stand til alt." (Sura Al 'Imran: 26-27-29)

Sig: ... Dommen tilkommer Gud alene, og Han vil forkynde sandheden." Han er den bedste til at træffe afgørelse." (Sura al-An'am: 57)

Sig: "I mennesker! Jeg er sendt ud til jer alle fra Gud, hvem herredømmet i himlene og på jorden tilhører. Der er ingen anden gud end Ham. Han giver liv, og Han bringer død. Tro på Gud og Hans udsending, Profeten af sit folk, der tror på Gud og på Hans ord! Følg ham! Måske bliver I retledte!" (Sura al-A'raf: 158)

Sig: "Om så havet var blæk til min Herres ord, så ville havet blive tømt, før min Herres ord var udtømt, selv hvis Vi tilførte samme mængde én gang til som forstærkning." (Sura al-Kahf: 109)

Sig: "Han er Gud, én, Gud, Den Evige. Han har ikke avlet, og Han er ikke avlet. Ingen er Hans lige." (Sura al-Ikhlās: 1-4)

Når han gav råd til en muslim mindede Profeten (saas) ham først om Allahs storhed ved at sige:

"Der er ingen anden gud end Allah, Han er En og har ingen partner, hos Ham tilhører al lovprisning og al autoritet, og Han har magt over alle ting, priset være Allah, Ære være Allah, der er ingen anden gud end Allah, Allah er den største, der er ingen magt eller autoritet ud over Allah." ¹⁸

Enhver muslim, som bruger Profetens (saas) attitude, moral og gudfrygtighed som model og lever efter Koranen og Sunnaen, må bruge en måde at tale på, som minder folk om Allahs storhed og magt, som opfordrer til Hans sti og som gør, at de elsker og frygter Ham. Hver gang han taler, må han gøre det klart, at han husker Allah, og at han altid tyr til Ham.

Profeten (saas) rådede altid folk til at elske Allah og til at elske ham på grund af den kærlighed til Allah. En hadith siger:

"Elsk Allah for den tilvejebringelse Han gav dig. Elsk også mig, som Allah elsker mig." ¹⁹

Profeten (saas) var en bærer af glædelige tidender

I verset **"Profet! Vi har sendt dig ud som vidne, som forkynder af det gode budskab**

og som advarer” (Sura al-Ahzab: 45), beskriver Allah Profeten (saas) som en bærer af glædelige tidender og en advarer. Profeten (saas) advarede altid folk mod de lidelser, man ville opleve i Helvede og fortalte dem om den ønskelige fremtid, som ventede de gode i denne verden, og om det evige liv i Paradis i efterlivet. Denne egenskab hos Profeten (saas) skrives i Koranen således:

Vi har sendt dig ud med sandheden, som overbringer af et godt budskab og som advarer. Du vil ikke blive stillet til regnskab for dem, der hører til i helvedesilden. (Sura al-Baqara: 119)

Vi sendte Koranen ned med sandheden, og med sandheden er den kommet ned. Dig har Vi kun sendt som overbringer af det gode budskab og advarer. (Sura al-Isra': 105)

Koranen er nedsendt fra alverdens Herre. Den pålidelige ånd kom ned med den og lagde dig den på hjerte, for at du kunne blive en af dem, der advarer. (Sura ash-Shu'ara': 192-194)

Vi har kun sendt dig ud som overbringer af det gode budskab og som advarer til alle mennesker. Men de fleste mennesker har ingen viden. (Sura Saba': 28)

De, der bruger Profeten (saas) som en model og adlyder hans Sunna må, ligesom ham, give folk de samme glædelige tidender og advare dem. Profeten (saas) beskrev selv, hvordan sådanne folk burde opføre sig:

”Gør det let for folket og gør det ikke vanskeligt for dem, og gør dem rolige (med glædelige tidender) og afvis (dem) ikke.”²⁰

At byde velkommen øger troendes entusiasme og moral og opfordrer dem til at være mere beslutsomme og vedholdende i deres arbejde for Allah. En, der håber på at blive belønnet med Paradis, vil selvfølgelig have en meget anderledes attitude og tankegang en en, der betragter det arbejde som monotont eller udfører dem ud fra vane eller en forpligtelsesfornemmelse. Det er grunden til, at Allah har befalet Sin Udsending (saas) til at: **”Opildne de troende!”** (Sura an-Nisa': 84)

I et andet vers siger Allah: **”Forkynd de troende, at de har stor gunst fra Gud i vente!”** (Surat al-Ahzab: 47) Enhver troende, som adlyder Allahs bud og Profetens (saas) moral er ansvarlig for at give gode nyheder til muslimer og for at opfordre dem. Det er ikke korrekt, hvis en muslim taler på en negativ måde, får opgaver til at virke sværere og dermed afskrækker de troende, glemmer de smukke ting og gode nyheder, som Allah har åbenbaret i Koranen og derved fører til, at de troende bliver pessimistiske. Det, der er i overensstemmelse med Koranen er, ligesom Profetens (saas) adfærd, at huske på de gode ting, Allah har lovet de troende, og at blive ved med at revitalisere dem.

En sådan tidende Profeten (saas) fik at vide, han skulle fortælle folket om, var Allahs tilgivelse af synder:

Sig: "Mine tjenere! I, som er gået for vidt med hensyn til jer selv, opgiv ikke håbet om Guds barmhjertighed! Gud tilgiver alle synder. Han er Den Tilgivende og Den Barmhjertige." (Sura az-Zumar: 53)

Når de, der tror på Vore tegn, kommer til dig, skal du sige: "Fred være med jer! Jeres Herre har foreskrevet sig selv barmhjertighed; hvis nogle af jer af uvidenhed har gjort noget ondt, men derpå omvender sig og skaber forlig, vil Han være tilgivende og barmhjertig." (Sura al-An‘am: 54)

En anden tidende er den om Paradis:

Sig: "Skal jeg underrette jer om, hvad der er bedre end dette? De gudfrygtige har hos deres Herre haver med rindende floder i vente; dér skal de forblive til evig tid - og rene hustruer og velbehag fra Gud." Gud har indsiget i tjenerne. (Sura Al 'Imran: 15)

Profeten (saas) mindede sit folk om, at han også var menneskelig

Et af de fundamentale karakteristika hos de vantro er deres arrogance. Det er det, der har gjort, at de nægter at adlyde Allahs udsendinge, og at de tyr til undskyldninger for ikke at gøre dette. En sådan undskyldning var, at de kun ville adlyde disse udsendinge, hvis de var mere end menneskelige. Men Profeten (saas) mindede sit folk om, at han var menneskelig, blot en tjener af Allah, og at alle andre forventninger var uden grundlag, men at de skulle vende sig til Allah. Allah gav Profeten (saas) de følgende befalinger i Koranen:

Sig: "Jeg er kun et menneske ligesom jer. Det er blevet mig åbenbart, at jeres gud er én gud." Den, der håber på at møde sin Herre, skal handle retfærdigt og i tilbedelsen af sin Herre ikke sætte nogen ved Hans side. (Sura al-Kahf: 110)

Sig: "Hvis engle roligt kunne vandre omkring på jorden, så havde Vi sendt en engel ned til dem fra himlen som udsending." Sig: "Gud er tilstrækkelig som vidne mellem mig og jer." Han er fuldt vidende om sine tjenere og ser dem. (Sura al-Isra': 95-96)

Profeten (saas) fortalte sit folk, at han også var beordret til at være en af muslimerne og til at adlyde Allah, og at han var ansvarlig for at advare de vantro, men at han ikke kunne stilles til ansvar for deres valg. De omtalte vers lyder:

Jeg har kun fået befaling til at tjene Herren over dette sted, som Han har erklæret fredhelligt. Ham tilhører alting. Jeg har fået befaling til at være en af dem, der overgiver sig til Ham, og til at læse Koranen op. Den, der lader sig retlede, lader sig retlede til fordel for sig selv; hvis nogen er på afveje, så sig: "Jeg er kun en af dem, der advarer." Sig: "Lovet være Gud! Han vil vise jer sine tegn, så I kan kende dem." Din Herre overser intet

af, hvad I gør. (Sura an-Naml: 91-93)

Profeten (saas) fritog muslimer fra vanskeligheder

Sammen med de karaktertræk, vi allerede har beskrevet, løftede Profeten (saas) byrder fra de troende og var en guide for dem i opgaver, de ikke rigtig kunne forstå, og som ellers havde været for vanskelige. Folk har en tendens til at gøre deres liv svært og til at pålægge dem selv regler, hvorved de fejlagtigt tror, at de har løst deres problemer. Dette specifikke menneskelige karaktertræk er en af grundene til, at religionen er blevet forvrænget gennem årene. Mange samfund har opfundet regler, som ikke egentlig eksisterer i religionen, og så fået sig selv og andre til at tro, at de kun i sandhed ville være gudfrygtige, når de fulgte disse. En af Profetens (saas) vigtigste kvaliteter var den måde, hvorpå han løftede fjernede byrder fra folk, der havde lagt dem på sig selv. Allah taler om den kvalitet hos Profeten (saas) i et vers:

De, der følger Udsendingen, Profeten af sit folk, som de finder beskrevet hos sig selv i Toraen og Evangeliet; han påbyder dem det rette og forbyder dem det forkastelige. Han tillader dem de gode ting og forbyder dem de skadelige ting. Han tager deres byrde fra dem og de lænker, som lå om dem - de, der tror på ham, der støtter og hjælper ham og følger det lys, der blev sendt ned med ham, dem vil det gå godt. (Sura al-A'raf: 157)

”Deres byrde og de lænker”, som nævnes i verset, er de vanskeligheder, folk pålægger sig selv. Profeten (saas) var både en rollemodel for folk på sin egen tid, såvel som en, der løftede byrder fra folk, som verset indikerer, ved at opfordre dem til retfærdighed og advare dem mod ondskab.

Et af de områder, som Profeten (saas) var et fantastisk eksempel inden for, var gudsfrygt, altså den adfærd, der alene sigter efter at opnå Allahs anerkendelse. Han frygtede kun Allah og veg aldrig fra den sande vej og bukkede aldrig under for folks luner og lyster. Dette aspekt af Koranens moral er faktisk en kilde til stor lethed og skønhed for folk. At prøve at tilfredsstille andre og gøre sig begunstiget af andre, søge anerkendelse fra dem, er store hindringer til alt, man gør. Sådanne folk er ikke i stand til at tænke og opføre sig sandfærdigt, som de ellers gerne ville, og siden de ikke er i stand til at tilfredsstille alle på samme tid, ender de til sidst med ikke at modtage den lovprisning, de ledte efter. De går i panik ved den mindste fejl og frygter, at de har mistet tillid og respekt fra dem, de prøver at tilfredsstille, når de ser, at de ikke er fuldstændig tilfredse med dem.

I modsætning lider de muslimer, som kun stræber efter Allahs anerkendelse og kun frygter ham, aldrig under byrden fra ting, der vil være skadelige for dem i denne verden og den næste. De bekymrer sig ikke om, om hvor folk er tilfredse med dem eller ej. Derfor har de altid ro. Siden de ved, at de i tilfælde af en fejl kun skal forklare sig over for Allah og kun søge tilgivelse fra Ham, føler de ingen uro eller bekymring.

Gennem sine ord og sin adfærd lærte Profeten (saas) de troende at leve med en ren tro. Han fjernede altså den tunge byrde af at ”opnå andres anerkendelse” fra hele menneskeheden.

Det er selvfølgelig bare en af de vanskeligheder, troende oplevede, som han hjalp med. Profeten Muhammad (saas) var et eksempel for alle muslimer i mange sammenhæng, som vil bringe

gode og store velsignelser i denne verden og det hinsidige.

Allah har afsløret, at en med en ren tro ikke ville være den samme som en, der tilbeder andre end Allah:

Gud giver jer et eksempel med én mand, som mange, der kives med hinanden, har part i, og en anden mand, som tilhører én mand alene. Kan de to sættes lig med hinanden? Lovet være Gud! Men de fleste af dem har ingen viden. (Sura az-Zumar: 29)

Afgudsdyrkelse var ikke den eneste byrde, Profeten (saas) løftede fra de troendes skuldre. Han lattede dem fra alle byrder, som gjorde livet svært for dem, opfordrede til den bedste og nemmeste levemåde og fandt løsninger på alle problemer. Det er grunden til, at de, der adlyder Allahs Udsending (saas) Sunna, lever i komfort og fred. Nogle af haditherne om dette emne lyder:

”Profeten sendte Mu’adh og Abu Musa til Yemen og fortalte dem ’behandl folket med lethed og vær ikke hård mod dem; giv dem glade tidender og fyld dem ikke med modvilje, og elsk hinanden og forskelsbehandl ikke’.”²¹

”Allah Udsending, må Allah velsigne ham og give ham fred, skulle ikke vælge mellem to ting, men han valgte den lettere af dem, så længe det ikke var en forkert handling. Hvis det var en forkert handling, var han den person, der var længst fra den.”²²

Profeten (saas) var meget hensynsfuld og medfølelse over for de troende

Profeten (saas) var en medfølelse mand, fuld af kærlighed og forståelse. Han havde en interesse i de fysiske og åndelige problemer hos sine venner, slægtninge og alle de omkring ham, og brugte alle passende metoder for at sikre deres sundhed, sikkerhed og glæde. Han tog dem under sin vinge og huskede altid på deres skæbne i efterlivet ved at opfordre dem til at forblive gudfrygtige. Disse egenskaber hos Profeten (saas), som er et eksempel for hele menneskeheden, afsløres i versene:

”Nu er en udsending kommet til jer, en af jeres egne, som døjer, når I har modgang, som er bekymret for jer, og som er medfølelse og barmhjertig over for de troende.” (Sura at-Tawba: 128)

”Sænk din vinge for enhver af de troende, der følger dig!” (Sura ash-Shu'ara': 215)

Siden Profetens (saas) kompagnoner brugte ham som rollemodel, kom de med de passende ofringer som de står skrevet i Koranen, og udviste empati og medfølelse. Et vers omhandler de ofringer, de troende foretog for hinandens skyld:

De, der før dem havde til huse på området såvel som i troen, elsker dem, der er

udvandret til dem. De føler intet behov i hjertet for, hvad disse får; ja, de ser det hellere gå til dem end til sig selv, også selvom de lider nød. De, der er forskånet for grådighed, dem vil det gå godt. (Sura al-Hashr: 9)

De troende, som blev oplært af Profeten (saas) og adlød Koranens vers, opførte sig medfølede, selv over for krigsfjender. Versene taler også om dette:

De giver en fattig, en forældreløs og en fange mad, selvom de selv elsker den. "Vi giver jer mad for Guds skyld; vi ønsker hverken gengæld eller tak af jer. Vi frygter fra vor Herre en dystre og gruelig dag." (Sura al-Insan: 8-10)

Profeten (saas) mindede sine kompagnoner om at være medfølede og var den største rollemodel for dem i det henseende:

"De som har barmhjertighed vil modtage Den Mest Barmhjertiges barmhjertighed. Vær barmhjertig over for de, som er på jorden, Ham i himlene vil være barmhjertig over for dig." ²³

"De, som ingen barmhjertighed viser, vil ikke opleve nogen barmhjertighed." ²⁴

"Jeg sværger ved den, der har min sjæl i sin hånd, at i ikke vil komme ind i paradiset før i tror, og i vil ikke tro, før i elsker hinanden. Vil i have mig til at vejlede jer i noget, som vil gøre, at i elsker hinanden, hvis i udøver det? Spred hilsner med fred omkring dig." ²⁵

Hvordan Profeten (saas) bad og bad om tilgivelse til de troende

På grund af den kærlighed og eftertænksomhed han følte for de troende, bad Profeten (saas) Allah om at tilgive deres fejl. Allahs befalinger til Profeten (saas) om dette lyder som følger:

Profet! Hvis troende kvinder kommer til dig og forpligter sig til ikke at sætte noget ved Guds side, ikke at stjæle, ikke at bedrive hor, ikke at slå deres børn ihjel, ikke at komme med falske anklager, som de finder på af sig selv, og ikke at sætte sig op imod dig inden for ret og rimelighed, lav så en aftale med dem! Bed Gud om tilgivelse for dem! Gud er tilgivende og barmhjertig. (Sura al-Mumtahana: 12)

Du skal vide, at der ikke er nogen anden gud end Gud! Bed om tilgivelse for din synd og for de troende mænd og kvinder! Gud ved, hvor I drager omkring, og hvor I opholder jer. (Sura Muhammad: 19)

"... Hvis de beder dig om tilladelse til at besørge nogle af deres sager, så giv den, til hvem af dem du vil, og bed Gud om tilgivelse for dem! Gud er tilgivende og barmhjertig." (Sura an-Nur: 62)

I et andet vers fortalte Allah Profeten (saas), at han skulle bede for de troende:

... Velsign dem! Dine velsignelser er en beroligelse for dem. Gud hører alt og ved alt. (Sura at-Tawba: 103)

Som afsløret i dette vers bragte Profetens (saas) bønner de troende fred og sindsro. Man må ikke glemme, at kun Allah giver fred og ro til hjertet. Allah gør bønnerne fra Sin Udsending (saas), som Han har udvalgt som vogter og beskytter af de troende, til en måde, hvorpå de får behag og lethed. Vores Herres kærlighed og medfølelse, og Hans beskyttelse og barmhjertighed for de troende, repræsenteres mest tydeligt i Profetens (saas) moral.

Disse af Profetens (saas) ord mindede de troende om, at det var vigtigt at bede

*”Når du beder, sig ikke ’Oh Allah, tilgiv mig, hvis Du ønsker. O Allah, tilgiv mig, hvis Du ønsker.’ Du skal være fast i dit spørgsmål, for man kan ikke overbevise Ham.”*²⁶

Almisserne, som Profeten (saas) indsamlede til fordel for de troende, var en måde, hvorpå de blev rensed

I starten af Sura at-Tawba, vers 103, befaler Allah: **“Tag almisse af deres ejendom for at rense og lutre dem, og velsign dem!”** Med andre ord afslører Han, at Profeten (saas), Allahs elskede tjener, ved hjælp af de almisser, han modtog, rensede de troende. Profeten (saas) er Allahs Udsending og forbliver på Allahs sti med alle sine ord og handlinger. Kilden til Profetens (saas) højere moral og noble karakter er, at han altid tyede til Allah uden at begå den fejl af at tilbede andre end Allah. Det var fordi, han adlød enhver befaling fra Allah, at han kom til at besidde en moral og adfærd af mageløs kvalitet, en rollemodel for hele verden.

Denne sandhed må tjene som en guide for alle muslimer og troende. Deres moral og adfærd skal også være et eksempel for hele verden, ved at de adlyder Koranen, som er Allahs åbenbaring, og den moral, Profeten (saas) underviser i.

Profeten (saas) konsulterede de troende

I overensstemmelse med en af Allahs befalinger, konsulterede Profeten (saas) de troende og bad om deres mening. Dette blev befalet i følgende vers:

... Tilgiv dem derfor, og bed om tilgivelse for dem! Rådfør dig med dem om sagen! Når du så har taget en beslutning, skal du sætte din lid til Gud! Gud elsker de tillidsfulde. (Sura Al 'Imran: 159)

Efter at have forhørt sig hos de troende, nåede Profeten (saas) frem til en beslutning og lagde resultatet i Allahs hænder. Et vigtigt faktum, man ikke må forglemme, er, at alle beslutninger kendes på forhånd af Allah. Allah har forordnet hver beslutning og dens udfald. Det er en tilbedeshandling for alle troende at konsultere og så nå frem til en beslutning. Med den viden konsulterede Profeten (saas) de troende, før han nåede frem til en beslutning, vel vidende at han ved at overlade udfaldet af den beslutning til Allah ville få det smukkeste og mest fordelagtige udfald.

At konsultere andre er en tilgang, som kan frembringe de mest lovende resultater for

muslimer. For det første udviser enhver, der konsulterer andre, bedre moral ved at opføre sig ydmygt. For eksempel var Profeten (saas) den klogeste i de troendes samfund og havde den største indsigt og forståelse. På trods af det viste hans konsultation med andre omkring ham og det, at han spurgte om deres mening, om hvordan de ville løse en given situation, hvilken ydmyg person han virkelig var.

De troende må udvise ydmyghed i alle henseender og ikke tro, at de ved bedre end nogen andre. De vil få store fordele ved at konsultere med andre. Ved at bruge Profetens (saas) tilgang vil de komme til at ligne ham og vil opnå Allahs og de troendes tilfredshed ved at udøve den ydmyghed og kærlighed, han viste de troende. De vil også undgå stolthed over deres egen intelligens. I Koranen har Allah sagt, at **"... Der findes en vidende over enhver med viden"** (Sura Yusuf: 76), hvilket betyder, at en person kan opnå bedre resultater ved ikke udelukkende at stole på sin egen intelligens, men ved også at gøre brug af andres intelligens, ideer og erfaringer. I stedet for et hoved vil han faktisk besidde det antal hoveder, han konsulterer. Profeten (saas) mindede de troende om, at de burde konsultere hinanden, med disse ord:

"Enhver person, som søger Allahs glæde og konsultere med andre, vejledes til den fremgangsmåde for deres anliggender." ²⁷

Allah gav Profeten (saas) berømmelse og ære

Har vi ikke højnet dit ry? (Sura al-Inshirah: 4)

Som verset ovenfor siger, var Profeten (saas) anerkendt både på sin egen tid og efter. 1400 år efter sin død er han stadig kendt over hele verden. I 1400 år har milliarder af folk elsket og respekteret Profeten (saas), følt sig tæt på ham på trods af aldrig at have set ham, og bedt til at være med ham i Himlen i al evighed. Og gør stadig dette.

I andre vers taler Allah om Profeten (saas) som en nobel udsending.

Dette er en ædel udsendings ord, med magt og indflydelse hos tronens Herre, adlydt og troværdig. Jeres frænde er ikke besat. (Sura at-Takwir: 19-22)

"Den er en ædel udsendings ord." (Sura al-Haqqa: 40)

I Koranen siger Allah, at man profeter, inklusiv Profeten Noah (as), Elias (as), Moses (as) og Aaron (as) alle var ærede. Mange folk stræber efter berømmelse og ære hele livet. De er besat af det, søger lokkemidlerne i denne flygtige verden. Ellers puster de sig selv op med arrogance. Selvom de stræber efter ære, ender de med at miste den.

Faktisk kan en person kun finde berømmelse og ære i Allahs Syn, Som afslører, at det kun kan gøres ved at leve efter Koranens moral. Allah erklærer i et vers:

Hvis sandheden fulgte deres lyster, ville himlene og jorden og deres beboere fordærvet. Nej, Vi har bragt dem deres påmindelse, og så vender de sig bort fra deres påmindelse. (Sura Muminun: 71)

Den eneste måde, hvorpå man kan leve et nobelt liv i denne verden, er ved at adlyde Profetens (saas) overlegne moral, som den blev vist i Koranen af Allah. Det er et klart faktum, at alle andre veje ikke fører til andet end tab i denne verden og den næste.

Profeten (saas) var altid betænksom og høflig

Nogle af de, der var omkring Profeten (saas), havde ikke gode manerer og var ikke kultiverede. Det kan ses fra en række vers, at de ikke kunne forstå, hvor ubetænksomme de var, og at deres adfærd kunne gøre andre utilpas. For eksempel taler vers om folk, der gik ind i huse gennem bagdøren i stedet for fortiden, ankom mens Profeten (saas) spiste middag eller spildte hans tid ved at tale i lang tid. Profeten Muhammad (saas) var på den anden side meget betænksom, høflig, tålmodig og civiliseret, og han behandlede lige meget hvad sådanne folk med den største medfølelse. På den mest behagelige måde advarede han også folk omkring ham om adfærd, som ville gøre andre utilpas, og vandt derved deres sympati, oplærte dem gennem tålmodighed og vedholdenhed. Den evne gjorde ham til et perfekt eksempel for alle troende.

Vores Herre, Som besidder uendelig kærlighed og medfølelse, hjalp Profeten (saas) på dette punkt og støttede ham med versene, hvor Allah i det ene siger:

I, der tror! Træd ikke ind i Profetens huse til et måltid, med mindre det er blevet jer tilladt, og ikke uden at vente på, at maden er færdig! Når I er blevet inviteret, kan I træde ind, og når I har spist, skal I sprede jer igen og ikke blive siddende sammen for at snakke. Det krænker Profeten, og han skammer sig over jer. Gud skammer sig ikke over sandheden... (Sura al-Ahzab: 53)

Hans kompagnoners redegørelser giver mange eksempler på Profetens (saas) høflige og betænksomme adfærd. Da han stadig både var Allahs Udsending og statens leder, var Profeten (saas) i konstant kontakt med folk fra alle samfundslag, fra statens og stammernes rige ledere til fattige, forsvarsløse kvinder og forældreløse. Han var i stand til at kommunikere med folk hvis sociale status, levevis og normer var meget forskellige fra hinanden og vinde deres hjerter ved at udvise forståelse, tålmodighed og en ønskelig attitude.

Som det kan ses fra situationer, genfortalt af folk omkring ham, var Profeten (saas) meget venlig, uadadkelig, elskværdig og betænksom. Han udøvede høflighed og venlighed på den bedste og mest ideelle måde gennem hele sit liv.

Aisha (ra) beskrev den udsøgte moral, hun så hos Profeten (saas), på denne måde:

"Profetens (saas) natur var Koranen" 28

Anas bin Malik (ra), som voksede op i Profetens (saas) hjem og tjente ham i mange år, talte om hans mageløse venlighed:

*"Allahs Udsending (saas), som ikke trak sin hånd til sig før den anden trak sin til sig, når han gav håndtryk. Ligeledes vendte han ikke sit ansigt væk fra nogen, indtil den mand vendte sit ansigt den anden vej. Og man så ham aldrig sætte sine knæ foran en, han sad sammen med."*²⁹

"Ibn 'Umar fortalte, at Allahs Udsending (saas) ændrede Asiyas (Ulydig) navn og sagde: 'Du er Jamila (altså god og flot)'. "30

"Når en person talte til ham, var den anden stille og lyttede, til han var færdig." 31

"Anas bin Malik (ra) siger: 'Jeg forblev i tjeneste hos Rasulullah (saas) i ti år. Han sagde aldrig 'Oof' til mig. Når jeg gjorde noget, spurgte han aldrig, hvorfor gjorde du det? Når jeg ikke udførte en speciel opgave, spurgte ham mig aldrig, hvorfor jeg ikke gjorde det'." 32

Profeten (saas) oplærte tusindvis af folk gennem sit liv og hjalp de, der intet vidste om religion og moral til at blive moralsk overlegne, velopdragne, betænksomme og selvfrende. Selv efter sin død belærer Profeten (saas) stadig gennem sine ord, sin attitude og adfærd og er en meget nobel vejleder og lærer.

Allah beskyttede altid Profeten (saas)

Allah er Profetens (saas) og alle troendes Hjælper og Beskytter. Allah hjalp altid Profeten (saas), littede hans vanskeligheder, åbnede vejen for ham, styrkede ham både fysisk og åndeligt og støttede ham med andre hengivne troende. Med hensyn til sine fjender, besværliggjorde han deres forståelse, mindskede deres styrke, forpurrede deres planer og forhindrede derved, at de på nogen måde skadede Profeten (saas). Allah beskriver Sig selv som Profetens (saas) Hjælper:

Hvis ikke I hjælper ham; - Gud har tidligere hjulpet ham... (Sura at-Tawba: 40)

Som det siges i verset, assisterede Allah altid Profeten (saas). Dette er grunden til, at ingen tjeneste eller hjælp kan gøre, at Profeten (saas) er i taknemmelighedsgæld. Det er Allah, Som hjælper Profeten (saas), og selv hvis den person ikke havde været der, ville Allah have brugt en anden eller engle eller jinn til at hjælpe Profeten (saas).

I et andet vers befalede Allah Profeten (saas) at kommunikere Sin religion uden frygt for andre, og lovede at Han ville beskytte ham. Det pågældende vers lyder:

Udsending! Beret om det, der er blevet sendt ned til dig fra din Herre! Hvis du ikke gør det, får du ikke Hans budskab ud. Gud vil beskytte dig mod menneskene. Gud retleder ikke de vantro folk. (Sura al-Ma'ida: 67)

De overfladiske og snæversynede nægttere, som ikke er i stand til at forstå Allahs kræfter og de sande hændelser, troede, at de ville være i stand til at overkomme, skræmme eller skade Profeten (saas), og lagde derfor utallige planer om oprør mod ham. Disse folk var ikke klar over, at Profeten (saas) var under Allahs beskyttelse og kunne derfor ikke forstå det faktum. De troede, at de selv var Profeten (saas) overlegen og stærkere end ham. Men Allah afbrød alle deres planer og vendte

dem endda mirakuløst mod sig selv. Ingen af deres planer virkede. Disse folk, som ikke var i stand til at forstå, at Allah så, hørte og læste hemmelighederne i deres hjerter, når de mødtes for at lægge planer mod Profeten (saas), kunne ikke forstå, at selv hvis de gemte sig for Profeten (saas), ikke kunne gemme sig for Allah. I Koranen taler Allah om sådanne folk på denne måde:

Og da de, der er vantro, lagde listige planer imod dig om at tilbageholde dig, slå dig ihjel eller fordrive dig! De lægger listige planer, og Gud lægger listige planer. Gud er den bedste til at lægge listige planer. (Sura al-Anfal: 30)

I et andet vers siger Allah til Profeten (saas), at ingen vil være i stand til at skade ham, at Han er hans Beskytter, og at Gabriel og de hengivne troende alle er Profetens (saas) venner, hjælpere og støtter:

Hvis I omvender jer til Gud, I to kvinder! - For jeres hjerte er kommet på afveje. Men hvis I rotter jer sammen imod ham! - Gud er hans skytsherre, og tilligemed er Gabriel hjælper, samt enhver af de troende, der handler ret, og englene. (Sura at-Tahrim: 4)

Allah beskriver den velsignelse og hjælp Han giver til Profeten (saas):

Din Herre har ikke forladt dig, Han hader dig ikke. Det hinsidige er bedre for dig end det dennesidige; din Herre vil begave dig engang, så du bliver tilfreds. Fandt Han dig ikke forældreløs og gav dig asyl? Han fandt dig vildfaren og retledte dig, Han fandt dig forarmet og gjorde dig rig. (Sura ad-Duha: 3-8)

Vel vidende at Allah ville hjælpe ham i alle henseender, selv i de sværeste situationer, satte Profeten (saas) sin lid til Ham og blev aldrig fortvivlet. Han fortalte sine kompagnoner, at Allah var med dem og så og hørte alt, og inspirerede derved også dem.

De, der følger Profetens (saas) levevej og bruger ham som rollemodel, må aldrig miste troen på Allahs barmhjertighed og undsætning. De må vide, at Allah altid er ved deres side, når de håber på Hans barmhjertighed, medfølelse og Paradis. Allah giver det følgende løfte til de troende i et vers:

... Gud hjælper den, der hjælper Ham. Gud er stærk og mægtig. (Sura al-Hajj: 40)

Vigtigheden, som Profeten (saas) knyttede til renlighed

Såvel som deres renhed i hjerte og moral, er muslimer også kendt for renligheden af

deres kroppe, tøj, hjem og den mad, de spiser. En muslims hår, hænder, ansigt og krop skal altid være rent. Hans tøj skal altid være rent, pænt og velplejet. De steder, hvor han arbejder eller bor, skal altid være rene, ryddede, velduftende og have en behagelig atmosfære. Igen er det Profeten (saas), som er det bedste eksempel på disse egenskaber hos muslimer. I et vers fortalte Allah Profeten (saas):

Du, der er tildækket! Rejs dig, og advar! Din Herre skal du lovprise! Dine klæder skal du rense! Smudset skal du holde dig fra! (Sura al-Muddaththir: 1-5)

Allah fortæller i Koranen de troende, at de skal spise det rene. Han instruerede også Profeten (saas) i at fortælle de troende, at rene ting er lovlige:

I udsendinge! Spis af de gode ting, og gør ret! ... (Sura al-Muminun: 51)

De spørger dig om, hvad der er dem tilladt. Sig: "De gode ting er jer tilladt. De rovdyr, som I oplærer gennem afretning, idet I lærer dem noget af det, som Gud har lært jer, spis blot af det, som de fanger til jer! Udtal Guds navn over det!" Frygt Gud! Gud er hurtig til at gøre regnskabet op. (Sura al-Ma'ida: 4)

Profeten (saas) råder også de troende til at være renlige i en af haditherne:

*"Islam er bestemt ren, vær derfor ren, for han, som ikke er ren, kan aldrig komme ind i Paradis."*³³

Profetens (saas) bønner

I Koranen fortælles vi, at Profeten (saas) gav sig hen til bøn om natten:

Og: 'Da Guds tjener stod op for at påkalde Ham, trykkede de sig næsten op ad ham.'" Sig: "Jeg påkalder kun min Herre og sætter ingen ved Hans side." (Sura al-Jinn: 19-20)

Mange vers taler om Profetens (saas) bønner. Han lovpriste Allah ved at mindes hans egenskaber. Dette er en af de bønner, Profeten (saas) afslørede i Koranen:

Sig: "Gud, herredømmets behersker! Du giver herredømmet, til hvem Du vil, og Du river herredømmet bort, fra hvem Du vil. Du ophøjer, hvem Du vil, og Du fornedrer, hvem Du vil. I Din hånd ligger det gode. Du er i stand til alt." (Sura Al 'Imran: 26)

Ligesom alle de andre profeter, stod Profeten (saas) over for trusler og pres fra fjendtlige mænd og jinn. Han besvarede disse med tålmodighed og fatning og blev befalet at søge hjælp fra Allah mod satans onde forslag og åndelige angreb på denne måde:

Sig: "Herre! Hos Dig søger jeg tilflugt imod satanernes fristelser. Hos Dig, Herre, søger jeg tilflugt imod, at de hjemsøger mig!" (Sura al-Muminun: 97-98)

Han blev også befalet at søge vores Herre, Allahs, tilgivelse og barmhjertighed, i sine bønner:

Sig: "Herre! Tilgiv og forbarm Dig! Du er den bedste af dem, der forbarmer sig." (Sura al-Muminun: 118)

I haditherne ser vi, at Profeten (saas) bad til Allah om en finere moral og et roligt temperament, og at han bønfuldt Allah på denne måde:

"O Allah, gør min natur og adfærd god. O Allah, red mig fra dårlig karakter og adfærd."^{3 4}

Som Allah har sagt i verset: **"Sig: "Min Herre ville ikke lægge mærke til jer, hvis ikke det var for jeres påkaldelse..."** (Sura al-Furqan: 77), er bøn en meget vigtig obligation hos de troende. En person må vide, at ingen magt kan bruges til noget med mindre Allah ønsker det. Han må ty til Allah i alle henseender, i frygt og stræben, og bede til Ham om alt. Profetens (saas) bønner, ligesom de andre profeters, som er åbenbaret i Koranen, er de bedste eksempler for de troende. De har vist i deres bønner, hvordan de overgav sig til Allah og så ham som deres eneste ven og hjælper, såvel som de lovprieste vores Herre ved Hans smukkeste navne. Vi kan også se fra profeternes bønner, at de ikke lagde mærke til tid, når de bad, men tyede til vores Herre, når de var i nød.

Profetens (saas) måde at kommunikere Allahs budskab på

Som Allah gør det tydeligt i verset: **"Kald derfor, og vær retlinet, således som du er blevet befalet..."** (Sura ash-Shura: 15), var Profeten Muhammad (saas) den sidste profet, der skulle advare menneskeheden. Ligesom alle de andre udsendinge, opfordrede Profeten (saas) folk til den sande vej og til at tro på Allah, at leve for det hinsidige og at udvise god moral. De metoder, han brugte, den måde hvorpå han forklarede ting, og den stil han brugte skal være eksempler for alle muslimer, og når en muslim inviterer folk til religionen, skal han tale og opføre sig på samme måde som Profeten (saas).

Dette er måden, hvorpå det er udtrykt i Koranen, at Profeten (saas) blev befalet at sige, at han var kommet for at advare menneskeheden:

Sig: "Dette er min vej. Jeg kalder til Gud ud fra indsigt, jeg og de, der følger mig. Højlovet være Gud! Jeg er ikke en af dem, der sætter andre ved Hans side." (Sura Yusuf: 108)

Profeten (saas) gjorde alt han kunne og mere til for at advare folk, og han gjorde en stor indsats for at tale til så mange folk som mulig. Allah afslører i et vers:

Sig: "Hvilket vidnesbyrd vejer tungest?" Sig: "Gud er vidne mellem mig og jer. Denne Koran er blevet mig åbenbaret, for at jeg dermed kan advare jer, og hvem den end når. Kan I bevidne, at der findes andre guder ved siden af Gud?" Sig: "Det kan jeg ikke bevidne!" Sig: "Der er kun én gud. Jeg siger mig fri af det, som I sætter ved Hans side." (Sura al-An'am: 19)

Ved at kommunikere Koranens budskab, afskaffede Profeten (saas) fuldstændig de korrupte religioner, som polyteisterne havde arvet fra deres forfædre, og af den grund blev han mødt med meget modstand. Men han adlød Allahs befaling og lagde ingen vægt på deres undertrykkelse og fjendskab. Allah befaler Profeten (saas) således i et vers:

Efterkom det, som du bliver befalet, og vend dig bort fra dem, der sætter andre ved Guds side! Vi vil beskytte dig mod spotterne. (Surat al-Hijr: 94-95)

Muslimer på vores egen tid må forklare Koranens moral til folk og ignorere enhver mangel på anerkendelse og hvad end folk siger for at modsige dem. De må ikke frygte "spotterens skyld", som Profeten (saas) gjorde. Det er et tegn på morale og gudsfrygt, som vil blive belønnet med Paradis. Profeten (saas) befalede muslimer at adlyde den Sunna med disse ord, *"Formidl min lære til folket, selv hvis det er en enkelt sætning."*³⁵

Profeten (saas) forklarede, at Allah besidder uendelig magt

For at folk skulle påskønne Allahs magt og tilegne sig en ædlere moral ud af ærefrygt for Ham, plejede Profeten (saas) at fortælle folk om Allahs magt og om beviserne på pragten i Hans skabelse. Han blev altså en måde, hvorpå de kunne elske Allah og frygte ham. Dette vers beskriver, hvordan Profeten (saas) blev befalet at snakke:

Sig: "Hvad mener I: Hvis Gud lod natten hvile over jer, endeløst, indtil opstandelsens dag, hvilken anden gud end Gud kunne da bringe jer lys? Vil I ikke høre?"
Sig: "Hvad mener I: Hvis Gud lod dagen hvile over jer, endeløst, indtil opstandelsens dag, hvilken anden gud end Gud kunne da bringe jer nat til at hvile i? Vil I ikke se? (Sura al-Qasas: 71-72)

Profeten Muhammad (saas) talte også om beviserne på Allahs skabelse til de, som ikke troede på det hinsidige og forklarede, at Allah, Som har magten til at skabe dem, også havde magten til at skabe det samme igen i det hinsidige. Allah erklærer i det pågældende vers således:

Sig: "Drag omkring i landet og se, hvorledes Han skabte første gang! Siden vil Gud lade den sidste skabelse opstå. Gud er i stand til alt. (Sura al-'Ankabut: 20)

Disse er nogle af de vers, hvori Profeten (saas) fortælles, hvordan han skal kommunikere, hvordan Allah er hævet over alt, de associerer med Ham og ikke har behov for noget:

Sig: "Skulle jeg tage nogen anden til ven end Gud, himlens og jordens skaber, den, der giver næring uden selv at tage næring til sig?" **Sig: "Jeg blev befalet at være den første, der har overgivet sig til Gud: 'Du skal ikke være blandt dem, der sætter andre ved Guds side!'"** **Sig: "Hvis jeg sætter mig op imod min Herre, må jeg frygte straffen på en vældig dag." (Sura al-An'am: 14-15)**

I Koranen fik Profeten (saas) også at vide, hvordan han skulle forklare, at der ikke er nogen anden gud end Allah, og at vores Herre er Herren over alle:

Sig: "Hvem er himlens og jordens Herre?" **Sig: "Gud!"** **Sig: "Tager I jer ud over Ham venner, der intet formår for sig selv, hverken til skade eller gavn?"** **Sig: "Er den blinde og den seende lige? Eller er mørke og lys det samme? Eller har de sat nogen ved Guds side, der har skabt, således som Han skabte, så det skabte for dem ligner hinanden?"** **Sig: "Gud er skaberen af alting. Han er Den Ene og Den Sejrrige." (Sura ar-Ra'd: 16)**

Profeten (saas) lavede sit samfund, som vidste, at Allah eksisterede men ikke overvejede Hans uendelige magt og derfor ikke var i stand til at værdsætte Hans eksistens og anerkendes Hans magt. Efter det advarede han dem. De pågældende vers lyder som følger:

Sig: "Hvem tilhører jorden og alle derpå, hvis I har viden?" De siger: "Gud!" Sig: "Vil I da ikke lade jer påminde?" Sig: "Hvem er Herre over de syv himle og Herre over den vældige trone?" De siger: "Det tilhører Gud!" Sig: "Er I da ikke gudfrygtige?" Sig: "I hvis hånd ligger herredømmet over alting, idet Han beskytter, uden at der findes nogen beskyttelse mod Ham, hvis I har viden?" De siger: "Guds!" Sig: "Hvordan kan I da være forgjorte?" (Sura al-Muminun: 84-89)

Profeten (saas) forklarede, at den eneste sande vej er Allahs

Nogle folk vælger en vildfarende vej for sig selv, som er fuld af fejl, overtro og skadelige ideer og metoder. Disse kan ikke bringe dem andet end tab i denne verden og den næste. Profeten (saas) bestræbte sig altid på at opfordre folk til den bedste og smukkeste vej, Allahs vej, og at være en måde hvorpå folk kunne blive reddet i denne verden og den næste.

Sig: "Skal vi ud over Gud påkalde noget, som hverken kan være os til skade eller til gavn? Skal vi vende om på hælen, efter at Gud har retledt os, ligesom den, satanerne har forført, en forvildet på jorden? Han har fæller, der kalder ham til retledningen: 'Kom til os!'" Sig: "Guds retledning er retledningen; vi er blevet befalet at overgive os til alverdens Herre." (Sura al-An'am: 71)

Profeten (saas) har erklæret i haditherne, at den rigtige vej er Allahs og Hans Profets (saas):

*"Den bedste verden er Allahs Verden og den bedste vejledning er Muhammads vejledning."*³⁶

Profeten (saas) advarede mod afgudsdyrkelse

En af de vigtigste fejl, som Profeten (saas) har advaret mod, er at associere partnere med Allah (*shirk*). Som det kan ses fra Koranens vers, fortalte Profeten (saas) altid folk, at Allah er den eneste Gud, at ingen anden end Allah havde nogen magt og advarede dem mod afgudsdyrkelse. Han blev befalet at gøre dette i mange vers, hvoraf nogle lyder som følger:

Sig: "Dette er min vej. Jeg kalder til Gud ud fra indsigt, jeg og de, der følger mig. Højlovet være Gud! Jeg er ikke en af dem, der sætter andre ved Hans side." (Sura Yusuf: 108)

Sig: "Jeg påkalder kun min Herre og sætter ingen ved Hans side." Sig: "Jeg formår hverken at skade jer eller at vise jer den rette vej." Sig: "Ingen kan beskytte mig mod Gud, og ud over Ham finder jeg ingen tilflugt." (Sura al-Jinn: 20-22)

Sig: "Jeg er blevet befalet at tjene Gud, idet jeg vier religionen til Ham alene. Jeg er blevet befalet at være den første, der overgiver sig til Gud" Sig: "Hvis jeg sætter mig op imod min Herre, må jeg frygte straffen på en vældig dag." Sig: "Jeg tjener Gud, idet jeg vier religionen til Ham alene. Tjen I blot ud over Ham, hvad I vil!" Sig: "De fortabte er dem, der fortaber sig selv og deres egne på opstandelsens dag." Det er det åbenlyse tab. (Sura az-Zumar: 11-15)

Mon ikke Han, der skaber første gang og siden vil gøre det igen og forsørger jer fra himlen og jorden? Findes der nogen gud ved siden af Gud? Sig: "Kom frem med jeres bevis, hvis I siger sandheden!" (Surat an-Naml: 64)

Profeten (saas), som mindede sit folk om, at Allah er den eneste gud, fortalte dem også, at ingenting de sammenligner med Allah nogensinde kunne skabe noget eller havde magt til at skade eller hjælpe nogen. Versene omkring dette er som følger:

Sig: "Påkald dem, som I hævder findes foruden Ham! De formår ikke at fjerne modgangen fra jer og kan intet ændre." (Sura al-Isra': 56)

Sig: "Hvad mener I om det, som I påkalder foruden Gud? Vis mig, hvad de har skabt af jorden! Eller har de nogen andel i himlene? Bring mig et skrift forud for dette eller det mindste spor af viden, hvis I siger sandheden!" (Sura al-Ahqaf: 4)

Sig: "Påkald dem, som I hævder findes foruden Gud!" De formår i himlene og på jorden ikke så meget, som et støvgran vejer. De har ingen andel deri, og Han har ingen hjælper blandt dem. (Sura Saba': 22)

Sig: "Hvad mener I om dem, som I sætter ved Guds side og påkalder foruden Gud? Vis mig, hvad de har skabt af jorden!" Eller har de andel i himlene? Eller har Vi givet dem et skrift, så de deri har et klart bevis? Nej, de, der handler uret, giver kun hinanden bedrageriske løfter. (Sura Fatir: 40)

De fleste tror på Allah men er ude af stand til at værdsætte Hans magt og storhed, kan ikke forstå, at Han er deres eneste ven og hjælper, og tror fejlagtigt på, at andre ting end Allah kan hjælpe dem. Profeten (saas) forklarede disse sandheder til sit folk og prøvede at fri dem fra afgudsdyrkelse. Han kommanderes i verset:

Hvis du spørger dem: "Hvem har skabt himlene og jorden?" siger de: "Gud." Sig: "Hvad mener I om det, som I påkalder foruden Gud: Hvis Gud ønskede at give mig modgang, kunne da disse kvindelige guder ophæve modgangen fra Ham? Eller kunne de, hvis Han ønskede at vise mig barmhjertighed, holde Hans barmhjertighed tilbage?" Sig: "Gud er tilstrækkelig for mig. Til Ham sætter de tillidsfulde deres lid." (Sura az-Zumar: 38)

Sig: "Hvem beskytter jer mod Gud, hvis Han vil jer noget ondt, eller hvis Han vil

vide jer barmhjertighed?" De finder sig ingen ven eller hjælper ud over Gud. (Sura al-Ahzab: 17)

Allah skabte mennesket, og er hans eneste ven og hjælper. Men folk, som ikke frygter Ham, nægter at acceptere det. Kun i vanskelige tider, når noget sker, som tydeligt viser dem, hvor hjælpeløse de er, forstår de, at kun Allah kan hjælpe dem. Profeten (saas) mindede også folk om dette samme faktum. Han sagde, at folk i svære tider eller ved tab ikke har nogen anden hjælper end Allah. Profeten (saas) opfordres til at minde folk om det i Koranen:

Sig: "Hvad mener I: Hvis Guds straf kommer til jer, eller hvis Timen kommer til jer, vil I da påkalde nogen anden end Gud, hvis I siger sandheden? Nej! Ham vil I påkalde; og da ophæver Han det, for hvis skyld I påkalder Ham, hvis Han vil, og I vil glemme det, som I satte ved Hans side." (Sura al-An'am: 40-41)

Troende, som husker på den sandhed understreget af Profeten (saas), ved, uden at skulle opleve sådanne vanskeligheder, at kun Allah nogensinde kan hjælpe dem, og at kun Han har magten til at løfte deres vanskeligheder og byrder. I Koranen siger Allah:

Sig: "Hvem redder jer ud af mørket på landjorden og på havet, når I ydmygt og i det skjulte påkalder Ham: 'Hvis Han redder os ud af dette, vil vi være blandt de taknemmelige?'" Sig: "Gud! Han redder jer derfra og fra enhver anden bekymring. Alligevel sætter I andre ved Hans side." (Sura al-An'am: 63-64)

Profeten (saas) har advaret alle muslimer mod afgudsdyrkelse i haditherne:

*"Den mest alvorlige synd er at associere partnere med Allah (kendt som shirk), når Han har skabt dig."*³⁷

Andre steder erklærede Profeten (saas), at det, at man ikke associerer andre med Allah, både er bevis såvel som en nødvendig betingelse for tro:

*"Hvem end, der møder Allah uden at associere partnere med Ham, vil komme i Paradis."*³⁸

Han understregede også, hvor stor en skjult fare afgudsdyrkelse er:

*"Skulle jeg ikke informere jer om det, jeg frygter for jer endnu mere end farerne ved dajjal? Det er den skjulte afgudsdyrkelse: En person står for at bede og han forskønner sin bøn, fordi han ser, at folk kigger på ham."*³⁹

*"Afgudsdyrkelse er mere skjult i min Ummah end myrer, der kryber over en stor, glat sten på en mørk nat..."*⁴⁰

Profeten (saas) afslørede, at kun Allah kan kende til det usete

Ordet "ghaib" i Koranen bruges om skjulte ting, som mennesket ikke kan se eller kende til. Ting som vil ske i fremtiden er for eksempel ukendte for os. Men alt, der har noget at gøre

med fremtiden, fremtiden for hvert individ, land, møbel og hver bygning, kendes af Allah. Dette er måden, hvorpå Profeten (saas) fik at vide, han skulle forklare, at viden om det usynlige (*ilm-ul-ghaib*) udelukkende ligger hos Allah:

Sig: "Gud ved bedst, hvor længe de var der." Ham tilhører det skjulte i himlene og på jorden. Hvor skarpt Han dog ser, og hvor skarpt Han dog hører! De har ingen ven ud over Ham. Han lader ingen tage del i sin dømmekraft. (Sura al-Kahf: 26)

Sig: "Ingen i himlene og på jorden kender det skjulte, bortset fra Gud; de aner ikke, hvornår de bliver genopvakt." (Sura an-Naml: 65)

Sig: "Min Herre slynger sandheden ud, Han, der har viden om de skjulte ting." (Sura Saba': 48)

Da han blev spurgt om det usete fra tid til anden, kom vores Profet (saas) med de følgende svar:

"Jeg ved det ikke. Jeg er en tjener; alt jeg ved, er hvad min Herre afslører. Jeg kan ikke vide, hvad Han ikke afslører..." (Abdul-Rahman al-Jami, Nafahat al-Uns, oversat til tyrkisk af Abdulkadir Akcicek, Istanbul, 1981, p. 325)

Men det er også et faktum, der afsløres i verset, at Allah formidler viden om det usete til de tjenere, Han vælger. Han afslører i et vers, at:

Han kender det skjulte, men oplyser ingen om det, der er skjult hos Ham, bortset fra dem, som Han finder behag i som udsendinge... (Sura al-Jinn: 26-27)

I et andet vers afslører Allah, at Han har skænket nyheder om det usete til vores Profet (saas):

Dette er en af beretningerne om det skjulte. Vi åbenbarer den for dig. ... (Sura Al 'Imran: 44)

Faktisk velsignede Allah Profeten (saas) med meget viden om fremtiden, og disse ting er alle sket, præcis som vores Profet (saas) sagde, at de ville.

Profeten (saas) mindede folk om, at Allah hørte selv deres mest hemmelige samtaler

Nogle folk tror, at de kan gemme det fra andre, når de sladrer, har tænkt sig at gøre noget forkert eller planlægger en ond gerning med andre. Men Allah kender til alt, ethvert individ tænker, hvad der kommer ind i hans hoved, hvad to folk hvisker til hinanden, og alt i himlene og på jorden. Han er vidne til alt, en person gør. I det Hinsides vil ethvert individ skulle redegøre for alt, han troede, han havde sagt eller gjort i al hemmelighed. Personen glemmer måske de ondsksfulde ord, men Allah vil konfrontere ham med alt, han har glemt, på

Dommedag.

Profeten (saas) gjorde også opmærksom på det faktum og advarede folk om, at de skulle kunne gøre rede for sig selv. Dette er nogle af versene om emnet:

Sig: "Hvad enten I skjuler det, der er i jeres hjerte, eller viser det åbenlyst, så ved Gud det." Han ved, hvad der er i himlene og på jorden. Gud er i stand til alt. (Sura Al 'Imran: 29)

Sig: "Gud er tilstrækkelig som vidne mellem mig og jer." Han er fuldt vidende om sine tjenere og ser dem. (Sura al-Isra': 96)

Hvis de vender sig bort, så sig: "Jeg har meddelt jer det ligeud. Jeg ved ikke, om det, hvormed I bliver truet, er nært eller fjernt; Han ved, hvad der bliver sagt åbent, og Han ved, hvad I holder skjult. (Sura al-Anbiya': 109-110)

Sig: "Vil I belære Gud om jeres religion, når Gud har viden om alt i himlene og på jorden?" Gud har viden om alt. (Sura al-Hujurat: 16)

Profeten (saas) annoncerede, at Allah åbenbarede Koranen for mennesket

Under og efter Profetens (saas) tid har der været de, som nægtede, at Koranen er en guddommelig bog. Nogle af disse folk gik endda så langt som at påstå, at det var Profeten (saas) selv, som havde skrevet den. Men det er tydeligt, at Koranen ikke blev skrevet af nogen menneskelig hånd. Koranen er Allahs ord og indeholder mange mirakler og er en overlegen visdom, hvis lige mennesket aldrig kunne skabe. Profeten (saas) mindede folk om dette og annoncerede, at Koranen var blevet nedsendt af Allah. Dette er nogle af versene, som fortæller om dette:

Sig: "Han, der kender det hemmelige i himlene og på jorden, har sendt det ned. Han er tilgivende og barmhjertig." (Sura al-Furqan: 6)

Sig: "Hvad mener I: Hvis den kommer fra Gud, og I så ikke tror på den? Hvem er mere på vildspor end den, der er i så dyb splid?" (Sura Fussilat: 52)

De, som påstår, at Koranen blev skrevet af et menneske, er ikke klar over de mirakler, den indeholder, og at dens viden stammer fra Allah. Faktisk er Koranen en bog, som end ikke alle folk i verden og jinn sammen kunne have skrevet, og slet ikke et menneske. Profeten (saas) blev befalet at sige det følgende om emnet:

Sig: "Hvis menneskene og djinnerne slog sig sammen om at fremstille noget i lighed med denne Koran, så kunne de dog ikke lave noget, der lignede den, ikke engang, hvis de hjalp hinanden." (Sura al-Isra': 88)

Eller siger de: "Han har fundet på den!": Sig: "Så kom med en sura magen til, og påkald blot foruden Gud, hvem I kan, hvis I siger sandheden!" (Sura Yunus: 38)

I en anden hadith erklærede Profeten (saas), at Koranen var Allahs ord:

*"Ærlighed stammer fra Himlene og slog sig ned i menneskers (sande troende) hjerter, og så blev Koranen åbenbaret, og folket læste Koranen (og lærte af den) og lærte også af Sunnaen. Både Koranen og Sunnaen styrkede deres (de sande troendes) ærlighed."*⁴¹

Profeten (saas) gjorde det bekendt, at Koranen blev nedsendt som en vejledning og som gode nyheder for muslimerne

Profeten (saas) sagde, at Koranen forte folk til den sande vej og rådede folk til at bruge det som deres vejledning. Nogle af versene om det emne er:

Sig: "Den hellige ånd har sendt det ned fra din Herre med sandheden for at styrke dem, der tror, og som en retledning og et godt budskab til dem, der overgiver sig til Gud." (Sura an-Nahl: 102)

Sig: "Hvis jeg farer vild, så farer jeg vild til skade for mig selv; men hvis jeg lader mig retlede, sker det gennem det, som min Herre åbenbarer for mig." Han hører alt og er nær. (Sura Saba': 50)

Dette er grunden til, at Profeten (saas) tillagde det stor vigtighed at undervise i Koranen:

*"Tilegn dig viden og videregiv det til folket. Lær Koranen og lær folket om den; for Jeg er en person, som må forlade denne verden."*⁴²

Profeten (saas) afslørede, at ingen ville blive bebyrdet med nogen andres synder ved Regnskabets Time

En af de vildfarne overbevisninger, der hersker i uvidende samfund er, at en persons synder kan pålægges andre. For eksempel vil man måske forsøge at forhindre sin ven fra at udføre en religiøs obligation og sige "Jeg vil selv acceptere den synd." Selvfølgelig begår den person den synd at forhindre udførelsen af en obligation, men det er stadig hans ven, der begår synder af ikke at udføre den. Med andre ord kan ingen fjerne den synd fra en anden persons skuldre. Ved Regnskabets Time vil folk kun blive holdt ansvarlig for deres egne handlinger. Ingen vil blive spurgt om andres synder, og ingens synder vil blive tilskrevet nogen anden. Allah fortalte Profeten Muhammad (saas), at han skulle forklare det på denne måde:

Sig: "Skulle jeg ønske mig nogen anden Herre end Gud, når Han dog er Herre over alting?" Hvad hver enkelt begår, kommer over ham selv; ingen skal bære en andens byrde. Til jeres Herre skal I vende tilbage, og så vil Han underrette jer om det, hvorom I var uenige. (Surat al-An'am: 164)

Profetens (saas) ord, *“ingen bebyrdet sjæl vil bære en andens byrde.”*⁴³ Forklarede sandheden om den populære overtro.

Profeten (saas) rådede sit folk til at tage ved lære af døden af de, der tidligere havde været

Gennem historien er samfund, der er gået imod Allah, hans budbringere og religion, blevet ødelagt af store katastrofer, sådan at der ikke var noget spor efter dem. Afviklingen af sådanne samfund må være en lærestreg for alle folk om, at de skal vende sig mod Allah og frygte Hans vrede.

Sig: "Drag omkring i landet og se, hvilken ende det tog med dem, der forbrød sig!" (Sura an-Naml: 69)

Sig: "Rejs omkring i landet, og se, hvilken ende det tog med dem, der kaldte det løgn!" (Sura al-An'am: 11)

Sig: "Drag omkring i landet, og se, hvilken ende det tog med dem, der levede før! De fleste af dem satte andre ved Guds side." (Sura ar-Rum: 42)

En ting Profeten (saas) sagde i lyset af versene ovenfor var *”Glæd dig og håb for de, der vil glæde dig! Ved Allah, er jeg ikke bange for din fattigdom, men jeg er bange for, at du vil leve et liv i luksus som tidligere nationer gjorde, hvorved du vil konkurrere med hinanden om det, som de konkurrerede om det, og det vil ødelægge dig, som det ødelagde dem.”*⁴⁴ hvorved han advarede folk om de katastrofer, der er overgået andre på grund af deres selvforkælelse.

Profeten (saas) mindede folk om døden

At dø er en af de største frygte hos de, som tvivler eller ikke tror på det hinsidige. Siden de tror, at døden vil betyde slutningen på alt, klynger de sig desperat til denne verden. Men alle vil dø på det tidspunkt, der er forudbestemt for dem af Allah, og der er ingen måde, hvorpå man kan flygte fra det. Profeten (saas) fortalte også folk, at man ikke kunne opnå noget ved at prøve at undgå døden, og opfordrede dem i stedet til at overveje deres sande liv, som kommer efter.

Sig: "Det nytter jer ikke noget at flygte, hvis I flygter fra at dø eller blive slået ihjel; da ville I kun kunne nyde livet lidt." (Sura al-Ahzab: 16)

Sig: "I er sat stævne på en dag, som I hverken kan forhale eller fremskynde med så meget som en time." (Sura Saba': 30)

Profeten (saas) anbefalede folket, at de tænkte på døden, og sagde:

*“De, som er opmærksomme på døden og klargør sig selv for den. De er de klogeste folk.”*⁴⁵

Han afslørede, at kun Allah har viden om Timen

En af folks hovedbekymring er Dommedags dato og klokkeslæt. Allah har afsløret, at ingen andre end Han kan kende til det:

Menneskene spørger dig om Timen. Sig: "Viden derom findes kun hos Gud." Hvem ved? Måske er Timen nær! **(Surat al-Ahzab: 63)**

Som det afsløres i verset, kan ingen vide noget om den Sidste Time med mindre Allah ønsker det. Men man kan estimere dens århundrede baseret på Profetens (saas) hadither og tegn i Koranen og sige, "Den Sidste Time kan komme, når der ingen troende er tilbage og vantro hersker." Faktisk erklærer de store Ahl al-Sunnah lærde al-Barzanji og as-Suyuti, baseret på Profetens (saas) hadither, at Ummah'ens livstid ikke vil overgå det islamiske år 1500, eller med andre ord, at den vil slutte før islamisk 1600-tal. Bediuzzaman Said Nursi siger, igen ifølge informationen fra haditherne, at muslimer vil forblive på Allahs sande sti og vil sejre indtil omkring islamisk år 1506, hvor den Sidste Time sandsynligvis finder sted i 1545 (2120 ifølge den gregorianske kalender). (Allah kender sandheden) (For detaljeret information om emnet, se www.awaitedmahdi.com)

Han kommunikerede, at nogle folk ville forblive i Helvede for evigt

En meget normal overtro i uvidende samfund er, at folk vil forblive i Helvede i en given periode og så forlade det. Men Allah har gjort det bekendt, at nogle folk vil forblive i Helvede for evigt. I overensstemmelse med Allahs befaling, fortalte Profeten (saas) de, der troede, at man kun forblev i Helvede i en given periode, at nogle folk vil forblive der permanent:

De siger: "Ilden vil kun røre os nogle få dage!" Sig: "Har I sluttet pagt med Gud? For Gud bryder ikke sin pagt. Eller siger I om Gud, hvad I ikke ved?" Jo! De, der har begået en ond handling, og hvis synd omslutter dem, de hører til i Ilden; dér skal de forblive til evig tid. Men de, der tror og gør gode gerninger, de hører til i Haven; dér skal de forblive til evig tid. (Sura al-Baqara: 80-82)

Profeten (saas) sagde også dette om livet i Himlen og Helvede:

"Da Paradisets beboere tog til Paradis og Helvedes beboere tog til Helvede, ville døden påkaldes og den ville blive placeret mellem Paradis og Helvede og så slagtet, og så ville taleren annoncere: beboere i Paradis, ingen død; beboere i Helvedsilden, ingen død. Og det ville øge Paradisets beboeres glæde, og det ville øge Helvedsildens beboeres sorg."⁴⁶

Han opfordrede os til at huske Allah ved hans smukkeste navne

Som vi tidligere har set, benævnte Profeten (saas) Allah ved Hans smukkeste navne, når han kommunkerede eller forklarede noget, og når han bad. Profeten (saas) blev bedt om at

invitere folket til at gøre det samme:

Sig: "Påkald Gud! Eller påkald Den Barmhjertige! Han har krav på de skønneste navne, hvad I end kalder Ham." Tal ikke for højt, når du beder, men heller ikke for lavt. Prøv at finde en mellemvej! Sig: "Lovet være Gud, som aldrig har taget sig en søn, som ikke har nogen ved sin side i herskermagten og ingen beskytter mod fornedrelse! Lovpris Ham af al magt!" (Sura al-Isra': 110-111)

Han fortalte folk, at de ikke skulle diskriminere mellem profeterne

Igen, i overensstemmelse med Allahs befaling, afslørede Profeten (saas), at vi ikke burde diskriminere mellem profeterne nedsendt af Allah, og sagde i en hadith: "*Gør ikke en profet blandt Allahs profeter overlegen.*"¹⁴⁷ Alle profeterne var elsket og betroet af Allah og var velsignede, guddommelige folk belønnet med Paradis. Alle profeterne underviste i Allahs religion og opfordrede ligesom Profeten Muhammad (saas) alle de, de kunne nå, til Allahs sti. Det er et meget vigtigt aspekt af Profetens (saas) handlinger, et emne, som optræder i Koranen på denne måde:

Sig: "Vi tror på Gud og på det, der blev sendt ned til os; på det, der blev sendt ned til Abraham, Ismael, Isak, Jakob og Israels stammer; og på det, der blev givet til Moses, til Jesus og til profeterne fra deres Herre. Vi gør ikke forskel på nogen af dem. Vi overgiver os til Ham." (Sura Al 'Imran: 84)

Sig: "Vi tror på Gud og på det, der blev sendt ned til os; på det, der blev sendt ned til Abraham, Ismael, Isak, Jakob og stammerne; på det, der blev givet til Moses og Jesus, og på det, der blev givet til profeterne fra deres Herre. Vi gør ikke forskel på nogen af dem. Vi overgiver os til Ham." (Sura al-Baqara: 136)

Profeten (saas) opfordrede folk til at have god moral

Som det er blevet fortalt gennem denne bog, besad Profeten (saas) en moral, som er en model for hele verden, han opfordrede andre til at udøve den moral og beskrev hvilken slags moral og opførsel, der ville tilfredsstille Allah. Nogle vers om emnet lyder:

Sig: "Kom, lad mig læse op, hvad jeres Herre har forbudt jer: I må ikke sætte noget som helst ved Hans side! Vær gode mod jeres forældre! Dræb ikke jeres børn på grund af fattigdom, for Vi sørger både for jer og for dem! Indlad jer ikke på skamløse handlinger, hverken åbenlyst eller i det skjulte! Dræb ingen, hvilket Gud har forbudt jer, med mindre det sker med rette! Dette har Han pålagt jer. Måske kommer I til fornuft! Kom ikke den forældreløses formue nær før myndighedsalderen, med mindre det sker for det bedste! Giv fuldt mål og rigtig vægt! Vi bebyrder ingen over evne. Når I afgiver et udsagn, skal I være retfærdige, også når det drejer sig om en slægtning! Overhold pagten med Gud! Dette har Han pålagt jer. Måske lader I jer påminde! (Sura al-An'am: 151-152)

Sig: "Min Herre forbyder kun de skamløse handlinger, både åbenlyst og i det skjulte, synd, vold med urette, at I sætter noget ved Guds side, hvorom Han ikke har sendt nogen bemyndigelse ned, og at I siger om Gud, hvad I ikke ved." (Sura al-A'raf: 33)

Det følgende er nogle af de hadither, hvori Profeten (saas) anbefaler en sådan moral:

*"Min Værner har befalet mig at gøre ni ting: At ærbødige Ham, eksternt og internt; at tale sandt og med sømmelighed, i medgang og modgang; moderation i velstand og fattighed; at glæde mine relaterede og beslægtede, som ikke glæder mig; at give almisser til ham, som nægter mig; at tilgive ham som skader mig; at min stilhed skal være at opnå viden om Allah; at når jeg taler, skal jeg nævne Ham; at når jeg ser på Allahs væsner, skal det være som et eksempel for dem."*⁴⁸

*"Misund ikke hinanden; had ikke hinanden; vend jer ikke væk fra hinanden; og underbyd ikke hinanden; men vær dig. O tjenere af Allah, brødre."*⁴⁹

*"Frygt Allah hvor end du er og efterfølg en dårlig gerning med en god, og den vil blive slettet, og opfør dig pænt over for folk."*⁵⁰

*"Der er ingenting tungere på vægtene end god karakter."*⁵¹

The Prophet (saas) made the following recommendations to his companions:

*"Bad conduct destroys Divine service as condiment destroys honey."*⁵²

*"Honour a believer for his religion. Think him superior for good conduct and wisdom."*⁵³

Profeten (saas) advarede mod arrogance

Profeten (saas) erklærede, at stolthed og arrogance var eksempler på dårlig moral, og at arrogante folk ville få betalt i Helvede. Han advarede dem mod den fare. Med sin ydmyghed, beskedenhed, hengivenhed og sit omsorgsfulde sind i alle situationer var Profeten (saas) den bedst mulige rollemodel. Dette er nogle af Profetens (saas) advarsler med hensyn til arrogance:

*"Allah er sandelig Yndefuld og Han elsker Ynde. Stolthed ringeagter sandheden (ud af indbildskhed) og foragt for folket."*⁵⁴

*"Arrogance vil sige at latterliggøre og afvise Sandheden og foragte folket."*⁵⁵

Profeten (saas) advarede de, som pralede af deres familie og slægt, og dermed blev arrogante, ved at sige:

"Allah, Den Højeste, har fjernet stoltheden fra den præ-islamiske periode og dens praleri af slægtskab fra dig. Man er kun en from troende eller en ulykkelig synder. I er sønner af Adam, og Adam kom fra støvet. Lad folket slutte at prale om deres slægtskab. De er blot brændstof i Helvede; eller de vil bestemt være af mindre højde hos Allah end billen,

som skubber møg med sin snude."⁵⁶

Profeten (saas) anbefalede sine tilhængere altid at klæde sig pænt og være behagelige i udseende og at se velplejet ud. Samtidig mindede han dem dog også om, at de, der blev stolte på grund af det tøj, de havde på, eller den måde, de så ud på, ville blive ydmyget i denne verden og i den næste. Han fortalte dem, at de altid skulle være beskedne. Her er hvad, han sagde om emnet:

*"Mens en mand gik, klædt i en todelt dragt og stolt af sig selv med sit velkæmmede hår, fik Allah ham pludselig til at synke ned i jorden og han vil fortsætte med at synke i den indtil Dommedag."*⁵⁷

Profetens (saas) erklæringer om brugen af sine ejendele for Allahs skyld

Dette henfører til brugen af sine goder og sig selv på en sådan måde, at Allah vil glædes. De omkring ham stillede Profeten (saas) en række spørgsmål om emnet, og hans forklaringer øgede deres begejstring om ideen. Dette er hvordan Koranen henfører til situationen:

De spørger dig om, hvad de skal give bort. Sig: "Det gode, som I giver bort, skal være til jeres forældre og nære slægtninge, til de forældreløse og de fattige og til den vejfarende." Gud er vidende om det gode, I gør. (Sura al-Baqara: 215)

... De spørger dig om, hvad de skal give bort. Sig: "Hvad I har tilovers." Således gør Gud tegnene tydelige for jer. Måske vil I tænke (Sura al-Baqara: 219)

Sig: "Min Herre tildeler underhold rundhåndet, til hvem Han vil af sine tjenere, eller knapt tilmålt. Hvad I end giver bort, så vil Han gengælde jer det." Han er den bedste forsørger. (Sura Saba': 39)

Her er nogle af Profetens (saas) ord, som skulle opfordre muslimer til at undgå griskhed og til at være klar og villig til at opgive deres ejendele:

*"Vær på vagt over for at begå undertrykkelse, for undertrykkelse er mørke på Dommedag, og vær på vagt over for smålighed, for smålighed ødelagde de, der var før dig, da de inciterede dem til at gyde blod og gore lovligt, hvad der var ulovligt for dem."*⁵⁸

*"Vend dig ikke bort fra en fattig mand... selv hvis alt du kan give er en halv daddel. Hvis du elsker de fattige og bringer dem nær dig... vil Allah bringe dig nær Ham på Dommedag."*⁵⁹

Profeten Muhammad (saas) var også Profeten af djinn

I Koranens 72. Sura, Sura al-Jinn, afslører Allah, at djinnen også lyttede til Profeten Muhammads (saas) kommunikationer og Koranen, og at nogle af dem var forbundet til Profeten (saas) som muslim. Et af versene om emnet lyder:

Sig: "Det er blevet mig åbenbaret, at en flok djinner har lyttet. De sagde: 'Vi har hørt en forunderlig Koran, der viser vejen til den rette levevis. Vi tror derpå og vil ikke sætte nogen ved vor Herres side.' (Sura al-Jinn: 1-2)

I samme Sura afslører Allah også, at nogle djinner faktisk er muslimer:

Og: 'Da vi hørte retledningen, troede vi på den; den, der tror på sin Herre, skal hverken frygte indgreb eller overgreb.' Og: 'Nogle af os har overgivet os til Gud, mens andre er kommet på afveje; de, der har overgivet sig til Gud, søger en rigtig vej.' (Sura al-Jinn: 13-14)

Disse djinner erklærer, at nogle blandt dem var modstandere af Allah ved at fortælle løgne og opfinde overtro. Den overtroiske religion, som djinnen havde troet på, beskrives også i den Sura:

Og: 'Mægtig er vor Herres ære! Han har hverken taget sig ægtefælle eller barn.' Og: 'Tåben iblandt os fortalte uhyrlige løgne om Gud.' Og: 'Vi mente ellers, at ingen, hverken menneske eller djinn, ville lyve om Gud.' (Sura al-Jinn: 3-5)

Endnu et vers fortæller, at da Profeten (saas) opfyldte sine religiøse forpligtelser, samledes djinnerne omkring ham:

Og: 'Da Guds tjener stod op for at påkalde Ham, trykkede de sig næsten op ad ham.'" (Sura al-Jinn: 19)

Som det vers tydeliggør, blev Profeten Muhammad (saas) sendt som en profet for alle mennesker og djinner. Koranen er en guide for både menneskeheden og djinnerne.

Profetens (saas) advarsler til de, der benægtede ham

De, der benægtede Koranen og Profeten (saas) satte en række vanskeligheder på hans vej og prøvede at forhindre ham i at kommunikere sit budskab, og endda at gøre ham til martyr, arrestere eller forvise ham. Men i hvert tilfælde forklarede Profeten (saas) Allahs eksistens og magt til dem, at han selv var en sand udsending, og at Koranen blev sendt ned som sandhed fra vores Herre. Han advarede dem også om straffen i det Hinsidige. Selv efter Profeten (saas) havde sejret, undertrykte han ikke benægterne, tvang ikke religionen på nogen men sagde i stedet, at alle var fri til at tro, som de ønskede.

Nogle af versene om emnet er:

Hvis de beskylder dig for at lyve, så sig: "Jeg handler på min måde, og I handler på jeres. I siger jer fri af det, som jeg gør, og jeg siger mig fri af det, som I gør." (Sura

Yunus: 41)

Sig: "Det er blevet mig åbenbaret, at jeres gud er én gud. Vil I overgive jer til Gud?" Hvis de vender sig bort, så sig: "Jeg har meddelt jer det ligeud. Jeg ved ikke, om det, hvormed I bliver truet, er nært eller fjernt; Han ved, hvad der bliver sagt åbent, og Han ved, hvad I holder skjult. Og jeg ved ikke, om det er for at prøve jer og lade jer nyde livet for en tid." Han sagde: "Herre! Døm med sandhed!" Vor Herre er Den barmhjertige, som man beder om hjælp imod alt, hvad I siger. (Sura al-Anbiya': 108-112)

Sig: "Mit folk! I kan handle, som I vil! Også jeg handler. I skal få at se, hvem den sidste bolig tilkommer." De, der handler uret, dem vil det ikke gå godt. (Sura al-An'am: 135)

Han argumenterede ikke forgæves med vantro

Profeten (saas) var altid meget tålmodig og forstående overfor de, som benægtede Allahs eksistens, Koranen og hans egen Profetskab. Han gjorde det også klart, at han ville behandle dem med fuld retfærdighed og ikke have meningsløse skænderier med dem. Det han sagde, i overensstemmelse med Allahs befaling, gengives i Koranen:

Kald derfor, og vær retlinet, således som du er blevet befalet! Følg ikke deres lyster! Sig: "Jeg tror på, hvad Gud har sendt ned af skrift, og jeg er blevet befalet at behandle jer retfærdigt. Gud er vores Herre, såvel som jeres. Vi svarer for vore handlinger, og I svarer for jeres. Der er intet at strides om mellem os og jer. Gud vil bringe os sammen. Hos Ham ender alt." (Sura ash-Shura: 15)

Han opfordrede de vantro til at omvende sig

Allah besidder uendelig barmhjertighed, medfølelse og tilgivelse. I Koranen afslører Han, at Han vil acceptere enhver af Sine tjeneres omvendelse, og at Han vil tilgive et individs synder, hvis han fraskriver sig dem. Profeten (saas) gengav de tidninger fra Allah til de vantro:

Sig til dem, der er vantro, at hvis de holder inde, vil de få tilgivelse for det, der allerede er sket. Men hvis de gør det igen! - De sædvanlige indgreb fandt jo sted før i tiden, mod de tidligere slægter. (Sura al-Anfal: 38)

I haditherne fortalte Profeten (saas) folk, at de kan omvende sig når som helst:

*"Han som søger omvendelse (fra Herren) før solen stiger op fra vest (før Dommedag), vender Allah sig mod med Barmhjertighed."*⁶⁰

Han advarede de vantro om, at de uundgåeligt ville blive besejret

Det er muligt at se Profetens (saas) tillid, underkastelse og hengivenhed til Allah i alle hans ord og handlinger. Selv i de sværeste tider var Profeten (saas) sikker på, at Allah ville

hjælpe ham, at de troende ville sejre, og at de vantro ville blive skuffede.

**Sig til dem, der er vantro: "I vil blive besejret og ført til Helvede i samlet flok!"
Hvilket ulykkeligt hvilested! (Sura Al 'Imran: 12)**

Profeten (saas) erklærede det følgende i en af haditherne:

"Hvad end du er blevet lovet vil med sikkerhed komme til at ske, og du kan ikke flygte (fra det).⁶¹

Han advarede de vantro ved at minde dem om det hinsidige

Et af de mest prominente kendetegn ved de, der benægter Allah, er, at de ikke tror på det hinsidige. Heller ikke på Profetens (saas) tid ville sådanne folk tro, at folk ville skulle stå til regnskab i det hinsides. Profetens (saas) besvarede deres påstande med de klogeste og mest kortfattede svar. Profeten (saas) blev befaleet at anvende sådan et sprog i Koranen:

De siger: "Når vi er blevet til knogler og forrådnelse, skal vi da genopvækkes i en ny skabelse?" Sig: "Om I så var sten eller jern, eller en anden skabelse, som I føler må være vanskelig!" Så vil de sige: "Hvem skal bringe os tilbage?" Sig: "Han, der skabte jer første gang!" Så vil de ryste på hovedet ad dig og sige: "Og hvornår vil det ske?" Sig: "Det kan meget vel være snart! (Sura al-Isra': 49-51)

Når vi er døde og blevet til støv og knogler, skal vi da genopvækkes? Og vore forfædre oven i købet!" Sig: "Ja! Og da vil I blive små!" (Sura as-Saffat: 16-18)

I håb om, at de ville finde den sande vej og tro, fortalte Profeten (saas) dem, at de hinsides ikke er langt væk:

"Paradis er nærmere jer alle end remmen på hans sko, og ligeledes er (Helvedes) Ilden.⁶²

Han advarede de vantro om Helvede

En af Allahs udsendinges vigtigste pligter var at advare folk og få dem til at frygte Hans straf og Helvede. Profeterne er en måde, hvorpå folk kan komme til at frygte Allah og tage en høj moral til sig, og, for nogle af dem, komme til at leve i Paradis i det hinsides. Profeten (saas) advarede også folk om Helvedes lidelse og prøvede at forhindre dem fra at begå ondskab, vantro og ateisme. Nogle vers omkring Profetens (saas) advarsler om Helvede lyder:

Når Vore tegn læses op for dem som klare beviser, opdager du misbilligelsen i ansigtet på dem, der er vantro. De er lige ved at kaste sig over dem, der læser Vore tegn op. Sig: "Skal jeg fortælle jer om noget, der er værre end dette? Det er Ilden, hvormed Gud truer dem, der er vantro. Hvilket ulykkeligt sted at ende!" (Sura al-Hajj: 72)

Kun som et budskab fra Gud og Hans meddelelser. De, der sætter sig op imod Gud og Hans udsending, har Helvedes ild i vente; dér skal de forblive til evig tid. (Sura al-Jinn: 23)

Profeten (saas) beskrev Helvedes lidelser i detaljer for de, som troede, at sådan nogle ting var overdrevne, og forklarede, som det afsløres i Koranen, hvordan folk ville trygle om at blive reddet fra dets pinsler, og gjorde derved enhver indsats for at få dem til at undgå det.

Om Dommedag sagde Profeten (saas):

Dette verdslige liv går sandelig forbi og det hinsides nærmer sig, og de har hver deres børn. Så vær alle børn af det hinsides, ikke børn af denne verden, for i dag er der (muligheder for at gøre) gerninger og der er intet regnskab, men i morgen vil der være regnskab og ingen gerninger. (Gengivet fra 'Ali b. Abi Talib (ra); Sahih al-Bukhari, The Book of Raqa`iq)

Han talte med meget sikre og bestemte ord til de vantro og sagde, han aldrig ville slutte sig til dem

Selvom de vantro var langt stærkere og større antal på den tid, ænsede Profeten (saas) ikke deres tilstedeværelse og trusler, men prædikede med stor beslutsomhed Koranens ord og gjorde det ganske tydeligt, at han aldrig ville vende sig bort fra den sande vej. Beslutsomhed og tålmodighed er afgørende kendetegn hos de troende, og enhver muslim må bruge Profetens (saas) beslutsomhed og stærke vilje som model. Nogle vers om emnet er som følger:

Sig: "Jeg har fået forbud mod at tjene de guder, som I påkalder foruden Gud." Sig: "Jeg følger ikke jeres lyster, for så ville jeg være på vildveje og ikke en af de retledte." Sig: "Jeg støtter mig til et klart bevis fra min Herre, og I kalder det for en løgn. Det, som I ønsker at fremskynde, råder jeg ikke over. Dommen tilkommer Gud alene, og Han vil forkynde sandheden." Han er den bedste til at træffe afgørelse. (Sura al-An'am: 56-57)

Sig: "I vantro! Jeg tilbeder ikke den, som I tilbeder, og I tilbeder ikke den, som jeg tilbeder. Jeg vil ikke tilbede den, som I tilbad, og I vil ikke tilbede den, som jeg tilbeder. I har jeres religion, og jeg har min." (Sura al-Kafirun: 1-6)

Profeten (saas) tilgik Bogens Folk med medfølelse og venlighed

Profeten (saas) opfordrede Bogens Folk til at have tillid uden at ty til afgudsdyrkelse og til at leve efter Koranens moral. Men han behandlede stadig de, som nægtede at adlyde ham, meget mildt og retfærdigt. Han lod Bogens Folk være fri til at tilbede, som de ville, tillod dem at bevare alle deres egne normer og befalede sit eget folk at behandle dem med retfærdighed. Det gengives, at Profeten (saas) sagde:

"Hvem end der dræbte en person, som har fået beskyttelsesløftet af muslimerne, skal ikke dufte Paradisets duft." ⁶⁴

Teksten i aftaler lavet af Profeten (saas) og de, som efterfulgte ham, med diverse kristne, jødiske og andre religiøse grupper bevares i dag som vigtige dokumenter. I teksten af en aftale han havde klargjort for den kristne Ibn Harris bin Ka'b og hans medreligiøse havde Profeten (saas) for eksempel først fået de følgende ord skrevet:

"Religionen, kirkerne, livene, kyskheden og goderne, der tilhører alle de Kristne, som lever i Østen, er under beskyttelse af Allah og alle troende. Ingen af de, der lever efter Kristendommen vil blive tvunget til at vende sig til islam. Hvis nogen Kristen udsættes for drab eller uretfærdighed, skal Muslimer hjælpe ham." ⁶⁵ og læste så dette vers fra Koranen:

"Med Skriftens folk skal I kun strides på den pæneste måde ..." (Sura al-'Ankabut: 46)

Profeten (saas) blev befalet at rådgive sit folk omkring, hvordan de skulle behandle Bogens Folk på denne måde i Koranen:

Sig: "Vil I strides med os om Gud? Han er dog både vores Herre og jeres. Vi svarer for vore handlinger, og I svarer for jeres. Til Ham hengiver vi os. (Sura al-Baqara: 139)

Han opfordrede Bogens Folk til at tro på Allah uden at associere partnere med ham

Mens han opfordrede Bogens Folk til den sande religion, fortalte Profeten (saas) dem, at de ikke skulle sætte nogle partnere op i tilbedelse med ham og inviterede dem til at enes med muslimer på et fælles trosområde:

Sig: "I Skriftens folk! Kom, lad os enes om et ord, der er fælles for os og jer: At vi tjener Gud alene, at vi ikke sætter noget andet ved Hans side, og at ingen af os tager andre til herrer foruden Gud"! Hvis de så vender sig bort, skal I sige: "Vær I vidner til, at vi overgiver os til Gud!" (Sura Al 'Imran: 64)

Sig: "I Skriftens folk! Gå ikke for vidt i jeres religion, imod sandheden! Følg ikke andre folks lyster, når disse allerede tidligere er faret vild og har vildledt mange og forvildet sig bort fra den rette vej!" (Sura al-Ma'ida: 77)

Profeten (saas) sendte Muadh (ra) til Yemen og fortalte ham, at han skulle opfordre Bogens Folk til alene at tilbede Allah:

*"Du skal til en (Guddommelig) Bogs folk: Inviter dem først af alt til at tilbede Allah (alene)..."*⁶⁶

Profetens (saas) ydre fremtoning

De tidligere kapitler i denne bog diskuterede eksempler på Profetens (saas) moral, som den vises i Koranen, og som er et eksempel for hele menneskeheden. Vi har betragtet diverse aspekter af hans retfærdige, medfølende, barmhjertige, fredelige, forsonende, milde, tålmodige, Allah-frygtige, ydmyge og beslutsomme sind.

Såvel som vers fra Koranen, indeholder udtalelser fra Profetens (saas) kompagnoner, som er kommet ned til os, også en stor mængde information om Profeten (saas). Mange detaljer, såsom hans forhold til sin familie og de troende omkring ham, detaljer om hans daglige liv, hans fysiske fremtoning, de følelser af ærefrygt han inspirerede hos de, der så ham, den mad han nød, hans tøj og hans smil beskrives alt sammen af islamiske lærde med udtrykket ”ydre form” (*shamail*). Udtrykket omfatter ideer som ”karakter, temperament, adfærd og attitude.” Selvom konceptet ”*shamail*” originalt havde en bredere betydning, blev det mere specifikt med tiden og blev til sidst et udtryk, der blev brugt til at beskrive detaljerne ved den slags liv, som Profeten (saas) levede, og hans personlige træk.

Enhver detalje om karakteren og adfærden ved Allahs nøje udvalgte udsending, som Han favoriserede over alle væsner, er på samme tid en refleksion af hans overlegne moral. Hovedintentionen for, at dette kapitel om Profetens (saas) ydre form er blevet lavet, er at undersøge de af hans egenskaber, som er blevet beskrevet i kilder, som er blevet nedsendt til os, og for at vi skal kunne tage inspiration fra dem til vores egne liv.

Profetens (saas) fysiske skønhed

Profetens (saas) kompagnoner har videregivet mange detaljer omkring ham, fra skønheden ved det velsignede individs ydre fremtræden, hans udstråling og sind, som efterlod folk omkring i ærefrygt, til hans smil og mange andre smukke aspekter, som Allah havde manifesteret i ham. Der var et pænt antal af sådanne kompagnoner, og de har givet mange detaljer om hans store skønhed. De muslimer, som levede på samme tid som Profeten (saas) har beskrevet mange aspekter ved Allahs tjenere. Mens nogle af dem beskriver ham i brede termer, har andre givet lange og detaljerede beskrivelser. Nogle af de redegørelser er som følger:

Profetens (saas) ydre fremtræden og skønhed

Hans kompagnoner beskrev Profetens (saas) skønhed med disse ord:

“Profeten (saas) havde en meget flot natur. Nogle sammenlignede skønheden i hans smil til fuldmånens... Hans næse var tynd... Hans ansigt var glat... Hans skæg var tykt... Hans hals var den smukkeste... Hvis solens stråler faldt på hans nakke, lignede det en kop med sølv blandet med guld... Stedet mellem hans skuldre var bredt.”⁶⁷

Anas bin Malik (ra) siger:

”Allahs Udsending var ikke overdrevet høj eller lav. Han var ikke meget bleg eller mørk. Han havde ikke krøllet hår eller glat hår. Allah satte ham i drift, da han var fyrrer. Han blev i Mekka i ti år og i Medina i ti år, og Allah den Mægtige, den Majestætiske, lod ham dø, da han var tres. Der var ikke tyve hvide hår i hans hår eller skæg, må Allah velsigne

ham og give ham fred.”⁶⁸

”Rasulullah (saas) var så ren, klar, smuk og flot.”⁶⁹

Anas bin Malik (ra) siger:

”Profeten (saas) var hverken høj eller lav. Han var flot. Hans hår var hverken delikat eller krøllet. Han var hverken meget hvid eller meget brun.”⁷⁰

Baraa bin Aazib (ra) udtaler:

”Jeg så aldrig nogen flottere end Rasullullah (saas). Hans hår nåede hans skuldre. Stykket mellem hans to skuldre var bredt. Han var hverken meget høj eller meget lav.”⁷¹

Ibrahim b. Muhammed (ra), en af Alis (ra) børnebørn, fortæller os:

”Da Ali (ra) beskrev Profeten (saas), sagde han:

*’Han var hverken meget høj eller overdrevet lav men var en mand af medium størrelse. Han havde hverken meget krøllet eller bølgende hår, men en blanding af begge... Han var rødlig-hvid, han havde store sorte øjne og lange øjenvipper. Han havde fremtrædende led og skulderblade... mellem hans skuldre var profetiens segl... Han havde et finere bryst end nogen anden, var mere ægte i ytring end nogen anden, havde den mildeste natur og mest noble afstamning. De, som så ham, havde pludselig ærefrygt over for ham, og de som delte hans bekendtskab elskede ham. De, som beskrev ham, sagde at de aldrig havde set nogen som ham før eller siden’.*⁷²

Hassan (ra) siger:

”Han havde storartede kvaliteter og egenskaber, andre så også op til ham. Hans velsignede ansigt skinnede som fuldmånen. Han var lidt højere end en mand af medium højde, men lavere end en høj person... Hans velsignede hår var lidt krøllet. Hvis hans hår blev naturligt skilt i midten lod han det være sådan, ellers gjorde han sædvanligvis ikke en indsats for at skille sit hår i midten... Rasulullah (saas) havde en meget lysende teint (farve), og en bred pande. Hans øjenbryn var af tætte og fine hår...

... Hans hals var smuk og tynd, ligesom halsen på en statue, der er barberet ren, hvor farven var klar, skinnende og smuk som sølv. Alle hans kropsdele var moderat størrelse. Hans krop var proportionelt sammensat... ”⁷³

Abu Huraira (ra) beskriver:

”Rasulullahs (saas) hudfarve var hvid med rødme i. Rasulullahs (saas) velsignede øjne var ekstremt sorte. Hans øjenvipper var lange.”⁷⁴

”Hans pande var bred og stedet mellem hans øjenbryn var skinnende som rent sølv og øjenæblerne var sorte med et rødligt skær. Hårene i hans øjenvipper var rigelige... Når han smilede eller grinede, skinnede de (hans tænder) som lyn. Hans læbe var meget smuk... Hans skæg var tykt... Hans hals var meget smuk, hverken lang eller kort. Hvis solens stråler faldt på

hans hals, lignede den en kop med sølv blandet med guld. Hans bryst var bredt. Det var jævnt som et spejl og hvidt som måneskin... Hans skuldre var brede. Hans håndflader var blødere end uld."⁷⁵

Umm Ma'bad (ra), som var kendt for sin generøsitet, retskaffenhed og mod, fik besøg af Profeten (saas) under Profetens (saas) migration fra Mekka til Medina, men genkendte ham ikke. Men hun beskrev ham til sin ægtemand, som genkendte Profeten (saas) ud fra hendes beskrivelse:

*"Han var uskyldigt lys og havde et åbent ansigtsudtryk. Hans manerer var gode... Han havde sorte attraktive øjne... Hans hår, skinnende og sort, tilbøjeligt til krøl, var langt. Hans stemme var meget kommanderende. Hans hoved var velformet og sad på en slank nakke. Hans udtryk var tankefuldt og eftertænksomt, fredfyldt og sublimt. Den fremmede var fascineret fra afstand, men så snart han blev intim med ham, blev hans fascination ændret til tilknytning og respekt. Hans udtryk var meget sødt og distinkt. Hans tale var flot og fri fra brug af overflødige ord, som om det var rosenkrans perler. Hans holdning var hverken for høj eller for lille. Han var ualmindelig lys og frisk. Han var altid omgivet af sine Kompagnoner. Når han ytrede noget, ville de lyttende høre på ham med åndeløs opmærksomhed, og når han gav en befaling, kappedes de med hinanden om at måtte udføre den. Han var en mester og en befaler."*⁷⁶

Som vi kan udlede fra de, som så ham i virkeligheden, var Profeten (saas) ekstraordinært flot, med en velproportioneret krop og et ansigt, som tog vejret fra en. Han havde også en meget atletisk og stærk kropsbygning.

Profetens (saas) fremtoning

Ahmet Cevdet Pasha, en vigtig lærd fra den osmanniske tid, skrev et studie, som effektivt opsummerede beskrivelser af Profetens (saas) egenskaber. Det indgik i Del IV af *Qisas al-Anbiya* (Historier om Profeterne), under overskriften "Nogle af Profeten Muhammads (saas) egenskaber":

"Den velsignede havde en smuk fremtoning, hans lemmer var i perfekt proportion, hans krop var velformet, hans pande og bryst og afstanden mellem hans skuldre var brede. Hans hals var slank og ren som sølv, hans skuldre, biceps og lægge var store og tykke, hans håndled var lange, ligeledes var hans fingre, og hans hænder og fingre ganske tykke. Hans velsignede hud var blødere end silke.

På hans perfekte mine var et velproportioneret hoved, kurvede øjenbryn, en lang næse og et ovalt ansigt.

Hans øjenvipper var lange, hans øjne sorte og smukke, mellemrummet mellem hans mellemstore øjenbryn var bart, selvom hans øjenbryn var tæt sammen.

Den udvalgte Profet (saas) havde en skinnende fremtoning. Med andre ord var han hverken lys eller mørk, men et sted i mellem, hvid som en rød rose, lys og krystalklar, og lyset skinnede fra hans ansigt. Hans tænder var så hvide som perler og klare, og lyset glimtede fra hans fortænder, når han talte. Når han grinede var det som om, hans mund udsendte stråler som milde lyn...

Han sanser var overordentligt kraftfulde. Han kunne høre langt væk fra og se længere end nogen anden. Han havde en krop, der var formet med perfektion og unikhed, og velsignede... Enhver der pludselig så ham blev opfyldt af kærlighed, og enhver der talte med ham mærkede stor kærlighed i deres hjerter og sjæle. De kloge respekterede ham i overensstemmelse med deres grad. Han ærede sine slægtninge højt. Han behandlede dem dog ikke bedre end de, der var mere værdige end dem.

Han behandlede sine tjenere godt. Hvad end han havde på eller spiste, så gav han det til dem så de kunne have det på og spise.

Han var generøs, velgørende, medfølelse, tilgivende, modig og mild. Når han talte, holdt han sit ord. Kort sagt var hans fremragende moral, skarpe evne til fornuft større end hos alle andre folk og fortjente stor lovprisning.

Med hensyn til mad og tøj nøjedes han med det laveste niveau og afholdt sig fra overflod.”⁷⁷

Profetens (saas) profetsegl

Allah favoriserede Profeten Muhammad (saas) over alle væsner og erklærede ham til at være ”**Profeternes segl.**” (Sura al-Ahzab: 40) Ingen Profet blev sendt efter ham, og Koranen var den sidste åbenbaring, der skulle vejlede folk til den sande vej. Allah manifesterede den unikke egenskab hos Profeten (saas) med et mærke på hans krop.

I islamiske kilder og mundtlige redegørelser, kendes det tegn mellem Profetens (saas) skulderblade som ”Profeternes segl.” Det gengives af Wahb bin Munebbih (ra), at de andre profeter også havde lignende mærker, men det på Profeten (saas) var anderledes:

”Allah nedsendte aldrig en profet, som ikke havde profeternes tegn på sin højre hånd. Profeten Muhammad (saas) var den eneste undtagelse til dette. Hans tegn på profetskab var (ikke på hans højre hånd) men mellem hans skulderblade. Da han blev spurgt om det, sagde Profeten (saas), ’Dette mærke mellem mine skulderblade er ligesom mærkerne på profeterne før mig’...”⁷⁸

Jaabir bin Samurah (ra) gengiver at:

”Jeg så Profeternes Segl på Rasulullah (saas) mellem hans to skuldre, og størrelsen var som en dues æg.”⁷⁹

Ibrahim bin Muhammad (ra), et af Alis (ra) børnebørn, fortæller:

”Når Ali (ra) beskrev Rasulullahs (saas) ædle egenskaber, plejede han at sige:

’Profeternes Segl var placeret mellem hans skuldre. Han var den sidste af alle profeter’.”⁸⁰

Abu Nadrah (ra) siger:

”Jeg spurgte Abu Sa’eed Khudari (ra) om Profeternes Segl på Rasulullah (saas). Han sagde: ’Det var et stykke hævet kød, som var på Rasulullahs (saas) ryg’.”⁸¹

”Stedet mellem hans skuldre var bredt og der var et aftryk af Profeternes segl, som hældede lidt mod den højre skuldre.”⁸²

En anden melding kommer fra Assib bin Yazid (ra):

”Jeg så seglet mellem hans skuldre.”⁸³

Profetens (saas) hår

Der er forskellige beskrivelser af længden af Profetens (saas) hår. Det er naturligt, at de afviger fra hinanden, idet de folk, som disse redegørelser stammer fra, har set ham på forskellige tidspunkter, hvor hans hår kan have haft forskellige længder. Men det, der kan genkendes fra disse beskrivelser, er, at Profetens (saas) hår gik ham til ørerne, da det var kortest og til skuldrene, da det var længst.

Anas bin Malik (ra) gengiver:

*”Rasulullahs (saas) hår nåede halvvejs ned over hans ører.”*⁸⁴

Aisha (ra) fortæller:

*”Rasulullahs (saas) velsignede hår var længere end det, der nåede øreflipperne, og kortere end det, der nåede skuldrene.”*⁸⁵

Baraa bin Aazib (ra) siger:

*”Rasulullah (saas) havde en gennemsnitlig højde, og stykket mellem de to skuldre var bredt. Hans hår nåede hans øreflipper.”*⁸⁶

Umm Haani, datter af Abu Taalib (ra), kommer med følgende beskrivelse:

*”Rasulullah (saas) kom til Mekka en gang efter hijrah (migrationen). Hans velsignede hår havde fire fletninger.”*⁸⁷

Plejen af Profetens (saas) hår og skæg

Profeten (saas) så renlighed som noget meget vigtigt, og det gjaldt også for hans hår og skæg. Det gengives i nogle kilder, at han altid havde en kam, et spejl, en miswak (en lille naturlig tandbørste), tandstikkere, en saks og en kuhl flaske med sig.⁸⁸ Profeten (saas) rådede sine kompagnoner til at gøre det samme og sagde ”Han, som har hår, burde ære det.”⁸⁹ Andre meddelelser om hans hår og skæg, som er nået frem til os, er:

Hassan (ra) siger:

*”Han havde et tykt, tæt skæg.”*⁹⁰

Anas bin Malik (ra) gengiver:

*”Sayyidina Rasulallah (saas) smurte ofte sit hoved ind i olie...”*⁹¹

Simak bin Harb (ra) gengiver:

*”Jaabir bin Samurah (ra) fik stillet et spørgsmål og Rasulullahs (saas) hvide hår. Han svarede: ’Når Rasulallah (saas) olierede sit hår, kunne det (hvide hår) ikke ses. Når han ikke olierede det, kunne det ses.’”*⁹²

Profeten (saas) satte et eksempel for de troende gennem den vigtighed, han tillagde sit udseende og sin renlighed. En redegørelse beskriver Profetens (saas) attitude i sådanne tilfælde:

”Profeten (saas) ville en gang gå hen til sine kompagnoner, så han tog sin turban på og ordnede sit hår... Han sagde: ’Ja, Allah elsker handlingerne udført af Sin tjener, som forædler sin krop for at møde sine venner og brødre.’”⁹³

Profetens (saas) måde at klæde sig på

Hans kompagnoner har videregivet mange detaljer om Profetens (saas) måde at klæde sig på. Ud over disse afslører Profetens (saas) råd til de troende omkring, hvordan de burde klæde sig, den vigtighed, han tillagde dette emne. For eksempel fortæller en hadith, at han har sagt:

”Ingen som har bare en atoms vægt at stolthed i sit hjerte vil komme i Paradis.” En mand spurgte ham, ”Hvad hvis han kan lide, at hans tøj og sko ser pæne ud?” (Altså tæller dette som stolthed?) Profeten (saas) sagde: ”Allah er smuk og elsker skønhed. Stolthed betyder at nægte sandheden og se ned på andre folk.”⁹⁴

Han betragtede det at se god ud og klæde sig pænt som en demonstration af Allahs velsignelser:

*”Allah elsker at se resultatet af Sine velsignelser på Sine væsner.”*⁹⁵

Jundub ibn Makith (ra) sagde:

*”Når en delegation kom for at møde Allahs Udsending, havde han sit pæneste tøj på og befalede sine førende Kompagnoner at gøre det samme. Jeg så Profeten (saas) den dag, da delegationen fra Kindah kom for at møde ham; han havde en Yemeni dragt på, og Abu Bakr og ’Umar var klædt på en lignende måde.”*⁹⁶

En anden hadith gengiver:

*”Spis hvad du vil, og klæd dig som du vil, så længe det er blottet fra to ting: ekstravagance og hovmod.”*⁹⁷

Profeten (saas) ville øjeblikkeligt advare enhver af sine kompagnoner, som var usoignerede eller ikke passede på deres udseende. En fortælling om emnet er fra ’Ata ’ibn Yassar (ra):

*”Allahs Udsending var i moskeen, da en mand med usoigneret hår og et rodet skæg kom ind. Profeten (saas) pegede på ham, som om han indikerede for ham, at han skulle ordne sit hår og skæg. Manden gik ud og gjorde således, og kom så tilbage. Profeten (saas) sagde ’Er dette ikke bedre end at nogen af jer skulle komme ind med usoigneret hår?’”*⁹⁸

Ifølge hadithen fortalt af en af Profetens (saas) kompagnoner, fortalte Profeten (saas) sine Kompagnoner, da de rejste ud for at møde nogle trosbrødre:

*”I skal besøge jeres brødre, så reparer jeres sadler og sørg for, at du er klædt pænt på, så du vil skille dig ud blandt folk som en udsmykning, for Allah elsker ikke uskønhed.”*⁹⁹

Noget af den information, som blev kommunikeret fra Profetens (saas) indre cirkel omkring hans tøj, er nedenfor:

Umar (ra) gengiver:

*”Jeg så Allahs Udsending (saas) bede om en ny dragt. Han tog den på, og da den nåede ham knæene, sagde han ’Priset være Allah, Som har givet mig tøj, hvormed jeg kan dække mig selv og få mig selv til at se smuk ud i dette liv.’”*¹⁰⁰

Umm Salama (ra) fortæller at:

*”Den Hellige Profet (saas) kunne bedst lide kurta (lange skjorter).”*¹⁰¹

Qurrah bin Ilyaas (ra) beskriver:

”Jeg kom med en gruppe fra Muzeenah stammen for at sværge troskab til Rasulullah

(saas). *Den nederste lukning på Rasulullah (saas) var åben.*”¹⁰²

Al-Bara' ibn 'Azib (ra) erklærer:

*”Jeg har aldrig set nogen med langt hår og rødt tøj, som var flottere end Rasullullah (saas). Han hår nåede ham til skuldrene.”*¹⁰³

En anden rapport kommer fra Fazl ibn Abbas (ra):

*”Den Hellige Profet (saas) sagde: ’Brug hvidt tøj; det er den bedste påklædning.’”*¹⁰⁴

Aisha (ra) ssgde at:

*”Allahs Apostel (saas) tog ud en morgen klædt i en kappe lavet af sorte hår (fra en kamel eller et får) med mønster af kamelsadler på.”*¹⁰⁵

Profetens (saas) overtøj

Ubayd bin Khaalid (ra) fortæller, at:

*”Jeg var engang på vej til Medina, jeg hørte en person bag mig sige: ’Hiv din lungi (lange kjole) højere op, for det undgår fysiske og spirituelle urenheder.’ (Din lungi vil forblive renere og vil ikke blive beskidt ved at blive hevet langs jorden.) Da jeg vendte mig om for at se, hvem der talte, så jeg, at det var Rasulullah (saas).”*¹⁰⁶

Salamah bin Akwa (ra) fortæller os at:

*”Uthmaan (ra) bar sin lungi til midten af sit skinneben og sagde: ’Dette er hvordan min mester Rasulullah (saas) bar sin lungi.’”*¹⁰⁷

Profetens (saas) ring og segl

Anas bin Malik (ra) siger:

*”Rasulullah (saas) havde en ring lavet af sølv og dens (indlagte) perle var også af sølv.”*¹⁰⁸

Da Profeten (saas) ville skrive til lederne af fremmede stater, befalede han, at en seglring skulle laves.

*”Rasullullah (saas) fik derfor lavet en ring, hvis hvidhed jeg stadig ser for mig.”*¹⁰⁹

”Inskriptionen indgraveret i Rasulullahs (saas) ring var ’Muhammad Rasulullah’, hvor der i første linje var indgraveret ’Muhammad’, i anden linje ’Rasul’ og i tredje linje ’Allah’.”

110

Profetens (saas) måde at gå på

Abu Huraira (ra) fortæller:

*”Jeg så aldrig nogen flottere end Rasulullah (saas). Det var som om, solens lys havde skinnet fra hans velsignede ansigt. Jeg så aldrig nogen gå hurtigere end ham, som om jorden foldede sig for ham. For nogle øjeblikke siden var han her, og så der. Vi synes det var svært at følge med, når vi gik med ham og han gik i sit normale tempo.”*¹¹¹

En af Alis (sa) børnebørn, Ibrahim bin Muhammad (ra), siger, at Profeten (saas) har en let måde at gå på.

Når ’Ali (ra) beskrev Rasulullah (saas), plejede han at sige: ’Når han gik, på grund af

*farten og kraften fra hans ben, virkede det som om han nedkom fra et højere sted.”*¹¹²

Hassan (ra) beskriver hvordan:

*“Når han gik, løftede han sine ben med vigør, lænede sig let forover og placerede sine fødder blødt på jorden. Han tog ikke korte skridt. Når han gik virkede det som om, han nedkom til et lavere sted. Når han så på noget, vendte han hele sin krop mod det. Han så altid ned. Hans velsignede blik var fokuseret mere på jorden end mod himlen. Hans ædle vane var at se på noget med et hurtigt blik. Han gjorde salaam (hilste) først på enhver han mødte.”*¹¹³

Profetens (saas) måde at sidde på

Qaylah bint Makhramah (ra) gengiver:

*”Jeg så Rasulullah (saas) siddende i masjid (i en meget ydmyg stilling). På grund af hans ærefrygtindgydende personlighed begyndte jeg at ryste.”*¹¹⁴

Jaabir bin Samurah (ra) siger:

”Jeg observerede Rasulullah (saas) læne sig på en pude, som var på hans venstre side.”

115

Profetens (saas) måde at tale på

Profeten (saas) var en mand kendt for sin effektive, vise og kortfattede måde at tale på. Hans budskab havde en stor effekt på folk, og alle fandt stor glæde ved at tale med ham. En række redegørelser, som stammer fra hans kompagnoner, bekræfter også det faktum. Dette er nogle af dem:

*”Profeten (saas) var den største af Arabere talekunst og skønheden ved tale. Han sagde: ’Jeg er den største taler blandt Araberne.’”*¹¹⁶

Aisha (ra) beskriver Profetens (saas) måde at tale på således:

*”Rasulullahs (saas) tale var ikke hurtig og kontinuerlig som din er. Han talte tydeligt, ord efter ord.”*¹¹⁷

*“De sagde: ‘Allahs Budbringer plejede at tale lidt og meget få ting blev udtryk i hans kortfattede tale. I hans tale var der ingen defekt i form af overflod eller kortfattethed. Ordene kom et efter et som perler. Hvem end der hørte dem, huskede dem. Han havde den pæneste måde at tale på blandt sine kompagnoner. Han plejede at være stille i lang tid og talte ikke uden det var nødvendigt. Han plejede ikke at sige onde ord, og det han sagde, var retfærdigt.”*¹¹⁸

*“Han brugte ikke pynteord...”*¹¹⁹

*“... Hans kompagnoner skændtes aldrig foran ham.”*¹²⁰

*“Han plejede at smile meget foran sine kompagnoner...”*¹²¹

Aisha (ra) siger igen:

*”Han talte på en sådan måde, at ordene blev fordelt sådan, at de, der sad med ham, huskede dem.”*¹²²

Abdullah bin Haarith (ra) fortæller at:

"Jeg har ikke set nogen, som gør en person gladere end Rasulullah (saas)." ¹²³

Anas bin Malik (ra) fortæller os det følgende:

"Rasulullah (saas) plejede at blande sig med os være vittig." ¹²⁴

Profetens (saas) behagelige duft

Profeten (saas) så renlighed som noget meget vigtigt. Han duftede altid meget friskt, rent og behageligt, og anbefalede at muslimer gør det samme. Redegørelser som vi har fået fra hans kompagnoner giver videre detaljer om dette aspekt ved Profeten (saas):

Jaabir bin Samura (ra) siger:

"Hver gang den Hellige Profet (saas) trådte på en sti, og nogen kom forbi senere, kunne de genkende, at profeten var gået forbi der, fordi de kunne lugte duften fra hans krop." ¹²⁵

Fra Anas bin Malik (ra):

"Jeg har aldrig mærket en silkeklud, heller ikke ren silke eller noget andet, som var blødere end Rasulullahs (saas) håndflade. Jeg har heller aldrig lugtet noget moskus eller nogen anden duft, der dufter sødere end Rasulullahs (saas) duft." ¹²⁶

Anas bin Malik (ra) fortæller:

"Jeg har aldrig duftet ambra eller moskus så velduftende som duften fra Allahs Udsendings (saas) krop, og jeg har aldrig rørt brokade eller silke og fundet det så blødt som Allahs Udsendings (saas) krop." ¹²⁷

I *Qisas al-Anbiya*, beskrives Profeten (saas) på denne måde:

"Hans krop var ren og hans duft smuk. Uanset om han havde bruft duft eller ej, duftede hans hud altid dejligt. Hvis nogen gav ham hånden eller talte med ham, eller vist sit venskab eller sin hengivelse, ville de lugte den rene duft hele dagen, og hvis han lagde sin hellige hånd på et barns hoved, ville det barn kunne kendes fra de andre børn ved den rene duft." ¹²⁸

Profetens (saas) favoritmad

"Han plejede ikke at tage noget varm mad." ¹²⁹

"Kød var hans yndlings karryret." ¹³⁰

"Den Hellige Profet (saas) kunne, blandt alt andet mad, lide græskar." ¹³¹

"Han plejede at spise kødet fra jagtede fugle." ¹³²

"Af dadler foretrak han tørrede dadler." ¹³³

Aisha (ra) havde dette at sige om den mad Profeten (saas) nød:

"Rasulullah (saas) elskede halva og honning." ¹³⁴

"Rasulullah (saas) loved halva and honey."

"Blandt mad kunne han lide fårekød, bouillon, græskar, søde ting, honning, dadler, mælk, fløde, meloner, druer og agurker. Han kunne også lide koldt vand." ¹³⁵

Hun tilføjer:

"Rasulullah (saas) spiste vandmelon med friske dadler." ¹³⁶

"Han fordømte aldrig maden. Han plejede at spise hvad han kunne lide og spiste ikke, hvad han ikke kunne lide." ¹³⁷

"Rasulullah (saas) elskede kødet fra forfjedringen." ¹³⁸

Disse er nogle af de ting, Profeten (saas) sagde om bestemt mad:

"Sikke et godt krydderi eddike er." ¹³⁹

"Profeten (saas) sagde, at svampe er en god kur for øjnene, og det hindrer også lammelse." ¹⁴⁰

"Sygdomme kureres ved hjælp af tre ting: (en af dem) er en drik af honning." ¹⁴¹

"Brug olivenolie som mad og salve, for det kommer fra et velsignet træ." ¹⁴²

Hvad Profeten (saas) kunne lide at drikke

Aisha fortæller os at:

"Den drikkevare, Rasulullah (saas) bedst kunne lide, var den som var sød og kold." ¹⁴³

"Nabeez blev lavet af tørrede druer til Profeten (saas), og dadler blev også puttet i, eller det blev lavet af tørrede dadler, og druer blev også puttet i." ¹⁴⁴

"Den bedste drikke ifølge Allahs Udsending var sød, kold drikke." ¹⁴⁵

"Den Hellige Profet (saas) sagde; ud over mælk er der ingenting, som både tjener som mælk og vand." ¹⁴⁶

Dette er hvad Profeten (saas) havde at sige om mælk:

"Når en af jer spiser mad, skal han sige: 'O Allah, velsign os i det og giv os mad (eller næring) bedre end det.' Når han får mælk at drikke, skal han sige: 'O Allah! Velsign os i det og giv os mere af det, for ingen mad eller drikke tilfredsstiller som mælk.'" ¹⁴⁷

Hvad Profeten (saas) sagde om vand

Profeten (saas) var meget omhyggelig med at fordele vand, især på rejser. På en bestemt rejse stoppede han for eksempel et sted og bad om vand fra de omkring ham. Efter han havde vasket sine hænder og sit ansigt, drak han af vandet og fortalte sine kompagnoner; *"hæld noget af dette vand på jeres ansigter og bryst."* ¹⁴⁸

Efter han drak vand, bad han:

"Al velsignelse er på grund af Allah, Som har gjort det dejligt og sødt ved Sin velsignelse og har ikke gjort det hverken salt eller usmageligt." ¹⁴⁹

I en anden anledning sagde Profeten (saas):

"Vand blev skabt rent og ingenting gør det urent undtagen det, der ændrer dets farve,

smag og lugt."¹⁵⁰

Nogle af Profetens (saas) finere træk

Imam Ghazzali, kendt som "Hujjatul Islam," samlede og beskrev nogle af Profetens (saas) træk, som de blev gengivet af så store islamiske lærde som Tirmidhi, Tabarani, Muslim, Imam Ahmad, Abu Dawud og Ibn Majah:

"Den Hellige Profet (saas) var den mest tålmodige blandt den, den modigste, den bedste dommer og han som undskyldte mest... han var den mest velgørende mand. Han brugte ikke en eneste nat på at hamstre en eneste dirham eller dinar. Når han havde nogen overskydende penge, og hvis han ikke kunne få nogen til at modtage det som velgørehed, vendte han ikke hjem, før han havde givet det til de fattige og trængende. Han sparede ikke sine familiemedlemmers provision, som Allah med glæde gav ham, sammen i over et år. Han plejede at tage en femtedel af det, der kom let til ham fra dadler og hvede. Hvad der var i overskud, plejede han at give til velgørehed. Han plejede at give velgørehed til ham, der tiggede om noget, selv ud af sin egen opsparede provision.

Han tog ikke hævn over personlige fejlgerninger, men han plejede at se det som bevarelse af Allahs ære.

Han plejede at tale sandt, selvom det nogle gange var til besvær for ham selv og hans kompagnoner.

Han var den mest ydmyg, uden stolthed, og hans tunge var meget veltalende uden at forlænge snakken. Hans natur var den smukkeste. Ingen verdslige pligter kunne holde ham optaget.

Han plejede endda at tage til et fjernt sted for at se de syge, elskede dufte og hadede stank eller dårlige lugte, sad med de fattige og de nødlidende, spiste med dem, ærede de der besad ære, rådede dem til at gøre gode gerninger og være venlige over for slægtninge. Han behandlede ingen dårligt og accepterede de undskyldninger, han modtog.

Han accepterede sport og tidsfordriv som lovligt, legede med sine koner og afholdt kapløb med dem... Han hadede ikke de fattige for deres fattigdom eller frygtede kongerne for deres store magt. Han plejede at kalde folket, højt eller lavt, mod Allah. Allah prydede ham med alle kvaliteterne og god administration.

På den tid, da Koranen blev åbenbaret for ham, plejede han at smile mest. Når der skete noget, betroede han det til Allah, holdt sig selv fri fra sin egen styrke og evne og påberåbte: 'O Allah, vis mig sandheden på en sand måde eller giv mig nåde til at opgive det. Du guider til den rette vej hvem end Du vil.'

Allah åbenbarede Koranen for ham og gennem den lærte Han ham gode manerer."¹⁵¹

Profetens (saas) eksemplariske liv

Hvert øjeblik af Profetens (saas) liv er et fremragende eksempel for de troende. Gennem sine samtaler med de troende, den måde han tiltalte dem på, hans humor, hans affektion for og interesse i børn, den retfærdige måde han behandlede kvinder på og hans affektion og omsorg, var han en fuldentd beskytter, både for sin familie og for alle muslimer. Med sit smilende ansigt, muntre natur, og sin hensyn til og affektion for de troende, er han et vigtigt eksempel på rigtig moral og en ideel model for menneskeheden. Dette kapitel vil omfatte eksempler på Profetens (saas) liv, som var så glædeligt for Allah.

Profeten (saas) smilede ofte, og rådede andre til at gøre det samme

Selvom Profeten (saas) bar et tungt ansvar, og på trods af alle de vanskeligheder, han mødte, var han en meget ydmyg og fredelig mand, som underkastede sig Allah. Han levede i troens glæde og begejstring hvert øjeblik af sit liv. Takket være den glæde ved tro og hans høje moral, var han altid smilende og barmhjertig. Han kompagnoner beskriver hans væremåde:

Ali (ra): "Hans smilende ansigt og venlige behandling af alle gjorde ham bogstavelig talt til en fader for folket. Alle var lige i hans øjne."¹⁵²

*"Han var altid glad, blid og mild."*¹⁵³

*"Han var den blødeste og venligste af alle folk..."*¹⁵⁴

Profeten (saas) rådede også sine kompagnoner til at smile, og sagde:

"Underhold ikke folket med din rigdom, men underhold dem med et smilende ansigt og god opførsel."¹⁵⁵

*"Allah elsker de, der gør tingene lettere og de, der har smilende ansigt."*¹⁵⁶

Profetens (saas) forhold og samtaler med sine kompagnoner

Profeten (saas) havde stor interesse i muslimerne omkring ham. Han holdt godt øje med deres tro, adfærd, renlighed, glæde og sundhed. Han lagde mærke til, hvad de hver især manglede og havde brug for, og sikrede at de ville blive sørget for. I hver samtale han havde med dem, var han venlig mod dem og vandt deres kærlighed. Når hans kompagnoner forlod ham, var de fyldt med glæde og tilfredshed.

Ali (ra), en af de tætteste på ham, beskriver hans forhold til sine kompagnoner og stemningen under deres samtaler:

*"Hans velgørende hånd var spredt så langt ud den kunne, og hans tunge var den sandeste. Hans adfærd var den mest ydmyg. Guds frygt slog enhver, der så ham. Hvem end, der mødte ham, elskede ham. En, der velsignede ham, sagde: Jeg har aldrig set andre som ham før eller siden. Når en mand tiggede Profeten (saas) om noget, fik han det."*¹⁵⁷

*”Han interesserede sig for hvem end han sad med, og gav intet indtryk af at behandle nogen anderledes. Han var altid tålmodig over for de, der sad eller stod med ham, og ville aldrig forlade den person, indtil den person gik væk fra ham.”*¹⁵⁸

*”Han savnede sine kompagnoner og spurgte efter dem (når han ikke kunne se dem). Han spurgte, hvordan folk havde det, og hvordan deres forretninger gik. Han kaldte smukke ting smukke, og grimme ting grimme.”*¹⁵⁹

*”Han holdt altid med ærlige mænd og modtog ingen andre. De kom op ved siden af ham i en kort tid, og når de gik, forlod de ham med tilfredse hjerter. De forlod hans side som levende beviser og vejledere.”*¹⁶⁰

*”Han var tålmodig over for ekstrem eller ulogisk adfærd fra fremmede. De blev nogle gange vrede, og han beroligede dem ved at sige ’Vejled dem, når du ser nogen lige sådan.’”*¹⁶¹

*”Han afbrød aldrig, men ventede altid på, at folk skulle blive færdige.”*¹⁶²

*”... Han brugte altid ord, som gjorde, at folk elskede hinanden og samledes. Han skræmte dem aldrig eller jagede dem væk. Han tillagde stor vigtighed til lederne af alle stammer og var gæstfri over for dem...”*¹⁶³

Hans barnebarn Hassan (ra) har dette at sige om Profeten (saas):

*”Hans blik var meget betydningsfulde... Han talte kort og præcist. Der var intet unødvendigt i hans ord, og intet der manglede.”*¹⁶⁴

*”Han talte på samme måde til førende notabiliteter og almindelige folk. Han skjulte intet fra dem...”*¹⁶⁵

Dette er hvordan Abu Zar (ra) beskriver Profetens (saas) kærlighed til sine kompagnoner:

*”Jeg kom til ham (Profeten (saas)) og fandt ham siddende på en barneseng. Han rejste sig fra den og omfavnede mig. Dette viser, at omfavnelser er godt.”*¹⁶⁶

Abu Huraira (ra) beskriver Profeten Muhammads (saas) betænksomhed og menneskelighed:

*”Profeten (saas) trak ikke sin hånd væk fra en anden, før sidstnævnte trak sin egen hånd til sig.”*¹⁶⁷

Profeten (saas) tog også stor interesse i sine kompagnoners sundhed. Han rådede de tynde blandt dem til at tage på, og de overvægtige blandt dem til at gå på kur og være forsigtige med, hvad de spiste.¹⁶⁸

I nogle tilfælde af sygdom, rådede han sine kompagnoner til at tage en drik lavet af honning.¹⁶⁹

Abu Huraira (ra) besvimele åbenbart en dag, og Profeten (saas) løftede ham op på benene, tog ham hjem og gav ham noget mælk at drikke, da han opdagede, han var sulten.¹⁷⁰

Profeten (saas) grinede og fjollede med sine kompagnoner

Fra hvad, man har hørt fra kompagnonerne, ser det ud til, at Profeten (saas) ofte fjollede med sin familie og sine kompagnoner, samt grinede af deres jokes og gav dem venlige navne eller kaldenavne. Som altid opførte Profeten (saas) sig dog meget forsigtigt, hensynsfuldt og i overensstemmelse med kravene for god samvittighed, når det gjaldt fjolleri. Vi kan opsummere de råd, Profeten (saas) gav sine kompagnoner om fjolleri, på denne måde:

"Jeg vil joke, men jeg siger kun sandheden."

"Det er ikke lovligt for en muslim at frygte sin broder."

"Skændes ikke med din broder, joke ikke med ham på en hånende måde."

"Skam til ham, som fortæller løgne for at underholde andre."

"Man kan ikke være en god troende, for man stopper med at fortælle løgne, selv i spøg, og at skændes, selv hvis han er i sin ret."

*"Fortæl ikke løgne, selv ikke i spøg."*¹⁷¹

Profetens (saas) råd om kærlighed

Et af de vigtigste emner, som Profeten (saas) dvælede ved var, at de troende skulle elske hinanden på en ægte måde og uden nogen tanke på personlige interesser, og at de ikke skulle holde på tanker om had, vrede eller misundelse til hinanden. Profeten (saas) var både det bedste mulige eksempel for de troende, men gav dem også ofte råd om emnet.

I Koranen siger Allah om emnet:

"Dette er, hvad Gud forkynder sine tjenere, som tror og gør gode gerninger. Sig: "Jeg beder jer ikke om anden løn for det end venskab som blandt slægtninge!" Den, der udfører en god handling, vil Vi give endnu mere godt til gengæld. Gud er tilgivende og taknemmelig." (Sura ash-Shura: 23)

Disse er nogle af de hadither, der berører Profetens (saas) kvaliteter i form af kærlighed, venskab og broderskab:

*"En troende elsker ved andre, hvad han elsker ved sig selv."*¹⁷²

*"Allahs Apostel (saas) plejede at acceptere gaver og plejede at give noget i retur."*¹⁷³

*"Han som præsenteres for en blomst af sød basilikum skal ikke afvise den, for den er let i vægt og behagelig i duft."*¹⁷⁴

*"Had ikke hinanden, misund ikke hinanden og sælg ikke til overpris til hinanden, skændes ikke med hinanden og bagtal ikke hinanden. Allahs tjenere er hinandens brødre."*¹⁷⁵

*"Vanerne hos tidligere generationer har angrebet dig – misund og had. Had er begrænsende. I vil ikke komme ind i Paradis, før I tror. I vil ikke tro, før I elsker hinanden. Skal jeg ikke fortælle jer, hvad der vil fastlægge jer på det? Spred fred blandt jer."*¹⁷⁶

Profetens (saas) interesse i og kærlighed for børn

Profeten Muhammads (saas) medfølelse, barmhjertighed og omtanke for de troende kan også ses i hans attitude over for børn. Profeten (saas) tog en stor interesse i sine egne børn og børnebørn, såvel som sine kompagnoners. I forhold til dem kom han med forslag om alt, fra deres fødsel til valg af navn, fra deres sundhed til deres uddannelse, fra deres tøj til de lege, de legede, og han spillede en aktiv rolle i alt sammen.

For eksempel sagde han til sin datter Fatimah, før hun fødte hans to barnebørn: *"Når der sker en fødsel, så gør ingenting ved barnet uden at informere mig."*¹⁷⁷ Efter babyerne var blevet født, instruerede han i, hvordan de skulle mades, holdes øje med og beskyttes.

Profeten (saas) bad også for nyfødte babyer, for sine børn og børnebørn, og for sine kompagnoners børn. Mens han havde dem på sit knæ eller så på dem lege, bad han Allah om at give dem lange og blomstrende liv, såvel som visdom og tro. Ved hver mulighed bad han for sine børnebørn Hassan og Hussein, og sagde, at den bøn, han brugte, var den samme som Abraham brugte for Isaac og Ishmael.¹⁷⁸

Ibn Abbas (ra), en af hans kompagnoner, fortæller hvordan Profeten (saas) sagde "Allah, lær ham visdom", da han var barn. Da Anas bin Malik, en af hans andre kompagnoner, var barn, bad han til Allah om at give ham meget rigdom, mange børn og et langt liv, og at disse ville blive lovende for ham.¹⁷⁹

Profeten (saas) tillagde børnenes leg stor vigtighed, og nogle gange legede han endda med dem. Han anbefalede forældre at lege med sine børn og sagde "Lad han, som har et barn, være som et barn med ham." Han foreslog, at børn legede lege og dyrkede sport som svømning, løb og brydning, og opfordrede sine egne børnebørn og børn til folk omkring ham at gøre dette.

Mange af hans kompagnoner har beskrevet, hvordan Profeten (saas) elskede børn, tog interesse i dem og legede med dem. Her er en række eksempler:

Anas bin Malik (ra):

*"Profeten var en af de fremmeste folk, når det gjaldt at lege og fjerne med børnene."*¹⁸¹

Al-Bara 'ibn Azib (ra):

*"Jeg så Hassan (ra) på skuldrene af Allahs Udsending."*¹⁸²

Anas bin Malik (ra) sagde:

*"Profeten (saas) kyssede og duftede til (sin søn) Ibrahim."*¹⁸³

Abu Huraira (ra) beskriver Profetens (saas) kærlighed til børn, og hvordan han plejede at lege med dem:

*Jeg gik sammen med Allahs Udsending (saas) på et tidspunkt på dagen, men han talte ikke til mig og jeg talte ikke til ham, indtil han kom til Bazaren i Banu Qunaiqa. Han kom tilbage til Fatimas telt og sagde: Er den lille fyr (altså Hassan) der? Vi havde indtryk af, at hans mor havde tilbageholdt ham for at bade ham og klæde ham på og pynte ham med søde blomsterkranse. Ikke meget tid gik, fra han (Hassan) kom løbende til, at de begge omfavnede hinanden, derefter sagde Allahs Udsending (saas): O Allah, jeg elsker ham; elsk ham og han, der elsker ham (Hassan)..."*¹⁸⁴

Ifølge Anas bin Malik (ra), plejede Profeten (saas) ofte at kalde sine børnebørn, Hassan og Hussein, over til sig og kramme dem.¹⁸⁵

Ibnu Rebi'ati'ibni Haris (ra) siger:

*”Min far sendte al-Fadl, søn af Abbas, og mig til Profeten (saas). Da vi kom frem til ham, satte han os ned på sin højre og venstre side og omfavnede os stærkere, end vi nogensinde før havde set.”*¹⁸⁶

Profeten (saas) kærtegnede ofte børnenes hoveder og bad for dem. For eksempel siger Yusuf Ibn Abdullah Ibn Selam (ra), at Profeten (saas) ofte kaldte hans navn og aede hans hoved. Amr Ibnu Hureys (ra) beskriver, hvordan hans mor tog ham til Profeten (saas), og hvordan han ville ae hans hoved og bede for, at han altid ville få sit daglige brød. Da Abdullah Ibnu Utbe (ra) var fem eller seks, husker han også, at Profeten (saas) aede hans hoved og bad til, at han ville få mange efterfølgere og leve i rigdom.¹⁸⁷

Abu Huraira (ra) giver følgende eksempler på Profeten Muhammads (saas) interesse i og kærlighed for børn:

*”Da folket så den første frugt (på sæsonen) bragte de den til Allahs Apostel (saas). Da han modtog den, sagde han: ”O Allah, velsign os i vores frugter; og velsign os i vores by; og velsign os i vores sa’s (en måleenhed) og velsign os i vores mudd (en måleenhed). Han kaldte så det yngste barn til sig og gav ham de frugter.”*¹⁸⁸

”Hvornår han end kom tilbage fra en rejse, blev børnene fra hans hushold taget ud for at møde ham.” Han (saas) plejede at kramme dem tæt indtil sig, som ’Abd-Allah ibn Jafar (ra) sagde:

*”Hvornår Profeten (saas) end kom tilbage fra en rejse, blev han taget ud for at møde ham. En dag mødte vi ham, Hassan, Hussein og jeg. Han bar en af os ud foran ham, og en anden på sin ryg, indtil vi kom til Medina.”*¹⁸⁹

*’Engang tog Profeten (saas) ud om dagen... så satte han sig i Fatimas hus og spurgte til den lille dreng (sit barnebarn Hassan). Efter lidt tid kom drengen løbende og Profeten (saas) omfavnede ham og kyssede ham’.*¹⁹⁰

Jaabir bin Samurah (ra) har dette at sige om emnet:

*”Jeg bad den første bøn sammen med Allahs Udsending (saas). Han gik så til sin familie, og jeg gik også med ham, da han mødte nogle børn (på vejen). Han begyndte at klappe kenderne på hver af dem. Han klappede også min kind, og jeg oplevede en kølighed eller en duft fra hans hånd, som om den kom fra en parfumehandlers duftpose.”*¹⁹¹

Profeten Muhammad (saas) blev sendt på en tid, hvor pigebørn stadig blev dræbt ved fødslen, men understregede, at piger ikke skulle diskrimineres i forhold til drenge, og at det var en synd at dræbe dem. Ved at udvise lige kærlighed for og interesse i begge, satte han et fremragende eksempel for hele samfundet. Det følgende er et eksempel på, hvad Profeten

(Saas) sagde om pigebørn:

*”En datter er et dejligt barn; hengivende, ivrig for at hjælpe, mild og fuld af hellige følelser af moderskab.”*¹⁹²

Profeten (saas) udviste sin kærlighed med ord og handling. Han fortalte børnene, hvor meget han elskede dem.¹⁹³

Profeten (saas) favoriserede aldrig et barn over et andet. Han viste samme hengivelse og medfølelse for de troendes børn, som han gjorde til sine egne børn og børnebørn. Da Halid bin Said (ra) besøgte Profeten (saas), var der en lille pige ved hans side. Profeten (saas) viste hende særlig hengivenhed, fordi hun var blevet født i Abessinien. Ved en lejlighed havde Profeten (saas) et stykke broderet stof i hans hænder. Han kaldte pigen til sig og gav det til hende, hvilket gjorde hende meget glad.

Jamre (ra) var et lille barn på den tid. Hendes far tog hende med til Profeten (saas) og bad ham om at bede til Allah om at gøre hende velstående. Profeten (saas) tog Jemre (ra) på sit skød, placerede sin hånd på hendes hoved og bad.

Usama (ra), søn af Profetens (saas) assistent Zaid (ra), havde dette minde om Profeten (saas):

*”Allahs Apostel (saas) plejede at sætte mig på (et af) hans lår og Al-Hassan bin 'Ali på sit andet lår, og omfavnede os så og sagde: 'O Allah! Vær barmhjertig mod dem, som jeg er barmhjertig mod dem'.”*¹⁹⁴

Nogle folk var ikke i stand til at forstå, hvorfor Profeten (saas) legede med børn og tog en så stor interesse i dem. Ved en lejlighed så Akra bin Habis (ra), Profeten (saas) kysse Hassan (ra) og sagde:

*”Jeg har ti børn og har aldrig kysset en eneste af dem’.” Profeten (saas) så på ham og sagde 'De, som ikke udviser nogen barmhjertig, vil ikke blive vist nogen barmhjertighed'.”*¹⁹⁵

Profetens (saas) ærværdige søn Ibrahim (ra) besøgte ofte sin ammes hus, viste hende kærlighed og affektion, og aede hendes hoved. Anas bin Malik (ra), Profetens (saas) tjener, havde et andet minde:

*”Jeg så aldrig nogen, som var mere medfølelse over for børn end Allahs Udsending (saas). Hans søn Ibrahim blev passet af en amme i bakkerne om Medina. Han tog derhen, og vi tog med ham, og han gik ind i huset, samlede sin søn op og kyssede ham, og kom så tilbage.”*¹⁹⁶

Vores Profet (saas) advarede også de troende om, at de skulle behandle sine børn retfærdigt og sagde:

*”Frygt Allah og behandl dine børn med ligeværdig retfærdighed.”*¹⁹⁷

Profeten (saas) lagde også stor vægt på børns uddannelse og det, at de skal opdrages med rigtig moral og ledte vejen ved at give en stor del råd om emnet. Nogle af de ting, han havde at sige, er som følger:

*”De bedste ting en mand efterlader sig efter hans død, er et dydigt barn, som påberåber sig Allah for ham, en evig velgørehed, hvis belønning når ham, og en fordelagtig viden, som forbliver brugbar efter ham.”*¹⁹⁸

”En af et barns pligter til sin far er at gøre sit navn og sin adfærd

passende.”¹⁹⁹

”Vær gæstfri over for dine børn og opdrag dem til at opføre sig pænt...” ²⁰⁰

Som på alle andre områder, var Profeten Muhammad (saas) en fremragende model for de troende, når det gjaldt at tage interesse i børn og vise dem kærlighed og hengivenhed. Han kommunikerede vigtigheden ved at vise kærlighed til børn med ordene, *”Han, som ikke viser barmhjertighed til vores yngste, tilhører ikke os...”*²⁰¹

Profetens (saas) koner er de troendes mødre

Profetens (saas) koner er de troendes mødre, rollemodeller for alle muslimske kvinder, indeholdende sad guddommelighed. Der er en væsentlig mængde information om Profetens (saas) koners adfærd og tro, den måde de passede på ham, deres egen visdom og deres fremragende moral, at finde i Koranen, haditherne, og redegørelser om Profetens (saas) liv.

Et faktum om Profetens (saas) koner i Koranen er, at de er mødre til alle troende:

Profeten står de troende nærmere end dem selv, og hans hustruer er deres mødre... (Sura al-Ahzab: 6)

I et andet vers forbyder Allah de troende at blive gift med hans koner efter han er væk:

... Det tilkommer ikke jer at krænke Guds udsending og ikke at gifte jer med hans hustruer nogensinde, efter ham. Det ville for Gud være en alvorlig ting. (Sura al-Ahzab: 53)

Andre vers i Koranen afslører, at Profetens (saas) koner ikke er som andre kvinder, og beskriver hvordan de burde opføre sig. Beskrivelsen lyder:

I, Profetens kvinder! I er ikke som hvem som helst af kvinder. Hvis I er gudfrygtige, vær da ikke så myge i talen, at den, der bærer en sygdom i hjertet, bliver optændt! Før sømmelig tale! Bliv i jeres huse! I må ikke stadse jer ud, som man gjorde tidligere, i uvidenhedens tid! Hold bøn, giv almisse og adlyd Gud og Hans udsending! Gud ønsker kun at fjerne urenheden fra jer, I Husets folk, og rense jer fuldstændig. Tænk over, hvad der bliver læst op for jer i jeres hjem af Guds tegn og visdommen. Gud er skarpsindig og indsigtfuld. (Sura al-Ahzab: 32-33)

Profetens (saas) gudfrygtige koners adfærd, som den afsløres i disse vers, med andre ord deres ord, deres goodwill, intelligens og samvittighedsfuldhed, deres værdige adfærd, deres ydmyghed, den måde de passede på deres religiøse observans, og deres lydighed til Profeten (saas), og deres viden om Koranen og beskrivelser af Koranen (saas), burde være et forbillede for alle muslimske kvinder.

Allah har afsløret i Koranen, at Profetens (saas) koner vil blive dobbelt belønnet:

I, Profetens kvinder! Den af jer der begår en åbenlys skamløshed, hendes straf bliver fordoblet. Dette er let for Gud. Men den af jer, der er ydmyg over for Gud og Hans udsending og handler ret, hende vil Vi give hendes løn to gange. Vi har beredt hende et gavmildt underhold. (Sura al-Ahzab: 30-31)

Den første af Profetens (saas) koner var Khadija (ra). Hun var også en af de allerførste muslimer. Da Profeten (saas) modtog sin første åbenbaring, fortalte han hende med det samme og det. Khadija (ra) er kendt for sin intelligens, kløgt, sit fremsyn og visdom og hun troede med det samme, og gav Profeten (saas) enorm støtte i de dage, der fulgte og gjorde stor fysisk og åndelig indsats for at hjælpe med at sprede Koranens moral.

Andre af Profetens (saas) koner, såsom Sauda, Aisha, Hafsa, Umm Habiba, Umm Salama, Safia, Moyomuna, Zainab bint Jahsh, Juwairya (ra) nævnes også for deres selvofring, tålmodighed og loyalitet til Profeten (saas), og var også fremragende rollemodeller for de troende.

Profeten (saas) udviste stor interesse i sine koner såvel som børn, og var en måde hvorpå deres tro, sundhed, glæde og viden alt sammen blev større. Det fortælles, at Profeten (saas) legede med sine koner og løb om kap med dem. Hans kompagnoner beskrev Profetens (saas) store interesse for sine koner med ordene, "*Profeten (saas) plejede at fjerne sine koner...*"²⁰²

Ifølge Aisha (ra), "Jeg har aldrig set en mand, som var mere medfølelse over for sine familiemedlemmer end Muhammad (saas)." ²⁰³

En anden egenskab, Profeten (saas) er kendt for at have besiddet, er hans store retfærdighed over for sine koner. Det gengives, at han delte sine besøg mellem dem ligeligt.

Anas bin Malik (ra) siger:

"Allahs Apostel (saas) havde ni koner. Så når han delte (sit ophold) med dem, kom den første kones tur først på den niende (dag). De (alle konerne) plejede at samles hver aften i huset til den, han skulle hen til (og blive der natten over)." ²⁰⁴

Mange af Profetens (saas) ord gør det tydeligt, hvor værdifulde fromme kvinder er. For eksempel var en af hans udtalelser som følger: "Hele verden er en provision, og det bedste fordelagtige objekt i verden er den fromme kvinde." ²⁰⁵

Profeten (saas) fortalte også sine kompagnoner, hvordan de skulle behandle deres egne koner:

"Den mest perfekte troende er en, som er den bedste af dem med god adfærd. Den bedste af jer er den blandt jer, som behandler sin kone bedst." ²⁰⁶

"Den bedste af jer er den, som er bedst mod sine koner, og jeg er den blandt jer, som er bedst mod mine koner." ²⁰⁷

Hvad Profeten (saas) sagde om fremtiden

Ethvert individ, ethvert samfund og enhver nation har sin bestemte skæbne. Selv før det første menneske var blevet skabt, var alle detaljerne om, hvad hver person skulle opleve i fremtiden, de begivenheder alle nationer skulle være vidne til, de stadier ethvert samfund skulle gå gennem, og lignende, alle blevet etableret i Allahs Syn. Men folk kender ikke nogen af disse detaljer, som er blevet fastlagt, gennemlevet eller overstået i Allahs Syn. De ser dem først og kender først til dem, når de oplever dem. Fremtiden er altså ukendt for os.

Men Allah har også afsløret, at Han har givet nogle af Sine tjenere information om det ukendte i Koranen. En sådan faktor var det om Profeten Joseph (as). I sit fangehul fortalte han to af sine kompagnoner om beviserne på Allahs eksistens:

Han sagde: "Ingen føde, som I bliver forsørget med, kommer til jer, uden at jeg kan fortælle jer tydingen deraf, endnu inden I har fået den. Det er noget af det, som min Herre har lært mig. Jeg gik bort fra trosbekendelsen hos et folk, der ikke troede på Gud og fornægtede det hinsidige. (Sura Yusuf: 37)

Som vi ser fra dette vers, siger Profeten Joseph (as), at han vidste noget, som ikke endnu var sket. Det er viden, og et mirakel, som Allah har givet ham. Allah gav ham også evnen til at fortolke drømme. Så længe Allah ønskede det, kunne han se visse hændelser i fremtiden.

Andre profeter modtog også viden som den, Profeten Joseph (as) fik. I nogle vers erklærer Allah, at Han vil afsløre aspekter om det ukendte til de, Han vælger som Sine udsendinge:

Han kender det skjulte, men oplyser ingen om det, der er skjult hos Ham, bortset fra dem, som Han finder behag i som udsendinge. Foran disse og bag dem indsætter Han vogtere. (Sura al-Jinn: 26-27)

Vores Herre gav Profeten (saas) meget viden om det ukendte. Profeten (saas) fik ting at vide af Allah, som var sket i fortiden, som ingen andre vidste noget om, og om ting, som skulle ske i fremtiden. Allah erklærer sandheden i et vers:

Dette er en af beretningerne om det skjulte. Vi åbenbarer den for dig. Du var ikke hos dem, da de rottede sig sammen og lagde listige planer. (Surah Yusuf: 102)

Dette kapitel vil betragte nogle informationer om det ukendte, som er kommet til os fra Koranen, som blev videregivet fra Allah til Profeten (saas) eller som er tilgængelig i haditherne. (For flere detaljer, se Harun Yahya, *Miracles of the Qur'an*, Attique Publishers, 2001).

Størstedelen af disse ting er allerede sket, og folk har været vidne til disse mirakler. Det

er også et af beviserne på, at Profeten (saas) var Allahs Udsending, og at Koranen er Allahs ord.

Noget af informationen om det ukendte, videregivet til Profeten (saas) fra Koranen

' - L - M. Byzanterne blev besejret i landet nærved. Men efter at være blevet besejret vil de sejre om nogle år. Afgørelsen tilkommer Gud, førhen og fremover. På den dag vil de troende fryde sig. (Sura ar-Rum: 1-4)

En af informationerne om fremtiden, som Profeten (saas) fik ved hjælp af Koranen, findes i de første vers i Sura ar-Rum. Det afsløres i disse vers, at det Byzantinske Imperium var blevet besejret, men så ville sejre en kort tid senere.

Disse vers blev afsløret i 620 e. Kr., omkring syv år efter en knusende besejring over byzantinerne af de afgudsdyrkende persere. Nyhederne om, at byzantinerne snart igen vil sejre gives. På den tid var byzantinerne dog blevet så seriøst besejret, at det så umuligt ud for dem overhovedet at overleve, og slet ikke at opstå som sejrsherrer. Ikke kun perserne, men også avarerne, slaverne og lombarderne udgjorde også en trussel mod det Byzantinske Imperium. Avarerne var kommet så langt som til Konstantinopels vægge. For at dække sin hærs udgifter, havde Byzantinernes Kejser Heraclius beordret, at alle guld- og sølvornamenter i kirkerne skulle nedsmeltes. Da det viste sig utilstrækkeligt, begyndte han endda at få bronzestatuer revet ned til at lave mønter af. Mange guvernører gjorde oprør mod Kejser Heraclius, og riget var ved at falde sammen. De afgudsdyrkende persere havde besat mange byzantinske territorier, inklusiv Mesopotamien, Kilikien, Syrien, Palæstina, Ægypten og Armenien.²⁰⁸

Kort sagt forventede alle, at det Byzantinske Rige skulle forsvinde fuldstændigt. Men lige på det tidspunkt blev nyhederne om, at det Byzantinske Rige ville sejre igen inden for ni år, åbenbaret i verset. Sådan en sejr virkede så totalt umulig, at arabiske afgudsdyrkere troede, at denne sejr, åbenbaret i Koranen, aldrig kunne ske.

Men det var bestemt sandt, ligesom alt andet i Koranen. Omkring syv år efter åbenbaringen af de første vers af Sura ar-Rum, i december 627 e.Kr., var der et stort slag mellem det Byzantinske Rige og det Persiske Imperium, ikke langt fra Ninevehs ruiner. Den byzantinske hær besejrede perserne. Nogle få måneder senere skulle perserne underskrive en traktat og levere alle de territorier, de havde erobret, tilbage til det Byzantinske Rige.²⁰⁹ ”Romernes sejr”, åbenbaret for Profeten (saas) af Allah i Koranen, var sket på mirakuløs vis.

Et andet mirakel i disse vers findes i fortællingen om fakta om den del af verden, som ingen på den tid kunne have identificeret.

I vers 3 i Sura ar-Rum, siges det, at romerne var blevet besejret på ”det laveste sted på Jorden.” Det arabiske udtryk for det er ”*Adna al Ard*” og oversættes i nogle tekster som ”en land i nærheden”. Men det reflekterer ikke præcist den originale betydning. Det arabiske ord ”*adna*” betyder ”det laveste” og kommer fra ordet ”*deni*”, som betyder ”lav”. ”*Ard*” betyder ”jorden” ”*Adna al Ard*” betyder derfor det laveste sted på Jorden.

Slaget mellem det Byzantinske Rige og perserne fandt virkelig sted på det laveste sted på Jorden. Det var bassinet ved Lake Lut, hvor nutidens Syrien, Palæstina og Jordan mødes. Det vides også, at området omkring søen er 395 meter under havoverfladen, hvilket gør det til det laveste sted på Jorden. Som det siges i verset, blev romerne besejret på ”det laveste sted på Jorden.”

Den vigtige pointe her er, at niveauet af Lake Lut først er blevet etableret af malinger taget i moderne tid. Før det var det ikke muligt for nogen at vide, at søen var det laveste sted på Jorden. Men regionen beskrives sådan i Koranen. Det er et af beviserne på, at Koranen er det Guddommelige ord, og at Profeten Muhammad (saas) er Allahs profet.

Højlovet være Han, der lod sin tjener rejse om natten fra det fredhellige bedehus til det fjerneste bedehus, hvis område Vi har velsignet, for at vise ham nogle af Vore tegn. Han er Den Hørende og Den Seende. (Sura al-Isra': 1)

I dette vers åbenbarer Allah, at han en nat tog Profeten (saas) til Al-Aqsa Moskeen. Det er et stort mirakel. Den Hellige Moske (Masjid al-Haram) er i Mekka, og Al-Aqsa Moskeen i Jerusalem. Profeten (saas) var i Mekka, da dette skete. Under forholdene på den tid ville det have været ganske umuligt for ham at gå fra Mekka til Jerusalem på en nat. Vi må også gøre det klart, at Profeten (saas) aldrig før havde set Jerusalem og Al-Aqsa Moskeen.

Den næste dag, da han fortalte dette store mirakel til de omkring ham, nægtede polyteisterne i Mekka at tro ham, og det siges, at de krævede beviser. En af dem havde set Al-Aqsa Moskeen, og de bad Profeten (saas) om at beskrive den og stillede ham spørgsmål om den.

Da Profeten (saas) var i stand til at beskrive Al-Aqsa Moskeen korrekt, sagde polyteisterne, at hans beskrivelse var præcis. De spurgte ham så, om han havde mødt en karavane, da han kom derfra. Profeten (saas) svarede: *”Ja, jeg stødte på den. Det var at Rawha. De havde tabt en kamel og ledte efter den. Der var et vandbæger blandt det, de bar med sig. Jeg var tørstig og drak fra den, og satte den så tilbage. Når de kommer frem, spørg dem så, om de fandt vand i det bæger.”* Quarish sagde så, *”Det er endnu et tegn.”* De fortsatte så med at stille ham detaljerede spørgsmål om karavanen. Profeten (saas) besvarede alle deres spørgsmål og sagde: *”De vil komme frem på den og den dag, ved daggry, ledt af den og den person på en grå kamel med to sække på sig.”* De sagde så, *”Det er endnu et tegn.”* Det gengives så, at de på den dag skyndte på Saniyya for at skulle vente på daggry. Og den pågældende karavane kom til syne ved daggry. Forrest i karavanen var den samme grå kamel, som Profeten (saas) havde beskrevet.²¹⁰

Det er et vigtigt mirakel, at Allah skulle have vist Profeten (saas) et sted, han aldrig havde været, uden faktisk at tage derhen. Det var umuligt på den tid at komme fra Mekka til Jerusalem på en enkelt nat, og det gør miraklet endnu større og klarere.

Gud har gjort drømmen til sandhed for sin udsending: I skal gå ind i det fredhellige

bedehus, hvis Gud vil, i sikkerhed, med jeres hoved raget og kortklippet, uden frygt. Han vidste, hvad I ikke vidste, og desuden havde Han fastsat en nært forestående sejr. (Sura al-Fath: 27)

Profeten (saas) havde en drøm, da han var i Medina, om at de troende var kommet ind i den Hellige Moske og gået rundt i Kaaba. Han gav de gode nyheder til de troende. De af de troende, som migrerede fra Mekka til Medina, havde ikke været i stand til at tage tilbage siden. Da Profeten (saas) talte om sin drøm, fortælles det, at de troende tog til Mekka for deres pilgrimsfærd, selvom afgudsdyrkerne ikke ville lade dem komme ind. De vantrø så dette som en mulighed for at så splid og prøvede at bevise Profetens (saas) drøm falsk ved at sige, at de ikke havde været i stand til at tage i Kaaba og at klippe deres hår.

Allah åbenbarede vers 27 af Sura al-Fath til Profeten (saas) for at hjælpe og støtte ham, og åbenbarede, at drømmen var sand, og at hvis Allah ønskede det, ville de troende være i stand til at komme ind i Mekka. Kort tid efter, med Hudaibiya Traktaten og Mekkas erobring, var de troende i stand til at komme helt sikkert ind i den Hellige Moske, ligesom drømmen havde vist. Det var sådan Allah viste, at de nyheder, Han tidligere havde givet til Profeten (saas) var sand.²¹¹

En anden vigtig pointe her er: Da Profeten (saas) gav de gode nyheder til de troende så det helt urealistisk ud. Faktisk pegede situationen i den helt modsatte retning, og polyteisterne virkede meget beslutsomme over for ikke at lade de troende komme ind. Det gjorde, at de, som havde tvivl i deres hjerter, tvivlede på Profetens (saas) ord. Men Profeten (saas) stolede på Allah, tog ingen notits af, hvad folk sagde, havde total tro på hvad Allah havde åbenbaret for ham og fortalte folk omkring det. Det er et vigtigt mirakel, at hans ord blev bekræftet af Koranen, og at det kom til at ske kort tid efter.

Vi bestemte i Skriften for Israels børn: "To gange skal I skabe fordærv på jorden og rejse jer højt i storhed. Når truslen om første gang opfyldes, sender Vi mod jer nogle tjenere, Vi har, fulde af mægtig væld. De vil drage hærgende gennem husene, og da vil det være en trussel, der er blevet til virkelighed. Så giver Vi jer igen magten over dem og forstrækker jer med rigdomme og sønner. Vi gør jer til en overordentlig talrig skare. (Sura al-Isra': 4-6)

Som åbenbaret i verset, skulle Israels Børn opleve to sejre. Efter den første af disse, og at de "rejser sig højt i storhed", sendte Allah så en magtfuld hær mod dem. Faktisk, da jøderne dræbte Profeten John (as) og opsatte en fælde for at dræbe Profeten Jesus (as), med andre ord efter de "rejste sig højt i storhed", blev de landsforvist kort efter fra Jerusalem af romerne i år 70 e.Kr. Solomons Masjid i byen blev totalt tilintetgjort.

Efter deres eksil fra Palæstina i 70 e.Kr., vandrede jøderne over hele verden. De blev generelt foragtet i europæiske lande, skulle leve under undertrykkende forhold, og skulle endda for det meste af tiden udleve deres religion i al hemmelighed. Da det vers blev åbenbaret for

Profeten (saas), levede jøderne under meget svære forhold og havde ingen egen stat, men Allah fortalte dem, at de en dag ville genvinde deres styrke.

Det så ud som en meget lille sandsynlighed, da Profeten (saas) var i live, men det skete alligevel senere. De tog tilbage til Palæstina og etablerede Staten Israel i 1948. Israels militære og politiske magt er ingen hemmelighed for nogen i dag.

I dette vers om jøderne, og i andre vers, er en af de vigtige ting åbenbaringen om, at ting der så totalt umulige ud på den tid, ville ske. Alle disse eksempler er selvfølgelig mirakler fra Koranen.

Da Profeten hemmeligt fortalte en af sine hustruer noget. Da hun fortalte det videre, og Gud afslørede dette for ham, så oplyste han om noget af det, men forbigik noget andet. Da han underrettede hende derom, sagde hun: "Hvem har fortalt dig det?" Han sagde: "Den Vidende og Den Indsigtsfulde har underrettet mig." (Sura at-Tahrim: 3)

Som det åbenbares i dette vers, delte Profeten (saas) en hemmelighed til nogle af sine koner. Men de kunne ikke holde på den og afslørede den for hinanden. Allah havde fortalt Profeten (saas) om den opførsel, at de ville tale blandt hinanden. Profeten (saas) fortalte så sine koner, at han vidste, de havde røbet hemmeligheden.

Information om det ukendte, Profeten (saas) åbenbarede i haditherne

*O mit folk! I er ved at erobre Egypten. Hold det erobredes folks velfærd for syne. I skal adlyde den Guddommelige pagt, om at deres liv og ejendel og deres ære skal beskyttes*²¹²

I haditherne gav Profeten (saas) de gode nyheder om, at Egypten ville blive erobret. På den tid, da han kommunikerede det budskab, var Egypten under Byzantinernes herredømme. Endvidere havde muslimerne endnu ikke opnået stor magt. Men disse af Profetens (saas) ord blev virkelige, og kort efter hans død erobrede de muslimske hære under Amr bin al-As' befaling Egypten i 641 e.Kr., under Omars kalifat. Det er et eksempel på, at Profeten (saas) kendte præcist til det ukendte.

*Kisra (Khosrau, Konge af Persien) vil dø; der vil ikke være nogen Kisra efter ham, og Qaisar (Cæsar, Konge af Romerriget) vil dø; der vil ikke være nogen Qaisar efter ham, men ved En Hvis Hånd mit liv er i, vil du bruge deres skatte i Allahs sag.*²¹³

Ordet "kisra" som optræder i denne hadith, var et navn, som blev brugt om konger af Persien. Titlen "Cæsar" blev brugt for Romerriget. Profeten (saas) gav de gode nyheder om, at muslimerne ville komme til at besidde begge disse herskeres skatte.

Det, der skal understreges her er, at da Profeten (saas) gengav det faktum, manglede muslimerne stadig den økonomiske, militære og politiske styrke for at gennemføre sådan en stor erobring. Endvidere var Persien og det Byzantinske Rige på den tid de to mest magtfulde stater i Mellemøsten. Af den grund var sådan en hændelse helt udelukket på den tid, hvor Profeten (saas) forudsagde, det ville ske. Iran blev erobret på Omars tid og alle dets goder beslaglagt. Kongedømmet Persien "kirsra" sluttede derved.

"Cæsars" død og overførslen af hans statskasser til muslimerne, skete ved erobringen af vigtige romerske centre, især under de muslimske kaliffers tid. Hvis man starter med Abubakrs tid, blev vigtige centre under "cæsars" herredømme såsom Jordan, Palæstina, Damaskus, Jerusalem, Syrien og Egypten erobret. Erobringen af Konstantinopel af den osmanniske sultan Mehmet Erobreren i 1453 førte til kollapset af Romerriget og enden på titlen "cæsar".²¹⁴

I sin bog *The Venture of Islam*, beskriver den amerikanske forsker M. G. S. Hodgson den muslimske erobring af territorier, der tilhørte det Byzantinske Rige og Persien:

*"Muhammad, en araber fra Mekka, opsætter et religiøst organiseret samfund i Medina og udvider det over meget af den arabiske halvø for at marchere med og endda lokalt erstatte sasanidisk og romersk magt."*²¹⁵

På denne måde skete de vigtige erobringer, som både politisk og økonomisk virkede totalt umulige på Profetens (saas) tid, faktisk, som det blev afsløret for Profeten Muhammad

(saas) af Allah.

*Store Allah sendte mange prøvelser til Kisra via hans søn Shireveyh, som dræbte ham i denne måned, på denne nat og i denne time!*²¹⁶

*I den nærme fremtid, vil min religion og dens suverænitet nå Kisras trone.*²¹⁷

Profeten (saas) besluttede sig for at invitere herskerne til at vende sig til islam og sendte en af sine kompagnoner, Abdullah bin Hudhaafah, til Kisra, den persiske konge, som en ambassadør. Den persiske Kisra, fuld af stolthed, afviste Profetens (saas) tilbud. Han sendte endda to af sine egne ambassadører til Profeten (saas), som fortalte muslimerne, de skulle underkaste sig ham. Profeten (saas) inviterede først disse to ambassadører til at acceptere islam. Så kaldte han dem til sig dagen efter for at høre deres beslutning.²¹⁸

Den næste dag fortalte Profeten (saas) de to ambassadører, hvad Allah havde åbenbaret for ham:

*Store Allah sendte mange prøvelser til Kisra via hans søn Shireveyh, som dræbte ham i denne måned, på denne nat og i denne time!*²¹⁹

Han fortalte dem også personligt:

*“Fortæl ham at min religion og mit imperium vil nå langt ud over Kisras kongedømme, og sig til ham fra mig: Kom ind i islam, og jeg vil bekræfte dig i, hvad du har, og jeg vil gøre dig til konge over folket i Yemen.”*²²⁰

Ambassadørerne vendte så tilbage til Yemen og beskrev, hvad der var sket. Badhan sagde:

*“Vi ser, hvad der sker nu. Hvis det, han sagde, er sandt, så er han profeten, som Allah har sendt.”*²²¹

Han vendte sig så til sine mænd og spurgte, hvad de tænkte om ham. Ambassadørerne var blevet meget imponerede over Profeten (saas), og sagde:

“Vi har aldrig set en hersker mere majestætisk, mere frygtløs og mindre bevogtet end ham. Han gik ydmygt blandt folket.”

Badhan ventede lidt for at se, om Profetens (saas) ord om herskeren ville komme til virkelighed eller ej. På den måde, sagde han, kunne han være sikker på, at Muhammad (saas) var Allahs Udsending. En kort tid senere nåede et brev fra herskerens søn, Shireveyh, frem til Badhan: ”Jeg dræbte Kisra. Når dette brev når dig, så aflæg folkets ed i mit navn. Om det Kisra skrev til dig, vent og gør intet, indtil en ny befaling fra mig.”²²²

Da Badhan og hans mænd regnede det ud, indså de, at alt dette var sket, lige som

Profeten (saas) havde sagt, det ville.²²³ Badhan begyndte at tro efter det mirakel og accepterede islam. Han blev efterfulgt af den yemenitiske Abna.²²⁴ Badhan blev den første guvernør udpeget af Profeten (saas), og den første persiske guvernør, der var muslim.²²⁵

Det er et historisk dokumenteret faktum, at Profeten (saas) i 628 sendte en invitation til den persiske konge Kisra, og at han blev dræbt af sin søn samme år.²²⁶

Profetens (saas) hadither om tegn på Den Sidste Tid

Mange detaljer om, hvad Profeten (saas) sagde, ville ske før de sidste dage, er nået frem til os. Disse hændelser sker en efter en i vores egen tid, og bliver bevist at være endnu et af Profetens (saas) mirakler. Disse hændelser, som sker 1400 år efter Profeten Muhammad (saas), blev forklaret i mange detaljer, som om han selv havde bevidnet dem.

Disse er Profetens (saas) profetier om tegnene på den sidste tid og den sidste dag, taget fra haditherne:

*Den Sidste Time vil ikke komme, med mindre der er meget blodsudgydelse.*²²⁷

*Nær etableringen af Timen vil der være meget Al-Harj, og Al-Harj betyder drab...*²²⁸

*Dommedag vil ikke komme, indtil folk åbent benægter Allah.*²²⁹

*Store byer vil blive ødelagt, og det vil være som om, de aldrig havde eksisteret dagen før.*²³⁰

*Fortjenester vil kun blive fordelt blandt de rige, uden nogen fordel for de fattige.*²³¹

*Folk vil hengive sig til homoseksualitet og lesbianisme.*²³²

*Der vil herske åbent ulovligt samleje.*²³³

*Timen (Den Sidste Dag) vil ikke ske, før antallet af mord stiger.*²³⁴

*Føl med stakkels Taliqan (en region i Afghanistan), for på det sted findes Allahs skatter, men disse er ikke af guld og sølv, men består af folk, som har anerkendt Allah, som de burde gøre.*²³⁵

Der er en indikation i hadithen om, at Afghanistan vil blive besat under den sidste tid. Den russiske invasion af Afghanistan fandt sted i 1979, eller 1400 ifølge Hijri kalenderen. Med andre ord faldt det sammen med starten på det fjortende århundrede under Hijri kalenderen.

Det (Eufrat) vil afdække et bjerg af guld (under det).²³⁶

*Snart vil floden "Eufrat" afsløre skatten (bjerget) af guld, så hvem end der er til stede på den tid, bør ikke tage noget af det.*²³⁷

*Genopbygningen af de ødelagte steder i verden og ødelæggelsen af opbyggede steder er tegn og varsler på Den Sidste Dag.*²³⁸

*Der er to tegn på Hazrat Mahdi (as); ... og de tegn er, at månen vil formørkes på måneformørkelsens første fastsatte nat, og solen vil formørkes midt i solformørkelsens fastsatte dage, under Ramadan måneden.*²³⁹

*Der vil være to solformørkelser i Ramadan før Hazrat Mahdi (as) opstår.*²⁴⁰

*Der vil være to måneformørkelser i Ramadan...*²⁴¹

De fælles pointer i de tre ovenstående hadither er:

1. Der vil være sol- og måneformørkelse under Ramadan måneden.
2. Disse vil være fordelt med 14-15 dages mellemrum.
3. Formørkelsen vil gentages to gange.

I overensstemmelse med de beregninger, var der en måneformørkelse i 1981 (Hijri 1401), på Ramadanens 15. dag, og en solformørkelse på månedens 29. dag. Der var en "anden" måneformørkelse i 1982 (Hijri 1402) på Ramadanens 14. dag, og en solformørkelse på månedens 28. dag.

Det er også særligt væsentligt, at der på det specifikke tidspunkt var en fuld måneformørkelse midt i Ramadanen, en meget slående profeti.

*Før han kommer, vil en komet, der spreder lys, komme fra Øst.*²⁴²

*Fødslen af den stjerne vil efterfølge Solens og Månens formørkelse.*²⁴³

*En stjerne med hale vil fødes fra Østen og sprede sit lys. Dens daglige retning vil være fra Øst til Vest.*²⁴⁴

- I 1986 (Hijri 1406), med andre ord i starten af det 14. århundrede, passerede Halleys komet Jorden. Kometen er en lys, skinnende stjerne.

- Den rejser fra Øst til Vest.

- Dette sker efter sol- og måneformørkelserne i 1981 og 1982 (1401-1402)

Det år, hvor han vil opstå, vil folk udføre hajj sammen og samles uden en imam. Hajjis'erne vil blive plyndret, og der vil være en kamp ved Mina, hvor mange vil blive dræbt og blod vil flyde, indtil det løber over Jamra al-'Aqaba. [Jamra: en stensøjle, der repræsenterer satan, som stenes under pilgrimsfærden.]²⁴⁵

Folk vil tage på hajj uden nogen imam foran sig. Når de når til Mina, vil stammerne slagte hinanden som hunde, og der vil være store krige. I sådan et omfang, at fødderne vil være dækket i en sø af blod. ²⁴⁶

Det fortælles fra Husayn Ibn Ali (ra), at:

“Når du ser en stor ildebrand fra østen i himlen, der oplyser natten, så er det øjeblikket, hvor Hazrat Mahdi (as) kommer.” (Mari' bin Yusuf Karami Hanbali, Fawaid Fawaid al-Fikr fil Mahdi al-Montazar)

Denne store eksplosion og efterfølgende ild, som denne hadith fra vores Profet (saas) henfører til, er eksplosionen af den tungt lastede olietanker Independenta ved Kadikoy kysten, Istanbul, i 1979, eller 1400 ifølge den islamiske kalender. Vores Profet (saas) erklærer åbent, at tiden for denne store hændelse, som fandt sted i Istanbul, markerer, at Hazrat Mahdi (as) kommer til Istanbul med ordene; **”... SÅ ER DET ØJEBLIKKET, HVOR HAZRAT MAHDI (AS) KOMMER.”**

En ild vil omslutte dig. Den ild slukkes lige nu i dalen kaldet Berehut. Folk vil blive omsluttet af den ild med forfærdelig lidelse. Den ild vil brænde og ødelægge folk og ejendele. I otte dage vil den rasere over verden som vind og sky. Nattens varme vil være værre end dagens. Den ild vil strække sig fra menneskets hoved til de højeste himle, og der vil være en forfærdelig larm som torden mellem jorden og himlen, sagde han. ²⁴⁷

- Den brændende olie i Kuwait forte til døden af mennesker og dyr. Ifølge eksperter gik en halv million tons olie op i atmosfæren som røg. Hver dag hang mere end 10.000 tons sod, svovl, kuldioxid og store mængder kulbrinter med deres kræftfremkaldende egenskaber over Golfen. Det er ikke bare Golfen, men verden selv, som brænder. ²⁴⁸

- To brønde, der gik ild i, producerede lige så meget olie som Tyrkiet gør på en dag, og røgen fra dem kan ses fra Saudi Arabien, 55 kilometer væk. ²⁴⁹

- Fortsættende nyheder om katastrofe fra Golfen: hundredvis af oliebrønde, som gik i brand i Kuwait, brænder stadig kraftigt. Eksperter siger, det vil være ”overordentligt svært at slukke de brande”, og det siges, at ildebrandene vil påvirke et stort område fra Tyrkiet til Indien de næste 10 år.

Ilden og røgen fra brøndene forurener konstant atmosfæren. Dagen ligner natten i Kuwait. Den brune røg, som stiger op sammen med flammerne, minder en om himlen, når efterår bliver til vinter... Det vil tage mindst et århundrede, før Kuwait bliver totalt beboeligt igen. Røgen som stiger med flammerne er synlig fra mange kilometers afstand, blokerer himlen totalt og gør landet umuligt at bo i. De velhavende forlader Kuwait. ²⁵⁰

Han [Hazrat Mahdi (as)] vil ikke komme, indtil der er en varsel fra Solen. ²⁵¹

Solformørkelsen den 11. august, 1999 var den sidste i det tyvende århundrede. Under denne formørkelse, hvis lige kun finder sted hver 400. år, lægger solen, månen og jorden sig på linje. Det var første gang, så mange mennesker havde været i stand til at se og studere en formørkelse i så lang tid. Nedenfor er nogle avisoverskrifter om fænomenet. Dette kan fortolkes som "the portent fra Solen", som hadithen henfører til. (Allah kender sandheden).

Ifølge sine kompagnoner, sagde Allahs Udsending: "Når Abbasi Malik kommer til Khorasan, vil et af tegnene på ankomsten af den lovede Mahdi (as), ET DOBBELT-TANDET (1) LYSKASTENDE (2) HORN (3) KOMME FREM I ØSTEN." Den komet er blevet født. Men er det den, eller en anden der ligner? At denne stjerne kaldes en komet, er nok baseret på det følgende:

*- Retningen af konstanten ER FRA VEST TIL ØST (4)... DENS DAGLIGE PASSAGE ER, PÅ DEN ANDEN SIDE, FRA ØST TIL VEST.(5)
(Imam Rabbani, Letters of Rabbani, Letter 381, p. 1184)*

Udtrykket "et dobbelt-tandet, lyskastende horn vil fremkomme," beskrevet af vores Profet (saas) i hadithen som en varsel på ankomsten af den ventede Hazrat Mahdi (as) i Den Sidste Tid og beskrevet i detaljer af Imam Rabbani, henfører til kometen Lulin, som kom tættest på Jorden den 24. februar, 2009. Den måde, hvorpå udtrykkene i hadithen fuldstændig passer til kometen Lulins egenskaber, er et stort mirakel og glade tidender for troende, som venter på Hazrat Mahdis (as) ankomst.

(1) ... dobbelt-tandet...: Det faktum, at halen af kometen Lulin er takdelt, matcher fuldstændig udtrykket dobbelt-tandet i hadithen.

(2) ... lyskastende...: Udtrykket lyskastende i hadithen henfører til kometen Lulins lys, som overgår seks stjerners lys, da den kom mod Jorden.

(3) ... et horn...: Hovedforskellen mellem Lulin og andre kometer er, at kometen både har en hale bag på kroppen, og en hale foran sig. Undersøgelser af fotografierne af Lulin og dens to haler får øjeblikkeligt en til at tænke på et horn.

(4) Retningen af konstanten er fra vest til øst...: hadithen fortsætter ved at sige, at "retningen af konstanten er fra vest til øst..." Dette henfører til bevægelsen af himmellegemer, og den information er i fuld overensstemmelse med de astronomiske fund i det 20. århundrede. Faktisk rejser alle himmellegemer fra VEST til ØST.

(5) Dens daglige passage er, på den anden side, fra øst til vest. ...: Her indikerer udtrykket "dens daglige passage, på den anden side..." at kometen Lulin, i modsætning til alle andre himmellegemer, rejser fra øst til vest.

Det faktum, at denne egenskab, som ikke ses i noget andet himmellegeme, gælder kometen Lulin, og at dette blev beskrevet for 1400 år siden af vores Profet (saas) som et varsel for ankomsten af Hazrat Mahdi (as), er et stort mirakel.

Før Timen kommer, vil der være en modgang som pletter af mørk nat...²⁵²

Ordet ”modgang (fitna)” betyder alt, som vender folks fornuft og hjerter væk fra den sande vej, eller krig, tilskyndelse, forvirring, uorden og konflikt. Modgangen i hadithen vil efterlade røg og støv bag sig, finder vi ud af.

Endvidere kan den måde, hvorpå modgang beskrives som ”mørke” i hadithen, ses som en indikation på, at dens oprindelse er uklar, og at den er uventet. Hvis man ser på det fra den vinkel, er det sandsynligt, at hadithen henfører til verdens værste terroristangreb, på byerne New York og Washington i USA den 11. september, 2001.

*Indbyggerne i Egypten og Sham ville dræbe deres hersker og hans befalinger...*²⁵³

*Folket i Sham vil tage stammerne i Egypten til fange.*²⁵⁴

I dag inkluderer staterne i den pågældende region Israel. Det er grunden til, at hadithen kunne henføre til krigen mellem Staten Israel og Egypten, og invasionen af det egyptiske territorium.

*Timen (Den Sidste Dag) vil ikke blive etableret indtil... jordskælv vil være meget hyppige.*²⁵⁵

*Der er to store begivenheder før Dommedag... og så årevis med jordskælv.*²⁵⁶

Profeten (saas) forudsagde ankomsten af Hazrat Mahdi (as) i Hijri 1400

Med ordene fra en hadith;

Folk vil samles omkring Hazrat Mahdi (as) i året 1400. (Risalat al-Khuru'j al-Mahdi, p. 108)

Profeten (saas) erklærer udtrykkeligt, at Hazrat Mahdi (as) vil forekomme i Hijri 1400. Bediuzzaman Said Nursi, den største islamiske lærde i de sidste 1000 år, afslører også i sine samlede værker, at Hazrat Mahdi (as) vil træde frem i Hijri 1400:

[De] formode[de] ET FAKTUM, SOM SKETE I VERDENS FREMTID, ET TUSINDE OG FIREHUNDREDE ÅR SENERE at være tæt på deres århundrede. (*Words, p. 318*)

Fra Hijri 1400 begyndte alle tegnene på Den Sidste Tid, som vores Profet (saas) havde åbenbaret, at finde sted en efter en.

Mange hadither videregivet fra Profeten (saas), som forekommer i Brevene fra den store islamiske lærde Imam Rabbani og Sunan Abu Dawud, et af de sekst vigtigste værker fra Sunni hadith litteraturen, erklærer udtrykkeligt, at Hazrat Mahdi (as) vil forekomme i Hijri 1400, og dette gentages mange gange i Said Nursis Barla Addendum, Kastamonu Addendum og The Rays, såvel som i Damaskus prædikenen, som han prædikede til 10.000 mennesker i året Hijri 1327 i Umayyad Moskeen.

(For mere information, se: <http://www.awaitedmahdi.com/article.php?id=14880>)

Hadither nedsendt fra Profeten (saas), som optræder i værker af store islamiske lærde som Imam Rabbani, As-Suyuti, Ahmad ibn Hanbal og Bediuzzaman Said Nursi, siger også udtrykkeligt, at Islamismens Ummahs liv ikke vil overgå året Hijri 1500:

MIT SAMFUNDS LIV VIL IKKE OVERGÅ 1500 ÅR. (*As-Suyuti, Al-Kashf 'an Mujawazat Hazih al-Ummah al-Alf; As-Suyuti, Al-Hawi Lil-Fatawi, 2/248; Tafsir Ruh al-Bayan. Burusawi 4/262; Ahmad ibn Hanbal, Kitab al-'Ilal, p. 89*)

Imam as-Suyuti siger, at vores Profets (saas) hadith afslører, at Ummah'ens liv ikke vil overgå 1500 år:

DETTE SAMFUNDS LIV VIL OVERGÅ 1000 ÅR, MEN VIL VÆRE BEGRÆNSET TIL 1500 ÅR... (*Al-Barzanji, Al-Isha'ah li-ashrat al-sa'ah, p. 299*)

MIT SAMFUNDS LIV VIL IKKE OVERGÅ 1500 ÅR. (*As-Suyuti, Al-Kashf 'an Mujawazat Hazih al-Ummah al-Alf; As-Suyuti, Al-Hawi Lil-Fatawi, 2/248; Tafsir Ruh al-Bayan. Bursawi 4/262; Ahmad ibn Hanbal, Kitab al-'Ilal, p. 89*)

Said Nursi siger, at Ummah'ens liv vil vare indtil det islamiske år 1506:

”Den første sætning henfører til den sidste periode af et samfund, der bestræber sig på Allahs sti i den Sidste Tid i ET TUSIND FEMHUNDREDE – (1500) og den anden sætning til kampens sejr (udkæmpet på Allahs sti) i ET TUSIND FEMHUNDREDEOGSEKS (1506). (...) Den antyder, at det vil fortsætte på en synlig og åbenbar, og muligvis sejrende, måde, indtil denne dato (1506).” (The Ratifying Stamp of the Unseen, p. 46)

På side 33 i Kastamonu Addendum Bediuzzaman gives året 1545 som datoen for Dommedag (Allah kender sandheden.)

”En gruppe fra mit samfund vil forblive i sandheden, indtil Allahs befaling.”

Abjad beregningerne af klausulen ”En gruppe fra mit samfund...”, som er 1542 (2117) antyder dets (samfundets) overlevelsestid. Abjad beregningerne af klausulen ”vil forblive i sandheden” (når geminationsmærket tages i betragtning) giver 1506 (2082). Det indikerer, at indtil den dato (2082) vil det fortsætte sit arbejde med oplysning, åbenbart og naturligt, og måske sejrende, indtil 1542 (2117) i hemmelighed og nederlag. Abjad beregningen af klausulen ”indtil Allahs befaling” (når geminationsmærket tælles med), antyder, at DOMMEDAG VIL FALDE for de vantro i 1545 (2120). (*Kastamonu Addendum, p. 33*)

I lyset af disse totalt troværdige kilder er det ganske tydeligt, at Hazrat Mahdi (as) ikke vil opstå i et århundrede efter Hijri 1400. Alle muslimer burde have total tiltro til de troværdige hadither om Den Sidste Tid, som Profeten (saas) har videregivet og til de største islamiske lærdes redegørelser. Ellers ville det, at ignorere disse varsler, som alle er sket en efter en, være det samme som at vedholde, at man skulle forvente dem alle at ske igen, en efter en. Faktummet er, at disse varsler allerede er sket en gang, og i en given rækkefølge. Og dette er tilstrækkeligt for, at muslimer skal indse, at de lever i den Sidste Tid, forudsagt af vores Profet (saas). At sige, at ”de samme varsler må ske endnu en gang” i lyset af de hundredvis af varsler, der er fundet sted, er bestemt irrationelt og ulogisk. Det er nok for en sand muslim at se, at disse varsler har fundet sted en gang på den måde, vores Profet (saas) har forudsagt det, til at de tror på, at vi lever i den Sidste Tid, og at, insha’Allah, Hazrat Mahdi (as) er kommet.

Tegnene på Den Sidste Tid kommer en efter en

I haditherne, som vi har fået fra Profeten (saas), gives der nyheder om den sidste tid og Islams Gyldne Tid. Når vi sammenligner disse tegn med de ting, der finder sted på vores tid, kan vi se mange indikationer på, at vi lever i den Sidste Tid, og som også bibringer ankomsten af Islams Gyldne Tid.

Vi må gøre det klart, at nogle af de tegn, der er blevet udpeget i haditherne, som vi har betragtet i disse kapitler, måske er blevet bevidnet i en vis grad gennem islams 1400 år lange historie i nogle dele af verden. Det betyder dog ikke, at det var den sidste tid. For at kunne beskrive en periode som Den Sidste Tid, skal alle tegnene på den sidste dag ske på samme tid, en efter en anden. Der tales om den situation i hadithen:

”Tegn, som følger hinanden som dele af en halskæde, der falder en efter en, når snoren klippes.”²⁵⁷

I haditherne beskrives begyndelsen på den Sidste Tid som den tid, hvor disharmoni vokser, og krig og konflikt stiger, hvor der er forvirring og uorden, og moralsk forfald viser sit ansigt, og folk vender sig væk fra religionens moral. På den pågældende tid vil naturlige katastrofer ske over hele verden, fattigdom vil nå usete højder, der vil være en stor stigning i kriminalitet, og mord og brutalitet overalt. Men dette vil kun være det første stadie. Under anden fase vil Allah redde menneskeheden fra dette stadie af uorden og forvirring, og vil erstatte det med en velsignet eksistens fuld af overflod, fred og sikkerhed.

Timen vil ikke blive etableret... indtil folket konkurrerer med hinanden om at konstruere høje bygninger.²⁵⁸

Den Sidste Dag vil ikke blive etableret indtil... tiden går hurtigt.²⁵⁹

Store afstande vil blive dækket på korte tidsperioder.²⁶⁰

Den Sidste time vil ikke komme, før tiden kontraherer, et år bliver som en måned, en måned som en uge, en uge som en dag, en dag som en time, og en time som pindebrænde til et bål.²⁶¹

Det århundrede, vi lever i, har set mulighederne for at bygge supersoniske flyvemaskiner, og evnen til, via toge og andre forbedringer inden for transport, at foretage rejser på nogle få minutter, som en gang ville have taget måneder, og det med stort behag. Det denne hadith indikerer finder også sted på denne måde.

Kommunikation mellem kontinenter ville tage uger for hundredvis af år siden, men er nu et spørgsmål om sekunder, via internet og andre teknologiske fremskridt. Goder, som engang var uger om at nå frem efter en lang rejse, kan nu leveres med et øjeblikks varsel. Milliarder af bøger kan nu trykkes på den samme tid, som det ville tage at skrive et enkelt brev for nogle århundreder siden. Andre teknologiske udviklinger har også betydet, at vi ikke længere bruger

store mængder tid på at lave mad, gøre rent og passe børn.

Man kunne fortsætte med at citere lignende eksempler. Men den vigtige her er selvfølgelig, at tegnene på den Sidste Dag, som de blev beskrevet af Profeten (saas) i det syvende århundrede, nu sker en efter en.

Den sidste time vil ikke komme før enden på en mands pisk taler til ham. ²⁶²

Pisken er kendt som et redskab, som tidligere blev brugt, når man red eller vejledte pakkdyr som heste eller kameler. Når vi ser nærmere på denne hadith, kan vi se, at Profeten (saas) laver en sammenligning. Lad os spørge folk, der lever i nutiden, et spørgsmål, ”Er der et moderne redskab, som taler som og ligner en pisk?”

Det mest logiske svar til det spørgsmål er mobiltelefonen, med sin lange antenne eller lignende kommunikationsudstyr. Hvis vi husker på, at mobil- eller satellittelefoner er sammenligneligt nye udviklinger, så er visdommen bag Profetens (saas) beskrivelse for 1400 år siden næste klarere. Det er bare en indikation mere for, at vi lever gennem perioden før Dommedag.

Der vil ikke være nogen Dom... indtil en persons egen stemme taler til ham. ²⁶³

Budskabet i hadithen er ganske tydelig: en person, der hører lyden af sin egen stemme, er endnu et tegn på den sidste tid. Der er ingen tvivl om, at man for at høre sin egen stemme først skal optage den, og så spille den for sig selv igen. Lydoptagelse og reproduktionsudstyr er produkter fra det tyvende århundrede. Den udvikling markerede et videnskabeligt vendepunkt og førte til skabelsen af kommunikations- og medieindustrien. Lyd reproduktion er næsten perfekt nu ved hjælp af computer- og laserteknologi.

Kort sagt tillader de elektroniske gadgets på vores tid, mikrofoner og højttalere, os at optage lyd og spille den igen, og er også manifestationer på det, der gengives i hadithen ovenfor.

Tegnet på den dag: En hånd vil rækkes ned fra himlen, og folk vil kigge og se den. ²⁶⁴

Tegnet på den dag er en hånd, der rækkes ned fra himlen, og folk stopper for at se på den. ²⁶⁵

Det arabiske ord for ”hånd” i haditherne ovenfor er ”yed”. Såvel som ”hånd”, foreslår ordbogen også betydninger som ”magt, kraft, styrke, midler osv.” Det er sandsynligt, at ordet i disse hadither bruges på de måder.

Ideen om en ”magt, kraft, styrke eller et middel”, der strækkes ned fra himlen, og som folk kigger på, giver måske ikke så meget mening i tidligere tiders sammenhæng. Men den kaster betydeligt lys over udstyr som fjernsynet, kameraet og computeren, som er blevet en så uundværlig del af moderne livsstil, som beskrives i haditherne. Med andre ord bruges ”hånden”,

som nævnes i disse hadither, om en kraft. Den taler tydeligt om billeder, der kommer ned fra himlen i bølger, med andre ord fjernsynsudsendelser.

Folk vil høste 700 mål af hvede for hver en de sår... Folk vil kaste nogle få håndfulde frø ned og høste 700 håndfulde... Selvom meget regn vil falde, vil intet gå tabt.²⁶⁶

Profeten (saas) gav mange andre detaljer om de teknologiske fremskridt, som vil følge med de sidste tider. I haditherne trækkes opmærksomheden mod bevægelsen mod moderne landbrugsteknikker, udviklingen af nye produktionsmetoder, forskning inden for forbedring af frø, og mod at øge produktionen som et resultat af bedre brug af regnvand ved at bygge nye damme og kunstige søer.

*På den tid... vil levetiden vokse sig længere.*²⁶⁷

Fjorten århundreder er gået, siden Profeten (saas) frembragte den nyhed. Den gennemsnitlige forventede levetid er meget højere nu, end den har været på nogen anden tid i sen historie. En stor forskel kan ses mellem tallene for begyndelsen og slutningen af det tyvende århundrede. For eksempel estimeres det, at en baby, der blev født i 1995, vil leve omkring 35 år længere end en, der blev født omkring 1900. Et andet slående eksempel om det samme emne er, at meget få mennesker i den nærmeste fortid levede til at blive 100, hvor det nu er meget mere almindeligt.

Konklusion

I Koranen erklærer Allah, at Han har tilvejebragt mange mirakler ved hjælp af profeterne. For eksempel da Profeten Moses (as) kastede din stav ned, blev den til en slange, og da han slog havet med den stav, delte det sig i to og efterlod en tør vej langs midten. Profeten Jesus (as) kom til verden uden en far, og han talte, mens han stadig lå i krybben. Et andet mirakel er den måde, hvorpå han var i stand til at helbrede de syge... Alle disse mirakler ved Allahs nåde var støtte og hjælp til dem, i Allahs Syn, for at gøre dem i stand til at overbevise folk og gøre, at de troede på dem.

Allah støttede Profeten Muhammad (saas) ved hjælp af både miraklerne i Koranen og med den information, han fik omkring det ukendte. Profeten (saas) gav detaljer om hændelser, som ville ske i den nære og fjerne fremtid. At faktisk se disse blive til er både en måde at øge de troendes begejstring på og at varme de vantros hjerter over for islam.

Hændelser, som ville have virket umulige i hans egen tid, og som ingen nogensinde kunne have forestillet sig, som nu sker en efter en, er tydelige beviser på det faktum, at Profeten (saas) videregav speciel viden.

Vi må gøre det klart, at de, som nægter at blive vejledt til den rette sti, vil alligevel stadig nægte at tro, på trods af Profetens (saas) og Koranens tydelige beviser og mirakler. Allah

afslører det faktum i Koranen:

De har svoret deres dyreste eder ved Gud på, at de ville tro på det, hvis der kom et tegn til dem. Sig: "Tegnene råder Gud alene over." Og hvordan kan I vide, om de ville tro, hvis det kom? (Sura al-An'am: 109)

KONKLUSION:

De, som adlyder Profeten (saas), vil blive reddet

Den vigtigste grund til at lære om Profetens (saas) moral og om, hvordan han opførte sig under særlige forhold, er, at man kan bruge disse som eksempler for at prøve at efterligne ham i guds frygt, retskaffenhed, renhed i tro, ydmyghed, renhed og tro. De fleste individer tager andre folk som deres rollemodeller, efterligner deres adfærd og forsøger at tale og handle som dem. Men det er Profeten (saas) og de andre profeter, som handlede og troede som ham, man burde efterfølge.

I Koranens vers, understreger Allah vigtigheden af at tro på Ham og Hans Profet (saas), og af at støtte og hjælpe Profeten (saas) og følge hans vej. Han har givet de gode nyheder om, at de, som gør dette, vil blive reddet:

For at I kan tro på Gud og Hans udsending og stå Ham bi, ære Ham og lovprise Ham morgen og aften. (Sura al-Fath: 9)

"... de, der tror på ham, der støtter og hjælper ham og følger det lys, der blev sendt ned med ham, dem vil det gå godt. " (Sura al-A'raf: 157)

At støtte Profeten (saas) på nuværende tidspunkt er kun muligt ved at adlyde Koranen og hans Sunna, ved at gøre samme indsats, som han gjorde for at sprede Koranens moral over hele verden, og ved at gøre alt man kan for at være som ham. Allah vil hjælpe dem, som gør dette på samme måde, som Han hjalp Profeten (saas). Han vil gøre deres opgave lettere og give dem success, hvor de aldrig havde forventet det. Men den vigtigste grund til at forsøge at ligne Profeten (saas) er at vinde vores Herres gode glæde, barmhjertighed og Paradis.

EVOLUTIONENS BEDRAG

Darwinisme, med andre ord evolutionsteorien, blev fremsat med formålet om at benægte Skabelsesfaktummet, men er i virkeligheden ikke andet end fejlslået, uvidenskabeligt vrøvl. Denne teori, som påstår, at liv opstod fra livløst materie ved tilfælde, blev ugyldiggjort af videnskabelige beviser på mirakuløs orden i universet og i levende ting, såvel som opdagelsen af omkring 300 millioner fossiler, som afslører, at evolutionen aldrig skete. På denne måde bekræftede videnskaben, at Allah skabte universet og de levende ting i det. Den propaganda, der udgøres i dag for at holde evolutionsteorien i live, er udelukkende baseret på forvrængningen af de videnskabelige fakta, forudindtagede fortolkninger og løgne og fejlsætninger skjult som videnskab.

Men denne propaganda kan ikke skjule sandheden. Det faktum, at evolutionsteorien er det største bedrag i videnskabens historie, er blevet udtrykt mere og mere i den videnskabelige verden over de sidste 20-30 år. Forskning udført efter 1980'erne især har afsløret, at darwinismens påstande er totalt ubegrundede, hvilket er blevet erklæret af et stort antal forskere. I USA især genkender mange forskere fra forskellige områder som biologi, biokemi og palæontologi ugyldigheden ved darwinismen og anvender Skabelsesfaktummet til at redegøre for livets oprindelse.

Vi har eksamineret kollapsedet af evolutionsteorien og beviserne på Skabelsen til mindst videnskabelige detaljer i mange af vores værker og fortsætter stadig med at gøre dette. Givet den enorme vigtighed af dette emne, vil det være til stor fordel at opsummere det her.

Darwinismens videnskabelige kollaps

blev evolutionsteorien udviklet ekstensivt i det 19. århundrede. Den vigtigste udvikling, som gjorde det til hovedemnet i videnskabens verden, var Charles Darwins *The Origin of Species*, udgivet i 1859. I denne benægtede Darwin, de forskellige levende arter på jorden var blevet skabt separat af Gud. Ifølge Darwin havde alle levende væsner en fælles forfader og diversificerede sig over tiden gennem små forandringer. Darwins teori var ikke baseret på nogen konkrete videnskabelige fund; som han også accepterede, var det bare en "formodning". Endvidere, som Darwin indrømmede i sin bog i det lange kapitel med titlen "**Difficulties on the Theory**", kunne teorien ikke forsvare sig overfor mange kritiske spørgsmål.

Darwin investerede alle sine håb på nye videnskabelige opdagelser, som han forventede, ville løse disse vanskeligheder. Men i modsætning til hans forventninger, udvidede videnskabelige fund dimensionerne af disse vanskeligheder.

Videnskabens sejr over darwinisme kan opsummeres indenfor tre grundlæggende emner:

- 1) Teorien kan ikke forklare, hvordan liv opstod på Jorden.
- 2) Ingen videnskabelige fund viser, at de "evolutionære mekanismer" foreslået af teorien har nogen kraft til at udvikle overhovedet.
- 3) Den fossile optegnelse beviser det totalt modsatte af, hvad teorien foreslår.

I denne sektion vil vi generelt undersøge disse tre grundlæggende pointer:

Det første uovervindelige trin: Livets oprindelse

Evolutionsteorien postulerer, at alle levende arter udviklede sig fra en enkelt levende celle, der opstod på den primitive jord for 3,8 milliarder år siden. Hvordan en enkelt celle kunne generere millioner af komplekse levende arter og, hvis en sådan evolution virkelig foregik, hvorfor spor ikke kan observeres i den fossile optegnelse, er nogle af de spørgsmål, som teorien ikke kan besvare. Men først og fremmest må vi stille dette spørgsmål til det første trin af den påståede evolutionsproces: **hvordan opstod denne "første celle"?**

Da evolutionsteorien nægter skabelsen og ikke accepterer nogen form for overnaturlig indblanding, vedholder den, at den "første celle" opstod som et produkt af blindt tilfælde inden for naturens love, uden noget design, nogen plan eller arrangement. Ifølge teorien må livløst materie have produceret en levende celle som resultat af tilfælde. Sådant en påstand er dog i uoverensstemmelse med selv biologiens mest uangribelige love.

"Liv kommer fra liv"

I sin bog nævnte Darwin aldrig livets oprindelse. Den primitive forståelse for videnskab på hans tid hvilede på formodningen om, at levende væsner havde en meget simpel struktur. Siden middelalderen, blev den spontane generation, teorien som påstår at ikke-levende materialer satte sig sammen og dannede levende organismer, bredt accepteret. Det var almindeligt accepteret, at insekter kom til fra madrester, og mus fra korn. Interessante eksperimenter blev udført for at bevise denne teori. Noget korn blev lagt på et beskidt tøjstykke, og man antog, at mus ville opstå fra det efterhånden.

På samme måde blev det formodet, at udviklingen af maddiker i råddent kød var bevis for spontan generation. Men **man forstod først noget tid senere, at orme ikke spontant opstod i kød, men blev båret dertil af fluer i form af larver, usynlige for det blotte øje.**

Selv da Darwin skrev *The Origin of Species*, var antagelsen om, at bakterier kunne komme til fra livløst materie, bredt accepteret i hele videnskabens verden.

Men fem år efter udgivelsen af Darwins bog, bekendtgjorde Louis Pasteur sine resultater efter lange studier og eksperimenter, som modbeviste spontan generation, en hjørnesten i Darwins teori. I sin triumferende lektion ved Sorbonne i 1864 sagde Pasteur: "Aldrig vil doktrinen af spontan generation rejse sig fra det dødelige slag fra dette simple eksperiment."²⁶⁸

I lang tid modsatte fortalere for evolutionsteorien sig Pasteurs fund. Men som videnskabens udvikling opklarede den komplekse struktur i cellen hos et levende væsen, mødte ideen om, at liv kunne komme til ved tilfælde, et endnu større dødvande.

Resultatløse indsatser i det 20. århundrede

Den første evolutionist, som bragte emnet om livets oprindelse op i det 20. århundrede, var den kendte russiske biolog Alexander Oparin. Med forskellige teser, som han fremsatte i

1930'erne, prøvede han at bevise, at en levende celle kunne opstå ved tilfælde. Disse studier var dog dømt til at mislykkes, og Oparin måtte komme med følgende indrømmelse:

Desværre forbliver cellens oprindelse et spørgsmål, som faktisk er det mørkeste punkt i hele evolutionsteorien.²⁶⁹

Evolutionistiske tilhængere af Oparin forsøgte at udføre eksperimenter for at løse dette problem. Det mest kendte eksperiment blev udført af amerikanske kemiker Stanley Miller i 1953. Ved at blande de gasser, han påstod, der havde eksisteret i den oprindelige jords atmosfære i en eksperimentopstilling, og tilføje energi til blandingen, syntetiserede Miller flere af de organiske molekyler (aminosyrer), der er til stede i proteiners struktur.

Blot få år gik før det blev afsløret, at dette eksperiment, som blev præsenteret som et vigtigt skridt i evolutionens navn, var ugyldig, fordi atmosfæren brugt i eksperimentet var meget forskellig fra de rigtige forhold på Jorden.²⁷⁰

Efter en lang stilhed indrømmede Miller, at det atmosfære medium, han brugte, var urealistisk.²⁷¹

Alle evolutionisternes indsatser gjort gennem det 20. århundrede for at forklare livets oprindelse mislykkedes. Geokemikeren Jeffrey Bada fra the San Diego Scripps Institute accepterer dette faktum i en artikel udgivet i *Earth Magazine* i 1998:

I dag, hvor vi forlader det tyvende århundrede, står vi stadig overfor det største uløste problem, som vi havde, da vi gik ind til det tyvende århundrede: Hvordan opstod livet på Jorden?²⁷²

Livets komplekse struktur

Den primære grund til, at evolutionsteorien endte i et så stort dødvande om livets oprindelse er, at selv de levende organismer, der siges at være simplest, har enestående komplekse strukturer. Cellen i en levende ting er mere kompleks end alle vores menneskeskabte teknologiske produkter. I dag kan en levende celle i selv de mest udviklede laboratorier i verden ikke produceres ved at sætte organiske kemikalier sammen.

De forhold, der kræves for dannelsen af en celle, er for store i kvantitet til at kunne forklares af tilfælde. Sandsynligheden for, at proteiner, cellens byggesten, syntetiseres tilfældigt, er 1 til 10^{950} for et gennemsnitligt protein bestående af 500 aminosyrer. I matematikken betragtes en sandsynlighed lavere end 1 til 10^{50} som værende praktisk umulig.

DNA molekylet, som findes i kernen af en celle, og som lagrer genetisk information, er en fantastisk databank. Det er blevet beregnet, at hvis informationen indkodet i DNA blev skrevet ned, ville det udgøre et gigantisk bibliotek bestående af 900 udgaver af encyklopædier bestående af 500 sider hver.

Et meget interessant dilemma opstår her: DNA kan kun kopiere sig selv ved hjælp af nogle specialiserede proteiner (enzymer). Men syntesen af disse enzymer kan kun realiseres af informationen indkodet i DNA. Da de begge afhænger af hinanden, må de eksistere på samme tid

for kopiering. Dette bringer scenariet om, at liv opstod af sig selv, til en blindgyde. Prof. Leslie Orgel, en anerkendt evolutionist fra University of San Diego, Californien, indrømmer dette faktum i september 1994 udgaven af *Scientific American* magasinet:

Det er ekstremt usandsynligt, at proteiner og aminosyrer, som begge er strukturelt komplekse, opstod spontant på samme sted og samme tid. Stadig virker det også umuligt at have en uden den anden. Og så, ved første øjekast, må man måske konkludere, at hvis livet faktisk aldrig opstod ved kemiske metoder.²⁷³

Uden tvivl, hvis det er umuligt for liv at være opstået spontant som resultat af blindt tilfælde, så må de accepteres, at liv blev "skabt" på en overnaturlig måde. Dette faktum afkræfter fuldstændig evolutionsteorien, hvis hovedformål er at benægte skabelse.

Evolutionens opdigtede mekanismer

Det andet vigtige punkt, der negerer Darwins teori er, at man fandt ud, at begge koncepter fremsat af teorien som "evolutionære mekanismer", ikke havde nogen evolutionær kraft i virkeligheden.

Darwin baserede sin evolution påstand fuldstændig på mekanismen "naturlig selektion". Den vigtighed, han pålagde denne mekanisme var tydelig i bogens navn: *Origin of Species, By Means of Natural Selection...*

Naturlig selektion vedholder, at de levende ting, der er stærkere og mere tilpassede til deres habitats naturlige forhold, vil overleve i kampen for livet. For eksempel, i en hjorteflok under trussel af angreb fra vilde dyr, vil de, der kan løbe hurtigere, overleve. Derfor vil hjorteflokken udgøres af hurtigere og stærkere individer. Men denne mekanisme vil uden tvivl ikke gøre, at hjorte udvikler sig og transformerer sig til en anden levende art, for eksempel, heste.

Derfor har mekanismen naturlig selektion ingen evolutionær kraft. Darwin var også klar over dette faktum og måtte sige dette i sin bog *The Origin of Species*:

Naturlig selektion kan intet gøre indtil fordelagtige variationer ved tilfælde forekommer.²⁷⁴

Lamarcks indflydelse

Så hvordan kunne disse "fordelagtige variationer" forekomme? Darwin prøvede at besvare dette spørgsmål ud fra standpunktet af den primitive forståelse for videnskab på den tid. Ifølge den franske biolog Cheavlier de Lamarck (1744-1829), som levede før Darwin, videregav levende væsner de træk, de fik under deres levetid, til den næste generation, og disse træk, som akkumuleredes fra en generation til den næste, gjorde, at nye arter blev dannet. Han påstod for eksempel, at giraffer udviklede sig fra antiloper; siden de havde svært ved at spise bladene på høje træer, blev deres nakker forlængede fra generation til generation.

Darwin gav også lignende eksempler. I sin bog *The Origin of Species*, for eksempel, sagde han, at nogle bjørne, der gik i vandet for at finde mad, transformerede sig selv til hvaler med tiden.²⁷⁵

Men arvens love, opdaget af Gregor Mendel (1822-84) og bekræftet af genetisk videnskab, som blomstrede i det 20. århundrede, knuste fuldstændig den legende, at opnåede træk blev videregivet til efterfølgende generationer. Altså faldt naturlig selektion bort som en evolutionær mekanisme.

Neodarwinisme og mutationer

For at finde en løsning fremsatte darwinister den ”moderne syntetiske teori”, eller som den mere alment kendes, neodarwinisme, i slutningen af 1930’erne. Neodarwinisme tilføjede mutationer, som er forvirringer dannet i generne hos levende væsner på grund af eksterne faktorer såsom radiation eller kopieringsfejl, som ”grunden til fordelagtige variationer” i tillæg til naturlig mutation.

I dag er modellen, som står for evolution i verden, neodarwinisme. Teorien vedholder, at millioner af levende væsner dannedes som resultat af en proces, hvorved flere komplekse organer i disse organismer såsom ører, øjne, lunger og vinger gennemgik ”mutationer”, altså genetiske fejl. Stadig er der et ligefremt videnskabeligt faktum, der totalt underminerer denne teori: mutationer gør ikke, at levende væsner udvikler sig, men modsat er de altid skadelige.

Grunden til dette er meget simpel: DNA har en meget kompleks struktur, og tilfældige effekter kan kun gøre skade på det. Den amerikanske genetiker B. G. Ranganathan forklarer det som følger:

For det første er sande mutationer meget sjældne i naturen. For det andet er de fleste mutationer skadelige, siden de er tilfældige frem for ordnede ændringer i geners struktur: enhver tilfældig forandring i et meget ordnet system vil være negativt, ikke positivt. For eksempel, hvis et jordskælv rystede en meget ordnet struktur såsom en bygning, ville der være en tilfældig forandring i bygningens rammeværk, hvilket, højst sandsynlig, ikke ville være en forbedring.²⁷⁶

Ikke overraskende er intet eksempel på mutation, som er brugbar, altså som ses at udvikle den genetiske gode, blevet observeret indtil nu. Alle mutationer har vist sig at være skadelige. Det blev forstået, at mutation, som præsenteres som en ”evolutionær mekanisme”, faktisk er en genetisk hændelse, der skader levende ting og efterlader dem skadede. (Den mest gængse effekt af mutation hos mennesker er kræft.) Selvfølgelig kan en ødelæggende mekanisme ikke være en ”evolutionær mekanisme”. Naturlig selektion, på den anden side, ”kan ikke selv gøre noget” som Darwin også accepterede. Dette faktum viser os, at der ikke er nogen ”evolutionær mekanisme” i naturen. Siden ingen evolutionær mekanisme eksisterer, kan ingen sådan opdigtet proces kaldet ”evolution” have fundet sted.

Den fossile optegnelse: Ingen tegn på overgangsformer

Det tydeligste bevis for, at scenariet foreslået af evolutionsteorien ikke fandt sted, er den fossile optegnelse.

Ifølge evolutionsteorien er enhver levende art udsprunget fra en forgænger. En tidligere eksisterende art blev omdannet til noget andet med tiden, og alle arter er kommet til på denne måde. Ifølge teorien fortsætter denne transformation gradvist over millioner af år.

Hvis dette havde været tilfældet, burde flere overgangsformer have eksisteret og levet under denne lange transformationsperiode.

For eksempel skulle nogle halvt fisk/halvt reptiler have levet i fortiden, som havde fået nogle reptil træk ud over de træk fra fisk, de allerede havde. Eller der skulle have eksisteret nogle reptilfugle, som havde fået nogle træk fra fugle ud over de reptil træk, de allerede havde. Siden disse ville være i en overgangsfase, skulle de have været handicappede, defekte, forkrøblede levende væsner. Evolutionister henfører til disse opdigtede væsner, som de tror, har levet i fortiden, som ”overgangsformer”.

Hvis sådanne dyr virkelig nogensinde havde eksisteret, skulle der være millioner og endda milliarder af dem i antal og variation. Vigtigst af alt skulle resterne af disse sære væsner være til stede i den fossile optegnelse. I *The Origin of Species* forklarede Darwin:

Hvis min teori er sand, må utallige mellemliggende variationer, der linker alle arterne i den samme gruppe tæt sammen, bestemt have eksisteret... Altså kunne beviser for deres tidligere eksistens kun findes blandt fossile rester.²⁷⁷

Men Darwin var klar over, at ingen fossiler af disse mellemliggende former endnu var blevet fundet. Han opfattede dette som en stor vanskelighed for hans teori. I et kapitel i sin bog med titlen ”Difficulties on Theory” skrev han:

Hvorfor, hvis arter nedstammer fra andre arter med umærkelige små variationer, ser vi ikke utallige overgangsformer overalt? Hvorfor er al natur ikke i forvirring i stedet for, at arterne, som vi ser dem, er veldefinerede? ... Men da der ifølge denne teori må have eksisteret utallige overgangsformer, hvorfor finder vi dem så ikke i utal i jordens skorpe? ... Hvorfor er hver geologisk formation og hvert stratum så ikke fuld af sådanne mellemliggende led? Geologi afslører bestemt ikke nogen så fint gradueret organisk kæde, og dette er, måske, den tydeligste og største modstand, der kan opstilles mod min teori.²⁷⁸

Darwins håb knust

Men selvom evolutionister har gjort ivrige indsatser for at finde fossiler siden midten af det 19. århundrede i hele verden, er ingen overgangsformer endnu blevet fundet. Alle de udgravede fossiler viser, i strid med evolutionisternes forventninger, at liv opstod på Jorden lige pludselig og fuldt udviklet.

En kendt britisk palæontolog, Derek V. Ager, indrømmer dette faktum, selvom han er en evolutionist:

Pointen opstår, at hvis vi undersøger den fossile optegnelse detaljeret, om det gælder rækkefølge eller arter, **finder vi – igen og igen – ikke gradvis evolution, men den pludselige eksplosion af en gruppe på bekostning af en anden.**²⁷⁹

Dette betyder, at alle levende arter i den fossile optegnelse opstår pludseligt som fuldt udviklede uden nogen mellemliggende former i mellem. Dette er lige modsat Darwins

formodninger. Det er også meget tydeligt bevis for, at alle levende ting er skabt. Den eneste forklaring på, at en levende art opstår pludseligt og komplet i enhver detalje uden nogle evolutionære forfædre er, at den blev skabt. Dette faktum indrømmes også af den vidt kendte evolutionistiske biolog Douglas Futuyma:

Skabelse og evolution, sammen, udtømmer de mulige forklaringer for oprindelsen af levende ting. Organismer opstod enten på jorden fuldt udviklet, ellers gjorde de ikke. Hvis de ikke gjorde, må de have udviklet sig fra præeksisterende arter via en modifikationsproces. Hvis de opstod i et fuldt udviklet stadie, må de bestemt være blevet skabt af en almægtig intelligens.²⁸⁰

Fossiler viser, at levende væsner opstod fuldt udviklet og i et perfekt stadie på Jorden. Dette betyder, at "arternes oprindelse", modsat Darwins formodning, ikke er evolution, men Skabelse.

Fortællingen om menneskelig evolution

Emnet, der oftest bringes på banen af fortalere for evolutionsteorien, er emnet om menneskets oprindelse. Den darwinistiske påstand vedholder, at dagens mand udvikledes fra et slags abelignende væsen. Under denne påståede evolutionsproces, som angiveligt startede for 4-5 millioner år siden, påstås det, at der eksisterede nogle "overgangsforme" mellem nutidens mand og hans forfædre. Ifølge dette fuldstændig opdigtede scenarie, er de følgende fire grundlæggende "kategorier" noteret:

1. Australopithecus
2. Homo habilis
3. Homo erectus
4. Homo sapiens

Evolutionister kalder menneskets såkaldte første abelignende forfædre Australopithecus, hvilket betyder "Sydafrikansk abe". Disse levende væsner er faktisk intet andet end en gammel abeart, der er uddød. Udvidet forskning af diverse Australopithecus prøver af to verdenskendte anatomer fra England og USA, nemlig Lord Solly Zuckerman og Prof. Charles Oxnard, har vist, at disse aber tilhørte en almindelig abeart, der uddøde og ikke bar nogen lighed med mennesker.²⁸¹

Evolutionister klassificerer det næste trin af menneskelig evolution som slægten "homo", altså "menneske". Ifølge den evolutionistiske påstand, er de levende ting i Homo serien mere udviklede end Australopithecus. Evolutionister udtænker en fantasifuld evolutionsopsætning ved at arrangere forskellige fossiler af disse væsner i en særlig rækkefølge. Denne opsætning er opdigtet, fordi det aldrig er blevet bevist, at der er et evolutionært forhold mellem disse forskellige klasser. Ernst Mayr, en af de førende forsvarere af evolution i det 20. århundrede, indrømmer i sin bog *One Long Argument*, at "særlige historiske [puslespil] såsom livets oprindelse eller Homo sapiens, er ekstremt svære og når måske aldrig en endelig, tilfredsstillende forklaring."²⁸²

Ved at beskrive leddene i kæden som "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" antyder evolutionister, at hver af disse arter er forfader til den følgende. Men

palæantropologers nylige fund har afsløret, at Australopithecus, Homo habilis og Homo erectus lavede i forskellige dele af verden på samme tid.²⁸³

Endvidere har et særligt segment af mennesker klassificeret som Homo erectus levet indtil meget moderne tider. Homo sapiens neanderthalensis og Homo sapiens sapiens (det moderne menneske) Denne situation indikerer åbenlyst ugyldigheden ved påstanden om, at de er forfædre til hinanden. En palæontolog fra Harvard University, Stephen Jay Gould, forklarer denne blindgyde for evolutionsteorien, selvom han selv var en af de førende fortalere for evolution i det tyvende århundrede:

Hvad er der sket med vores stige, hvis der er tre sameksisterende slægter af hominider (A. africanus, de robuste australopitheciner og H. habilis), hvor ingen tydeligt stammer fra hinanden? Endvidere viser ingen af de tre nogen evolutionære tendenser under deres ophold på jorden.²⁸⁵

Kort sagt er scenariet om menneskelig evolution, som forsøges opretholdt ved hjælp af diverse tegninger af nogle "halvt abe, halvt menneske" væsner, der vises i medier og fagbøger, altså ved brug af propaganda, ikke andet end en fortælling uden videnskabeligt grundlag.

Lord Solly Zuckerman, en af de mest kendte og respekterede videnskabsmænd i England, som udførte forskning inden for dette emne i årevis og især studerede Australopithecus fossiler i 15 år, konkluderede endeligt, på trods af selv at være evolutionist, at der faktisk ikke er noget sådan stamtræ, der forgrener sig ud fra abelignende væsner til mennesket.

Zuckerman lavede også et interessant "videnskabsspektrum". Han lavede et spektrum af videnskaber, der gik fra de, han opfattede som videnskabelige, til de han betragtede som uvidenskabelige. Ifølge Zuckermans spektrum er de mest "videnskabelige" – altså de, der hviler på konkret data – områder af videnskaben kemi og fysik. Efter dem kommer de biologiske videnskaber og så de sociale. I den helt anden ende af spektret, som er den del, der betragtes som mest "uvidenskabelige", er "ekstrasensorisk opfattelse" – koncepter som telepati og sjette sans – og til sidst "menneskelig evolution". Zuckerman forklarer sit ræsonnement:

Vi bevæger os så væk fra registret for objektiv sandhed hen til de områder for formodet biologisk videnskab, ligesom ekstrasensorisk opfattelse eller fortolkningen af menneskets fossile historie, hvor alt er muligt for de troende (evolutionister) – og hvor den gloende troende (på evolution) nogle gange er i stand til at tro på flere modstridende ting på samme tid.²⁸⁶

Fortællingen om menneskelig evolution reduceres til intet andet end den forudindtagne fortolkning af nogle fossiler udgravet af særlige folk, der blindt adlyder deres teori.

Darwinstisk formel!

Ud over alle de tekniske beviser, vi indtil videre har beskæftiget os med, lad os nu for en gang skyld undersøge, hvilken slags overtro evolutionisterne har med et eksempel så let, at det kan forstås af børn:

Evolutionsteorien påstår, at livet dannes ved tilfælde. Ifølge denne påstand, satte livløse og ubevidste atomer sig sammen for at danne cellen, og så dannede de på en eller anden måde andre levende ting, inklusiv mennesket. Lad os tænke over det. Når vi sætter elementer

sammen, der er livets byggesten, som karbon, fosfor, nitrogen og kalium, dannes kun en bunke. Lige meget hvilken behandling, den gennemgår, kan denne atomiske bunke ikke danne bare et eneste levende væsen. Hvis du vil, lad os formulere et ”eksperiment” om dette emne, og lad os undersøge på vegne af evolutionister, hvad de virkelig påstår uden højt at udtrykke ”Darwinistisk formel”:

Lad evolutionister putte masser af materialer, der er til stede i sammensætning af levende ting, som fosfor, nitrogen, karbon, oxygen, jern og magnesium op i større tønder. Endvidere, lad dem tilføje ethvert materiale, der ikke eksisterer under normale forhold, men som de tænker nødvendig, op i disse tønder. Lad dem i denne blanding tilføje så mange aminosyrer - som ingen mulighed har for at dannes under naturlige forhold - og så mange proteiner - hvor et enkelt har en sandsynlighed for at dannes på 10^{-950} — som de vil. Lad dem udsætte disse blandinger for så meget fugt, som de vil. Lad dem røre i disse med hvilket som helst teknologisk udviklet apparat, de vil. Lad dem sætte de førende videnskabsmænd ved siden af disse tønder. Lad disse eksperter vente på tur ved siden af tønderne i milliarder og endda billioner af år. Lad dem være fri til at bruge alle slags forhold, de tror, er nødvendige for dannelsen af en levende ting. Lige meget hvad de gør, kan de ikke producere et levende væsen fra disse tønder, ej heller en professor, der undersøger sin cellestruktur under elektronmikroskopet. De kan ikke producere giraffer, løver, bier, kanariefugle, heste, delfiner, roser, orkideer, liljer, nelliker, bananer, appelsiner, æbler, dadler, tomater, meloner, vandmeloner, figner, oliven, druer, ferskner, ærtbælg, fasaner, flerfarvede sommerfugle eller millioner af andre levende ting som disse. Faktisk kunne de ikke opnå bare en eneste celle af nogle af dem.

Kort sagt kan ubevidste atomer ikke danne cellen ved at sætte sig sammen. De kan ikke tage en ny beslutning og dele denne celle i to, så tage andre beslutninger og danne professoren, som først opfinder elektronmikroskopet og så undersøge sin egen cellestruktur under det mikroskop. Materie er en ubevidst, livløs bunke, og det kommer kun til live med Guds overlegne Skabelse.

Evolutionsteorien, som påstår det modsatte, er en total fejlslutning fuldstændig modsat fornuft. At tænke bare lidt over evolutionisternes påstande afslører denne virkelighed, ligesom i det ovenstående eksempel.

Teknologi i øjet og øret

Et andet emne, der forbliver ubesvaret af evolutionær teori, er den udmærkede kvalitet af sansning i øjet og øret.

Før vi går videre til emnet om øjet, lad os kort svare på spørgsmålet ”hvordan vi ser”. Lysstråler, der kommer fra et objekt, falder modsat på øjets nethinde. Her transmitteres disse lysstråler til elektriske signaler af celler, og de når et lille punkt bag i hjernen kaldet visionscentret. Disse elektriske signaler opfattes i hjernens center som et billede efter en række processer. Med denne tekniske baggrund, lad os tænke lidt.

Hjernen er isoleret fra lys. Det betyder, at hjernens inderside er solidt mørke, og lys når ikke stedet, hvor hjernen er placeret. Altså når synscentret aldrig af lys, og det kan endda være det mørkeste sted, du nogensinde har kendt. Men du observerer en oplyst, klar verden i dette tusmørke.

Billedet dannet i øjet er så skarpt og distinkt, at selv teknologien i det 20. århundrede endnu ikke har opnået det. Se for eksempel på den bog, du læser, de hænder, du holder den i, løft så dit hoved og kig omkring dig. Har du nogensinde set så skarpt og distinkt et billede som dette noget andet sted? Selv de mest udviklede fjernsynsskærme produceret af de største fjernsynsproducenter i verden kan ikke give dig sådan et skarpt billede. Det er et tredimensionelt, farvet og utrolig skarpt billede. I over 100 år har tusindvis af ingeniører prøvet at opnå denne skarphed. Fabrikker, kæmpe lokaler blev etableret, meget forskning er blevet gjort, planer og designs er blevet lavet for dette formål. Se igen på en fjernsynsskærm og bogen, du holder i dine hænder. Du vil se, at der er en stor forskel i skarphed og skelnen. Endvidere viser tv-skærmen dig et todimensionelt billede, hvorimod du med dine øjne ser et tredimensionelt perspektiv med dybde.

I mange år har titusindvis af ingeniører prøvet at lave et tredimensionelt TV og opnå øjets visionskvalitet. Ja, de har lavet et tredimensionelt fjernsynssystem, men det er ikke muligt at se det uden at tage briller på; endvidere er det kun en kunstig tredimension. Baggrunden er mere sløret, forgrunden fremstår som et papirmiljø. Aldrig har det været muligt at producere et skarpt og distinkt syn som øjets. I både kameraet og fjernsynet er der et tab af billedkvalitet.

Evolutionister påstår, at mekanismen, der producerer dette skarpe og distinkte billede er blevet dannet ved tilfælde. Hvis nogen nu fortalte dig, at fjernsynet i dit værelse var dannet som et resultat af tilfælde, at alle dets atomer bare satte sig sammen og udgør enheden, der producerer et billede, hvad ville du tro? Hvordan kan atomer gøre, hvad tusindvis af mennesker ikke kan?

Hvis et apparat, der producerer et mere primitivt billede end øjet, ikke kunne være blevet dannet ved tilfælde, så er det mere tydeligt, at øjet ikke kunne være blevet dannet ved tilfælde. Den samme situation gælder øret. Det ydre øre samler de tilgængelige lyde op ved øremuslingen og sender dem til mellemøret: mellemøret sender lyd vibrationerne ved at forstærke dem; det indre øre sender disse vibrationer til hjernen ved at oversætte dem til elektriske signaler. Ligesom for øjet færdiggøres høresansen i centret for høreelse i hjernen.

Situationen i øjet er også gældende for øret. Det vil sige, at hjernen er isoleret fra lyd ligesom fra lys. Den lader ingen lyd ind. Derfor er hjernens inderside fuldstændig stille, lige meget hvor larmende ydersiden er. Ikke desto mindre opfattes de skarpeste lyde i hjernen. I din hjerne, der er isoleret fra lyd, lytter du til symfonierne fra et orkester og hører alle lydene på et overfyldt sted. Men hvis lydniveauet i din hjerne blev målt af et præcist apparat i det øjeblik, ville det ses, at en fuldstændig stilhed hersker der.

Som i tilfældet med billederne, er års indsats blevet gjort for at prøve at generere og reproducere lyd, der er trofast til den originale. Resultaterne af disse forsøg er lydoptagere, hi-fi

systemer og systemer til at opfange lyd. På trods af al denne teknologi og de tusindvis af ingeniører og eksperter, der har arbejdet med disse bestræbelser, er ingen lyd endnu blevet opnået, der har samme skarphed og klarhed som lyden, opfattet af øret. Tænk på det mest højteknologiske HI-FI system produceret af det største firma i musikindustrien. Selv i disse apparater mistes noget lyd, når det optages; eller du hører altid en hvislende lyd, før musikken starter. Men lydene, der er produkter af den menneskelige krops teknologi, er utroligt skarpe og tydelige. Et menneskeligt øre opfatter aldrig en lyd ledsaget af en hvislende lyd eller atmosfæretryk som et HI-FI apparat gør; det opfatter lyden, præcis som den er, skarp og tydelig. Det er sådan, det har været, siden menneskets Skabelse.

Indtil nu har intet menneskeskabt visuelt eller optagelsesapparat været så sensitivt og succesfuldt i at opfatte sanseligt data som øjet og øret er. Men når det gælder syn og hørelse, ligger en meget større sandhed bag alt dette.

Hvem ejer den bevidsthed, som ser og hører inde i hjernen?

Hvem ser på en dragende verden i hjernen, lytter til symfonier og fugles kvinden, og dufter roserne?

Stimuleringerne, der kommer fra en persons øjne, ører og næse, rejser til hjernen som elektrokemiske nerveimpulser. I biologi, fysiologi og biokemi bøger kan du finde mange detaljer om, hvordan dette billede dannes i hjernen. Men du vil aldrig møde det vigtigste faktum: hvem opfatter disse elektrokemiske nerveimpulser som billeder, lyde, lugte og sensoriske begivenheder i hjernen? Der er en bevidsthed i hjernen, der opfatter alt dette uden at have noget behov for et øje, et øre og en næse. Hvem ejer denne bevidsthed? Selvfølgelig tilhører den ikke nerverne, fedtlaget og neuronerne, der udgør hjernen. Det er derfor, darwinistiske materialister, som tror, at alt er udgjort af materie, ikke kan besvare disse spørgsmål.

For denne bevidsthed er ånden skabt af Gud, som hverken behøver øjet til at se billederne eller øret til at høre lydene. Endvidere behøver den ikke hjernen for at tænke.

Alle, der læser dette eksplicitte og videnskabelige faktum, burde tænke på Almægtige Gud, og frygte og søge tilflugt hos Ham, for Han maser hele universet ind i et bælgmørkt sted på få kubikcentimeter i en tredimensionel, farvet, skygget og lysende form.

En materialistisk tro

Den information, vi indtil videre har præsenteret, viser os, at evolutionsteorien ikke stemmer overens med videnskabelige fund. Teoriens påstand om livets oprindelse er uforenelig med videnskab, de evolutionære mekanismer, den foreslår, har ingen evolutionær kraft, og fossiler demonstrerer, at de krævede overgangsformer aldrig har eksisteret. Så det betyder bestemt, at evolutionsteorien burde skubbes til side som en uvidenskabelig ide. Dette er måden hvorpå mange ideer, såsom modellen for det jordcentrerede univers, er blevet fjernet fra videnskabens dagsorden gennem historien.

Men evolutionsteorien bevares på videnskabens dagsorden. Nogle folk prøver endda at præsentere kritik rettet mod det som et ”angreb på videnskaben.” Hvorfor?

Grunden er, at denne teori er en uundværligt dogmatisk holdning for nogle cirkler. Disse cirkler er blindt hengivet til materialistisk filosofi og vedtager sig darwinisme, fordi det er den eneste materialistiske forklaring, der kan fremsættes for at forklare naturens værk.

Interessant nok indrømmer de også dette faktum fra tid til anden. En velkendt genetiker og en udtalt evolutionist, Richard C. Lewontin fra Harvard University, indrømmer, at han ”først og fremmest er en materialist og så en videnskabsmand”:

Det er ikke, fordi videnskabens metoder og institutioner på en eller anden vis tvinger os til at acceptere en materiel forklaring for den fænomenale verden, men, modsat, at vi tvinges af vores a priori tilslutning til materielle ting til at skabe et apparat for undersøgelse og et sæt koncepter, der producerer materielle forklaringer, lige meget hvor ulogiske, lige meget hvor mystificerende for de uinitierede. Endvidere er materialisme absolut, så vi kan ikke lade en Guddommelig [indblanding]...²⁸⁷

Disse er eksplicite udtalelser om, at darwinisme er et dogme, der kun holdes i live for materialismens skyld. Dogmet vedholder, at der ikke er noget væsen uden materie. Derfor siger det, at livløst, ubevidst materie bragte livet til. Det insisterer på, at millioner af forskellige levende arter (altså fugle, fisk, giraffer, tigre, insekter, træer, blomster, hvaler og mennesker) opstod som et resultat af interaktionen mellem materie såsom faldende regn, lynglimt og så videre, ud af livløst materie. Dette er en forskrift modsat både fornuft og videnskab. Men darwinister fortsætter stadig uvidende med at forsvare det bare for ikke selv at skulle anerkende Allahs tydelige eksistens.

Enhver, der ikke ser på levende væsners oprindelse med en materialistisk fordom, ser denne evidente sandhed: Alle levende væsner er værket af en Skaber, Som er almægtig og alvidende. Denne Skaber er Allah, Som skabte hele universet fra ikke-eksistens, på den mest perfekte måde og formede alle levende væsner.

Evolutionsteorien: Den mest potente fortryllelse i verden

Enhver fri fra fordomme og indflydelsen fra nogen specifik ideologi, som kun bruger sin fornuft og logik, vil klart forstå, at tro på evolutionsteorien, som leder samfunds overtro uden nogen videnskabelig viden eller civilisation til tankerne, er ganske umulig.

Som det ovenover er blevet forklaret, tror de, der tror på evolutionsteorien, at nogle få atomer og molekyler kastet op i et stort kar kunne producere tænkende, forstående professorer, universitetslever, videnskabsmænd som Einstein og Galileo, kunstnere som Humphrey Bogart, Frank Sinatra og Pavarotti, såvel som antiloper, citron træer og nelliker. Endvidere, da videnskabsmændene og professorerne, som tror på dette vås er uddannede mennesker, er det ganske berettiget at tale om denne teori som ”den mest potente fortryllelse i historien”. Aldrig før har nogen anden tro eller ide taget folks fornuft så meget væk, nægtet at lade dem tænke intelligent og logisk og gemt sandheden fra dem, som om, de var blevet blindbundet. Dette er

en endnu værre og utrolig blindhed end totem tilbedelse i nogle dele af Afrika, folkene fra Saba, der tilbeder Solen, Profeten Abrahams (as) stamme der tilbeder idoler, de havde lavet med deres egne hænder, eller folkene fra Profet Moses (as), der tilbeder den Gyldne Kalv.

Faktisk er denne situation en mangel på fornuft, Allah udpeger i Koranen. Han afslører i mange vers, at nogle folks sind vil blive lukket, og at de vil være magtesløse for at se sandheden. Nogle af versene er som følger:

Men de, der er vantro, med dem er det lige meget, om du advarer dem eller ej; de vil dog ikke tro. Gud har forsegleet deres hjerte og deres hørelse; over deres blik ligger der et slør. De har en vældig straf i vente. (Sura al-Baqara, 6-7)

...De har hjerte, som de ikke kan forstå med; de har øjne, som de ikke kan se med; de har ører, som de ikke kan høre med. De er som kvæg, blot endnu mere forvildede. De er ikke opmærksomme. (Sura al-A'raf, 179)

Om Vi så åbnede en port til himlen for dem, så de til stadighed kunne stige derop, så ville de dog sige: "Vort blik er omtåget! Nej! Vi er folk, der er blevet forgjort!" (Sura al-Hijr, 14-15)

Ord kan ikke udtrykke præcis, hvor forbløffende det er, at denne fortryllelse kan holde så stort et samfund i trældom, holde folk fra sandheden og ikke blive brudt i 150 år. Det er forståeligt, at nogle få måske tror på umulige scenarier og påstande fulde af stupiditet og uden logik. Men "magi" er den eneste mulige forklaring på, at folk fra hele verden tror, at ubevidste og livløse atomer pludselig besluttede at sætte sig sammen og danne et univers, der fungerer med et fejlfrit system af organisation, disciplin, fornuft og bevidsthed, planeten Jorden med alle dens egenskaber så perfekt tilpasset liv, og levende ting fyldt med utallige komplekse systemer.

Faktisk afslører Allah i Koranen i episoden med Profeten Moses (as) og Faraos magikere, at nogle mennesker, der støtter ateistiske filosofier, faktisk påvirkes af magi. Da Faraos magikere blev fortalt om den ægte religion, fortalte han Profeten Moses (as) at møde hans egne magikere. Da Profeten Moses (as) gjorde det, fortalte han dem, at de skulle vise deres evner først. Versene fortsætter:

Han sagde: "Kast I!" Da de kastede, forheksede de menneskenes øjne og forfærdede dem; de frembragte vældig trolldom. (Sura al-A'raf, 116)

Som vi har set, var Faraos magikere i stand til at bedrage alle undtagen Profeten. Moses (as) og de, der troede på ham. Men hans bevis brød fortryllelsen eller "slugte det, som de løgnagtige har frembragt", som der står i verset:

Derpå åbenbarede Vi for Moses: "Kast din stav, og da vil den sluge det, som de løgnagtigt har frembragt!" Da trådte sandheden frem, og det, som de havde lavet, blev til intet. (Sura al-A'raf, 117-118)

Som vi kan se, da folk indså, at en fortryllelse var blevet kastet over dem og at det, de så, bare var en illusion, mistede Faraos magikere al troværdighed. I vor tid vil de også blive ydmyget, når den fulde sandhed kommer ud, og fortryllelsen brydes, med mindre de, der under påvirkning af en lignende fortryllelse tror på disse åndssvage påstande under deres videnskabelige udklædning og bruger deres liv på at forsvare dem, forlader dem. Faktisk indrømmede Malcolm Muggeridge, som var en ateistisk filosof og støtter af evolution i omkring 60 år, men som efterfølgende indså sandheden, den position, som evolutionsteorien ville befinde sig i i den nærmeste fremtid med disse ord:

Jeg selv er overbevist om, at evolutionsteorien, specielt i det omfang, den er blevet anvendt, vil blive en af de største jokes i historiebøger i fremtiden. Eftertiden vil undre sig over, at så spinkel og tvivlsom en hypotese kunne blive accepteret med den utrolige naivitet, som den er.²⁸⁸

Den fremtid er ikke langt væk: I modsætning vil folk snart se, at "tilfælde" ikke er en gud, og vil se tilbage på evolutionsteorien som det værste bedrag og den mest forfærdelige fortryllelse i verden. Den fortryllelse begynder allerede hurtigt at blive løftet fra folks skuldre over hele verden. Mange folk, der ser dens sande ansigt, undrer sig med forbløffelse over, hvordan det var, de nogensinde blev indfanget af den.

NOTER

1. Prophet Muhammad's Last Sermon (<http://www.stanford.edu/~jamila/Sermon.html>)
2. Malik's Muwatta, Book 47, Number 47.1.8
3. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume II, p.236
4. Sunan Abu Dawud, Book 40, Number 4665
5. Malik's Muwatta, Book 46, Number 4
6. Tirmidhi Hadith
7. Sahih Muslim, Book 41, Number 7138
8. Tirmidhi Hadith, Number 20
9. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din, The Book of Religious Learnings, Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume II, p.240
10. Sunan Abu Dawud, Book 41, Number 5097
11. Ahmad, 158/4
12. Prophet Muhammad's Last Sermon (<http://www.stanford.edu/~jamila/Sermon.html>)
13. The Pact of Najran, Article 6, <http://www.islamicresources.com/Pact-of-Najran.htm>
14. The Constitution of Madina, <http://www.islamic-study.org/jews-prophet-p.-2.htm>
15. The Constitution of Madina, <http://www.islamic-study.org/jews-prophet-p.-2.htm>
16. Sahih Bukhari, Book 9, Number 251
17. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume II, p.236
18. Fiqh-us-Sunna, Volume 4, p. 114
19. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume IV, p.288
20. Sahih Bukhari, Volume 8, Number 146
21. Sahih Bukhari, Volume 4, Book 52, Number 275
22. Sahih Bukhari, Book 47, Number 1.2
23. Tirmidhi Hadith
24. Sahih Bukhari, Number 91
25. Sahih Bukhari, Book 8, Number 40
26. Malik's Muwatta, Book 15, Number 28
27. <http://www.geocities.com/arabicpaper911/fiqh/s10.html>
28. Sahih Muslim Hadith
29. Maulana Muhammad Manzoor No'mani, Ma'ariful Hadith, (Meaning and Message of the Traditions), Darul – Ishaat Publications, Karachi, Volume 4, p.334
30. Sahih Muslim, Islamic Book Service, New Delhi, 2000, Volume 3, p.442
31. Shamaa-il Tirmidhi Contents, (334) Hadith Number 9
32. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, Islamic Book

Service, New Delhi, 2000, p. 362

33. Ahmad Diya'al-Din al-Kamushkhanawi, Ramuz al-Ahadith, vol.1, 96/2
34. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, VolumeII, p.234
35. Sahih Bukhari, 4667
36. Sunan Ibn Maajah, Muqaddima, 7
37. Sahih Bukhari and Muslim
38. Kitaab At-Tawheed, Chapter: 2, <http://islamicweb.com/beliefs/creed/abdulwahab/KT1-chap-02.htm>
39. Sunan ibn Maajah, Volume2, Number 3389
40. Tirmidhi Hadith
41. Sahih Bukhari, Volume 9, Number 381
42. Tirmidhi Hadith, 279
43. Sahih Bukhari, Book 2, Number 375
44. Sahih Bukhari, Book 4, Hadith no. 385
45. Fiqh-us-Sunnah, Volume 4, Number 13
46. Sahih Muslim, Book 40, Number 6830
47. Sahih Bukhari, Volume 4, Number 626
48. <http://www.dartmouth.edu/~alnur/ISLAM/PROPHET/sayings.htm>
49. Sahih Muslim Hadith
50. Abdul Wadoud, Forty Hadith An-Nawawis, translated by Ezzeddin Ibrahim and Denys Johnson-Davies, Third Edition, 1985
51. Imam Ahmad and Abu Dawud Hadith
52. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume III, p.52
53. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume III, p.53
54. Sahih Muslim, Book 1, Number 0164.
55. Sahih Muslim Hadith
56. Sunan Abu Dawud, Volume 41, Number 5097
57. Sahih Bukhari, Volume 7, Book 72, Number 680
58. Sahih Muslim, Book 32, Number 6248
59. Tirmidhi Hadith, Number 1376
60. Sahih Bukhari, Book 35, Number 6525
61. Sahih Bukhari, Volume 9, Number 382
62. Ahmad, Volume 1, Number 387; Imam Ibn Kathir, The Life of This World is Fleeting Enjoyment
63. Sahih Bukhari, Volume 6, Number 300
64. Sahih Bukhari, Volume 9, p.43
65. Yrd. Doç. Dr. Orhan Atalay, Doğu-Batı Kaynaklarında Birlikte Yaşama (Co-existence in

- Eastern-Western Sources), Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı Yayınları, İstanbul, 1999, p.95
66. Sahih Bukhari, 2.537
 67. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume II, p.251
 68. Malik's Muwatta Hadith, Volume 49, Number 1
 69. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 17
 70. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume II, p.250
 71. Tirmidhi Hadith
 72. Tirmidhi Hadith, Number 1524
 73. Tirmidhi Hadith
 74. Tirmidhi Hadith
 75. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume II, p.251
 76. Shaykh Safi ur-Rahmân al-Mubarakpoori, The Prophet's Attributes and Manners From "The Sealed Nectar", Islam's Youth Voice
 77. Ahmed Cevdet Pasa, Qisas al-Anbiya, (Stories of the Prophets) Volume I, Kanaaat Press, Istanbul 1331, p. 364-365
 78. Tirmidhi Hadith
 79. Tirmidhi Hadith
 80. Tirmidhi Hadith
 81. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 31
 82. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume II, p.251
 83. Sahih Bukhari, Volume: IV, p. 613
 84. Tirmidhi Hadith
 85. Tirmidhi Hadith
 86. Tirmidhi Hadith
 87. Tirmidhi Hadith
 88. Islam and Christianity, The Superior Morality and Habits of Hadrat Muhammad
www.hizmetbooks.org/Islam-andChristianity/10.htm
 89. Sunan Abu Dawud, Book 33, Number 4151
 90. Tirmidhi Hadith
 91. Tirmidhi Hadith
 92. Tirmidhi Hadith
 93. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume III, p.268
 94. Sahih Muslim Hadith
 95. Tafsir Ibn Kathir, Part 2, Abridged by Sheikh Muhammad Nasib Ar- Rifai, Al-Firdous Ltd., London, p.42

96. Tabaqat Hadith, Volume 4, Number 346
97. Maulana Muhammad Manzoor No'mani, Ma'ariful Hadith, (Meaning and Message of the Traditions), Darul – Ishaat Publications, Karachi, Volume III, 1652/287
98. Malik's Muwatta, Kitab al-sha'r, bab islah al-sha'r, Volume 2, Number 949
99. Sunan Abu Dawud, Volume 4, Number 83
100. Al-Targhib wa'l-Tarhib, Volume 3, Number 93
101. Tirmidhi, Shamail-e-Tirmizi, Kitab Bhavan Publication, New Delhi, 1997, p.47
102. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 61.
103. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 11
104. Tirmidhi, Shamail-e-Tirmizi, Kitab Bhavan Publication, New Delhi, 1997, p.55
105. Sahih Muslim, Volume 3, p.412
106. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 115
107. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 115.
108. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p.80
109. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 81
110. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 81
111. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 118
112. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 118
113. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 15
114. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 122
115. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 126
116. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings, VolumeII, p.240
117. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 209
118. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, VolumeII, p.241
119. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, VolumeII, p.241
120. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, VolumeII, p.241
121. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, VolumeII, p.241
122. Maulana Muhammad Manzoor No'mani, Ma'ariful Hadith, (Meaning and Message of the Traditions), Darul – Ishaat Publications, Karachi, Volume 4, p.335
123. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 223
124. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 224
125. Fazlul Maulana, Al Hadis, Vol. 4, p. 340
126. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 362
127. Sahih Bukhari, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2002, Volume 4, p. 56
128. Ahmed Cevdet Pasa, Qisas al-Anbiya, (Stories of the Prophets) Volume 4, Kanaat Press, Istanbul 1331, pp.364-365

129. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume II, p.242
130. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume II, p.242
131. Tirmidhi, Shamail-e-Tirmizi, Kitab Bhavan Publication, New Delhi, 1997, p.137
132. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume II, p.242
133. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume II, p.242
134. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 160
135. Islam and Christianity, The Superior Morality and Habits of Hadrat Muhammad (saas), http://www.hizmetbooks.org/Islam_and_Christianity/10.htm
136. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 188
137. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume II, p.243
138. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 163
139. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 155
140. Food and Nutrition in Islam, www.stuymasa.org/origMSAarticles.htm
141. <http://www.ourdialogue.com/m25.htm>
142. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 158
143. Shamaa-il Tirmidhi, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2000, p. 19
144. Maulana Muhammad Manzoor No'mani, Ma'ariful Hadith, (Meaning and Message of the Traditions), Darul – Ishaat Publications, Karachi, Volume III, p. 505
145. Mishkat-ul-Masabih with Arabic Text by Maulana Fazlul Karim, p. 149
146. Tirmidhi, Shamail-e-Tirmizi, Kitab Bhavan Publication, New Delhi, 1997, p.167
147. Sunan Abu Dawud Hadith
148. Sahih Bukhari Hadith
149. <http://www.universalunity.net/quran4/035.qmt.html>
150. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings, Volume I, p.138
151. Imam Ghazzali's Ihya ulum-id-din, Volume 2, pp. 237-241
152. Imam Muhammed bin Muhammed bin Sulayman er-Rudani, Cem'ul-fevaid min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, Volume5, p. 33
153. <http://www.alinaam.org.za/LIBRARY/pallah.htm>
154. <http://www.salaam.co.uk/knowledge/ruqaiyyah4.php158>
155. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume III, p.52

156. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume II, p.132
157. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings, Volume II, p.248
158. Imam Muhammed Bin Muhammed bin Sulayman er-Rudani, Cem'ul-fevaid min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, Volume5, İz Publications, p. 33
159. Imam Muhammed Bin Muhammed bin Sulayman er-Rudani, Cem'ul-fevaid min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, Volume5, İz Publications, p. 33
160. Imam Muhammed Bin Muhammed bin Sulayman er-Rudani, Cem'ul-fevaid min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, Volume5, İz Publications, p. 33
161. Imam Muhammed Bin Muhammed bin Sulayman er-Rudani, Cem'ul-fevaid min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, Volume5, İz Publications, p. 34
162. Imam Muhammed Bin Muhammed bin Sulayman er-Rudani, Cem'ul-fevaid min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, Volume5, İz Publications, p. 34
163. Imam Muhammed Bin Muhammed bin Sulayman er-Rudani, Cem'ul-fevaid min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, Volume5, İz Publications, p. 33
164. Imam Muhammed Bin Muhammed bin Sulayman er-Rudani, Cem'ul-fevaid min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, Volume5, İz Publications, p. 32
165. Imam Muhammed Bin Muhammed bin Sulayman er-Rudani, Cem'ul-fevaid min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, Volume5, İz Publications, p. 32
166. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, VolumeII, p.140
167. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings, VolumeII, p.131
168. <http://www.ourdialogue.com/m25.htm>
169. Sahih Bukhari Hadith
170. Sahih Bukhari, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2002, Volume 7, p.241
171. Al Hafiz ibn al-Dayba al-Shaybani, Taysir al-'usul ilaJami al-'usul, Volume 15, p. 209
172. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, VolumeIII, p.68
173. Sahih Bukhari, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2002, Volume 3, p. 597
174. Riyad-us-Saliheen, Volume 2, Compiled by Al-Imam Abu Zakariya Yahya bin Sharaf An-Nawawi Ad-Dimashqi, p. 1330
175. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume III, p.124
176. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Volume III, p.167
177. Al Hafiz ibn al-Dayba al-Shaybani, Taysir al-'usul ilaJami al-'usul, Volume 2, p. 448
178. Al Hafiz ibn al-Dayba al-Shaybani, Taysir al-'usul ilaJami al-'usul, Volume 2, p. 450
179. Al Hafiz ibn al-Dayba al-Shaybani, Taysir al-'usul ilaJami al-'usul, Volume 2, p. 450-451
180. <http://www.diyagnetvakfi.dk>
181. Al Hafiz ibn al-Dayba al-Shaybani, Taysir al-'usul ilaJami al-'usul, Volume 15, p. 209

182. Sahih Muslim, Volume IV, p.110
183. Imam Muhammad Bin Muhammad bin Suleyman er-Rudani, Cem'ul-fevaid min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, Volume5, p.136
184. Sahih Muslim, Islamic Book Service, New Delhi (India), Volume IV, Number2421R1
185. Al Hafiz ibn al-Dayba al-Shaybani, Taysir al-'usul ilaJami al-'usul, Volume 2, p. 508
186. Al Hafiz ibn al-Dayba al-Shaybani, Taysir al-'usul ilaJami al-'usul, Volume 2, p. 508
187. Al Hafiz ibn al-Dayba al-Shaybani, Taysir al-'usul ilaJami al-'usul, Volume 2, p. 509
188. Sahih Muslim, Volume 7, Number 3170
189. Sahih Muslim, Volume 4, Number 1885-2772
190. Sahih Bukhari Volume 3, Book 34, Number 333
191. Sahih Muslim, Kitab al-Fada'il, Book 30, Number 5758
192. Vesail, Ebvab-ı Ahkam-ül-Evlad, 4.bab; Hüseyin Hatemi, İlahi Hikmette Kadın (Woman in the Divine Wisdom), Birlesik Publications, Volume 4, Istanbul, 1999, p. 72
193.
[http://www.usc.edu/dept/MSA/fundamentals/Prophet/Prophet description.html#children](http://www.usc.edu/dept/MSA/fundamentals/Prophet/Prophet%20description.html#children)
194. Sahih Bukhari, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 2002, Volume 8, p.199
195. Sahih Bukhari, Number 91
196. Sahih Muslim, 15/75, Kitab al-Fada'il
197. Sahih Bukhari and Muslim Hadiths
198. Abu Katada Hadith
199. Al Hafiz ibn al-Dayba al-Shaybani, Taysir al-'usul ilaJami al-'usul, Volume 2, p. 512
200. Al Hafiz ibn al-Dayba al-Shaybani, Taysir al-'usul ilaJami al-'usul, Volume 2, p. 515
201. Tirmidhi Hadith
202. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din, Volume 2, p. 32
203. Sahih Muslim, Kitab al-Fada'il,63
204. Sahih Muslim, Islamic Book Service Publications, New Delhi, 1998, Book 8, Number 3450
205. Sahih Muslim, Book 8, No. 3465
206. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, VolumeII, p.32
207. Imam Ghazzali's Ihya Ulum-Id-Din (The Book of Religious Learnings), Islamic Book Service, New Delhi, 2001, Vol.II, p.32
208. Warren Treadgold, A History of the Byzantine State and Society, Stanford University Press, 1997, p. 287-299
209. Warren Treadgold, A History of the Byzantine State and Society, Stanford University Press, 1997, p. 287-299
210. Elmalili Hamdi Muhammad Yazir, Kuran-ı Kerim Tefsiri (Qur'an Tafsir)
211. Imam Taberi, Taberi Tefsiri, (Tafsir at-Tabari)

212. Al Hafiz ibn al-Dayba al-Shaybani, Taysir al-'usul ila Jami al-'usul, Volume 15, p. 420
213. <http://lists.isb.sdnpk.org/pipermail/cyberclub-old/1999-April/000341.html>
214. <http://www.mustakiim.de/Islam/IslamTarihi/bilgi5.htm>
215. M.G.S. Hodgson, The Venture of Islam, Volume 1, İz Publications, Istanbul, 1993, p.61
216. http://www.najaco.com/islam/companions_prophet/sahmi.htm
217. Ar-Raheeq Al-Makhtum, (The Sealed Nectar), <http://www.quraan.com/Raheeq/32.asp>
218. <http://cyberistan.org/islamic/chosroes.html>
219. http://www.najaco.com/islam/companions_prophet/sahmi.htm
220. <http://cyberistan.org/islamic/chosroes.html>
221. <http://cyberistan.org/islamic/chosroes.html>
222. http://www.najaco.com/islam/companions_prophet/sahmi.htm
223. Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, (The Life of the Prophet (saas)), Yeni Asya Publications, Istanbul, 1998, p.225
224. <http://cyberistan.org/islamic/chosroes.html>
225. Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, (The Life of the Prophet (saas)) Yeni Asya Publications, Istanbul, 1998, p.225
226. H.G. Wells, A Short History of the World, <http://www.bartleby.com/86/41.html>; <http://www.encyclopedia.com/printablenew/25555.html>
227. Sahih Bukhari Hadith
228. Sahih Bukhari Hadith
229. Al-Muttaqi al-Hindi, Al-Burhan fi Alamat al-Mahdi Akhir al-zaman, p. 27
230. Al-Muttaqi al-Hindi, Al-Burhan fi Alamat al-Mahdi Akhir al-zaman, p.38
231. Tirmidhi Hadith
232. Al-Muttaqi al-Hindi, Kanzul Ummaal
233. Sahih Bukhari Hadith
234. Sahih Bukhari, Volume 2 no: 146
235. Al-Muttaqi al-Hindi, Al-Burhan fi Alamat al-Mahdi Akhir al-zaman, p.59
236. Sahih Bukhari, Volume 9, Book 88, Number 235
237. Sahih Bukhari, Volume 9, Book 88, Number 235
238. Ismail Mutlu, Kıyamet Alametleri, (Signs of the Last Day), Mutlu Publications, Istanbul,

- 1999, p.138
239. Ibn Hajar Haytahami, Al-Qawl al-Mukhtasar fi'alamat al-Mahdi al-Muntazar, p.47
240. Imam Sarani, Olum-Kiyamet- Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, (Death, Judgment and Resurrection), Bedir Publications, İstanbul, p.440
241. Ibn Hajar Haytahami, Al-Qawl al-Mukhtasar fi'alamat al-Mahdi al-Muntazar, p. 54
242. Ibn Hajar Haytahami, Al-Qawl al-Mukhtasar fi'alamat al-Mahdi al-Muntazar, p. 54
243. Al-Muttaqi al-Hindi, Al-Burhan fi Alamat al-Mahdi Akhir al-zaman, p.32
244. Imam Rabani, Mektubat-ı Rabbani, (Maktubat Imam Rabbani) Translated by Abdulkadir Akcicek, Istanbul Dağıtım A.S., Istanbul, 2/1170
245. Narrated by `Amr ibn Shu`ayb, al-Hakim and Nu`aym ibn Hammad, Al-Barzanji, Al-Isha'ah li-ashrat al-sa'ah, p. 169
246. Al-Muttaqi al-Hindi, Al-Burhan fi Alamat al-Mahdi Akhir al-zaman, p.35
247. İmam Sarani, Ölüm-Kiyamet- Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, (Death, Judgment and Resurrection), Bedir Publications, İstanbul, p.461
248. Necati Özfatura, Kurtlar Sofrasında Ortadoğu, Adım Publications, 1983, p.175
249. Hurriyet Newspaper, 23 January 1991
250. Necati Özfatura, Kurtlar Sofrasında Ortadoğu, Adım Publications, 1983, p.175
251. Ibn Hajar Haytahami, Al-Qawl al-Mukhtasar fi'alamat al-Mahdi al-Muntazar, p. 47
252. Sunan Abu Dawud Hadith
253. Ibn Hajar Haytahami, Al-Qawl al-Mukhtasar fi'alamat al-Mahdi al-Muntazar, p. 49
254. Ibn Hajar Haytahami, Al-Qawl al-Mukhtasar fi'alamat al-Mahdi al-Muntazar, p. 49
255. Sahih Bukhari, Volume 2, Book 17, Number 146
256. Ahmad Diya'al-Din al-Kamushkhanawi, Ramuz al-Ahadith, 187/2
257. Tirmidhi Hadith, Number 1447
258. Sahih Bukhari, Volume 9, Number 237
259. Sahih Bukhari Hadith
260. Sahih Musnad Hadith
261. Tirmidhi Hadith
262. Tirmidhi, Number1450
263. Al- Qurtubi al-Tezkirah
264. Ibn Hajar Haytahami, Al-Qawl al-Mukhtasar fi'alamat al-Mahdi al-Muntazar, p. 53
265. Al-Muttaqi al-Hindi, Al-Burhan fi Alamat al-Mahdi Akhir al-zaman, p. 69
266. Ibn Hajar Haytahami, Al-Qawl al-Mukhtasar fi'alamat al-Mahdi al-Muntazar, p. 43
267. Ibn Hajar Haytahami, Al-Qawl al-Mukhtasar fi'alamat al-Mahdi al-Muntazar, p. 43
268. Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, W. H. Freeman and Company, San Francisco, 1972, p. 4.
269. Alexander I. Oparin, Origin of Life, Dover Publications, NewYork, 1936, 1953 (reprint), p. 196.
270. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life," Bulletin of the American Meteorological Society, vol 63, November 1982, 1328-1330.

271. Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules*, 1986, p. 7.
272. Jeffrey Bada, *Earth*, February 1998, p. 40.
273. Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth," *Scientific American*, vol. 271, October 1994, p. 78.
274. Charles Darwin, *The Origin of Species by Means of Natural Selection*, The Modern Library, New York, p. 127.
275. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, p. 184.
276. B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, p. 7.
277. Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, p. 179.
278. Charles Darwin, *The Origin of Species*, p. 172.
279. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record," *Proceedings of the British Geological Association*, vol 87, 1976, p. 133.
280. Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, Pantheon Books, New York, 1983, p. 197.
281. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, Toplinger Publications, New York, 1970, 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, vol 258, 389.
282. "Could science be brought to an end by scientists' belief that they have final answers or by society's reluctance to pay the bills?" *Scientific American*, December 1992, p. 20.
283. Alan Walker, *Science*, vol. 207, 7 March 1980, p. 1103; A. J. Kelso, *Physical Anthropology*, 1st ed., J. B. Lipincott Co., New York, 1970, p. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, vol. 3, Cambridge University Press, Cambridge, 1971, p. 272.
284. Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All: The Primitive Homo Erectus May Have Survived Long Enough To Coexist With Modern Humans," *Time*, 23 December 1996.
285. S. J. Gould, *Natural History*, vol. 85, 1976, p. 30.
286. Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, p. 19.
287. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World," *The New York Review of Books*, January 9, 1997, p. 28.
288. Malcolm Muggeridge, *The End of Christendom*, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, p. 43.

**De sagde: "Højlovet være Du!
Vi ved kun,
Hvad Du har lært os. Du er Den
Vidende og Den Vise."
(Sura al-Baqara: 32)**

BILLEDTEKSTER:

10

(En Nobel Udsending) med magt og indflydelse hos tronens Herre, adlydt og troværdig. (Sura at-Takwir: 20-21)

13

Vi sender kun de udsendte som overbringere af et godt budskab og advarere. De, der er vantro, strider med falskhed for derved at bringe sandheden til fald. De driver spot med Mine tegn og det, som de bliver advaret imod. (Sura al-Kahf: 56)

14

Hvem handler vel mere uret end den, der bliver påmindet med sin Herres tegn, så vender sig bort derfra og glemmer sine hænders værk? Vi har tildækket deres hjerte, så de intet forstår, og gjort dem tunghøre. Selvom du kalder dem til den rette vej, vil de aldrig lade sig retlede. (Sura al-Kahf: 57)

16

Dette er Guds tegn. Vi læser dem op for dig i sandhed. Du er en af dem, der blev sendt ud. (Sura al-Baqara:252)

17

Hamid Aytac. En kalligrafisk inskription i *celi thuluth* skriften. I en hadith sagde Profeten (saas), at de bedste folk er de, som er brugbare for andre.'

19

Hvem handler mere uret end dem, der finder på løgne om Gud? De vil blive stillet for deres Herre, og vidnerne vil sige: "Det er dem, der løj om deres Herre!" Måtte Guds forbandelse være over dem, der handler uret. (Sura Hud: 18)

23

Haci Nazif Bey. Et vers fra Koranen: " Du skal ikke regne med, at Gud overser, hvad de, der handler uret, gør..." (Sura Ibrahim: 42)

25

Derpå sendte Vi Vore udsendinge ud, den ene efter den anden. Hver gang en udsending kom til sit folk, beskyldte de ham for at lyve. Så lod Vi det ene følge efter det andet og gjorde dem til beretninger. Bort med et folk, der ikke tror! (Sura al-Muminun: 44)

28

Charles Robertson, Mathaf Gallery, London

29

Efter at retledningen er kommet til menneskene, er der kun én ting, der afholder dem fra at tro og at bede deres Herre om tilgivelse: At de sædvanlige indgreb mod de tidligere slægter skal komme til dem, eller at straffen skal komme til dem forfra. (Sura al-Kahf: 55)

31

Fra G. Mesara samlingen. Et vers fra Koranen i Esmā-i Nebi kalligrafisk stil: "Kun af barmhjertighed mod alverden har Vi sendt dig ud." (Sura al-Anbiya': 107)

32

... Men Gud udvælger som sine udsendinge, hvem Han vil. Tro derfor på Gud og Hans udsendinge! (Sura Al 'Imran: 179)

33

Hvis de vender sig bort, så sig: "Gud er tilstrækkelig for mig. Der er ingen anden gud end Ham. Til Ham sætter jeg min lid. Han er den vældige trones Herre." (Sura at-Tawba: 129)

36

Vi har ikke sendt nogen udsendinge ud før dig, som ikke også indtog føde og gik omkring på markederne. Vi har gjort jer til en prøvelse for hinanden for at se, om I holder ud. Din Herre ser alt. (Sura al-Furqan: 20)

39

Haci Nazif Bey. Et vers fra Koranen: "... [Gud befaler jer] hvis I dømmes mellem andre, da at dømme retfærdigt." (Sura an-Nisa': 58)

40

Jeg sætter min lid til Gud, til min og jeres Herre. Der findes intet dyr, hvis pandelok Han ikke har fat i. Min Herre følger en lige vej. (Sura Hud: 56)

41

Din Herre er Den Tilgivende, fuld af barmhjertighed. Hvis Han ville lade dem bøde for det, som de har bedrevet, kunne Han fremskynde straffen for dem. Men de har et fastsat tidspunkt, som de ikke kan unddrage sig. (Sura al-Kahf: 58)

46-47

Udsendingen tror på det, der er blevet sendt ned til ham fra hans Herre, og ligeså de troende. Hver og en tror på Gud og på Hans engle, på Hans skrifter og på Hans udsendinge. "Vi gør ikke forskel på nogen af Hans udsendinge." De siger: "Vi hører og adlyder. Giv os Din tilgivelse, Herre! Hos Dig ender alt." (Sura al-Baqara: 285)

48

Sig: "Jeg er kun blevet befalet at tjene Gud og ikke sætte noget ved Hans side..."

49

... Ham påkalder jeg, og til Ham skal jeg vende tilbage."
(Sura ar-Ra'd: 36)

50

Sig: "Dette er min vej. Jeg kalder til Gud ud fra indsigt, jeg og de, der følger mig. Højlovet være Gud! Jeg er ikke en af dem, der sætter andre ved Hans side." (Sura Yusuf: 108)

52

Sami Efendi (1838-1912). En kalligrafisk inskription i celi ta'liq skrift. Qalam-i Kibar (apothegm), "Det primære krav for visdom er frygt for Allah."

53

Gud er de troendes ven; Han fører dem fra mørket ud i lyset. De, der er vantro, deres venner er afguderne; de fører dem fra lyset ind i mørket. De hører til i Ilden; dér skal de forblive til evig tid. (Sura al-Baqara: 257)

54

Har de ikke hørt beretningen om dem, der levede før dem, om Noahs, Āds og Thamūds folk, om Abrahams folk og om dem, der hørte til Madyan, og om de ødelagte byer? Deres udsendinge bragte dem de klare beviser. Gud ville ikke handle uret imod dem; men de handlede uret mod sig selv. (Sura at-Tawba: 70)

55

Regner menneskene med, at de får lov til at være i fred? At de kan sige: "Vi tror!" uden at blive udsat for prøvelse? Vi udsatte dem, der levede før dem, for prøvelse. For Gud vil vide, hvem der siger sandheden, og hvem der lyver. Eller regner de, der begår onde handlinger, med, at de kan løbe fra Os? Hvor slet de dog dømmes! (Sura al-Ankabut: 2-4)

56

Den, der længes efter mødet med Gud; - Guds fastsatte tidspunkt vil indtræffe! Han

er Den Hørende og Den Vidende. (Sura al-Ankabut: 5)

57

Den, der kæmper, kæmper for sin egen skyld. Gud er uafhængig af alverden. (Sura al-Ankabut: 6)

58

Hüseyin Kutlu. Kalligrafisk tekst 'MashaAllah.'

61

Bring dem, der tror og gør gode gerninger, det gode budskab, at de har haver med rindende floder i vente; hver gang de dér bliver forsynet med frugt til underhold, vil de sige: "Det er jo det samme, som vi blev forsynet med før!" for de vil få noget, der ligner. Dér vil de have rene hustruer, og dér skal de forblive til evig tid. (Sura al-Baqara: 25)

63

Hold ud! Kun ved Guds hjælp kan du holde ud. Vær ikke bedrøvet over dem! Vær ikke beklemmt over de listige planer, som de lægger! Gud er med dem, der er gudfrygtige, og med dem, der handler godt. (Sura an-Nahl: 127-128)

64

Når der sker jer noget godt, gør det dem ondt, og når noget ondt rammer jer, glæder de sig derover. Men hvis I er udholdende og gudfrygtige, vil deres list ikke gøre jer nogen skade. Gud omfatter alt, hvad de gør. (Sura Al 'Imran: 120)

65

Når et tegn kommer til dem, siger de: "Vi vil ikke tro, før vi får noget magen til det, som Guds udsendinge har fået." Gud ved bedst, hvor Han skal anbringe sit budskab. Hos Gud vil fornedrelse og en streng straf ramme dem, der forbrød sig, fordi de lagde listige planer. (Sura al-An'am: 124)

68-69

... han [Udsendingen] påbyder dem det rette og forbyder dem det forkastelige. Han tillader dem de gode ting og...

... forbyder dem de skadelige ting. Han tager deres byrde fra dem og de lænker, som lå om dem...

(Sura al-A'raf: 157)

Eller regnede I med at få lov til at være, uden at Gud vidste, hvem af jer der ville kæmpe og ikke tage sig nogen ud over Gud, Hans udsending og de troende til fortrolig ven? Gud er fuldt vidende om, hvad I gør. (Sura at-Tawba: 16)

70

Enhver, der medbringer det gode, har noget endnu bedre i vente. De vil på den dag være i sikkerhed for frygt. (Sura an-Naml: 89)

71

Men de, der medbringer det onde, bliver kastet på hovedet i Ilden. "Får I gengæld for andet end det, som I har gjort?" (Sura an-Naml: 90)

73

De, der har handlet godt, har Det Skønneste i vente og mere til. Intet støv vil komme over deres ansigt, og ingen fornedrelse. De hører til i Haven; dér skal de forblive til evig tid. (Sura Yunus:26)

75

Alt, hvad der er på jorden, har Vi sat som en pryd på den for at sætte dem på prøve og se, hvem af dem, der handler smukkeste. (Sura al-Kahf: 7)

76

Den, der møder frem med en god handling, vil få ti gange så meget igen, mens den, der møder frem med en ond handling, kun vil få det samme til gengæld. De vil ikke blive gjort uret. (Sura al-An'am: 160)

77

Alt i himlene og på jorden tilhører Gud. Han vil gengælde dem, der handler ondt, for det, de gør, og gengælde dem, der handler godt, med Det Skønneste. (Sura an-Najm: 31)

78

Du kan ikke beskæftige dig
med noget; du kan ikke læse noget op derom fra Koranen; og
I kan ikke foretage jer nogen handling, uden at Vi er vidner til det, når I
indlader jer derpå. Intet af blot et støvgrans
vægt undslipper din
Herres opmærksomhed, hverken på
jorden eller i himlen...
(Sura Yunus: 61)

79

... Sig: "Hvad mener I om det, som I påkalder foruden Gud: Hvis Gud ønskede at give mig modgang, kunne da disse kvindelige guder ophæve modgangen fra Ham? Eller kunne de, hvis Han ønskede at vise mig barmhjertighed, holde Hans barmhjertighed tilbage?" Sig: "Gud er tilstrækkelig for mig. Til Ham sætter de tillidsfulde deres lid." (Sura az-Zumar: 38)

82

Mahmud Celaledin. En kalligrafisk inskription i *celi thuluth* skriften, som indeholder en arabisk kuplet "Muhammad er en mand, men ikke som alle mænd. Han er en rubin blandt sten."

84

Sig: "Gud, herredømmets behersker! Du giver herredømmet, til hvem Du vil, og Du river herredømmet bort, fra hvem Du vil. Du ophøjer, hvem Du vil, og Du fornædler, hvem Du vil. I Din hånd ligger det gode. Du er i stand til alt. (Sura Al'Imran: 26)

85

Men andre siger: "Herre! Giv os noget godt i det jordiske liv og noget godt i det hinsidige! Skån os for Ildens straf!" Disse vil få en andel af det, som de har optjent. Gud er hurtig til at gøre regnskabet op. (Sura al-Baqara: 201-202)

90

(Modsat) Hafiz Halil Efendi. Tezhip dekoration. Vers fra Sura al-Fatiha: 1-7: I den nådige og barmhjertige Guds navn. Lovet være Gud, alverdens Herre, Den Nådige og Den Barmhjertige, Herskeren på dommens dag! Dig tjener vi, og Dig beder vi om hjælp. Led os ad den lige vej! Vejen, der følges af dem, som Du viser nåde; ikke den, der følges af dem, som vreden rammer, eller af de vildfarne.

92

Muayyad Moskeen af David Roberts.

93

Kaid Bey Moskeen i Kairo af Louis-Claude Mouchot.

Religionen er hos Gud overgivelsen til Gud. De, der har fået Skriften, blev først uenige, efter at de havde fået viden, i indbyrdes oprørskhed. Hvis nogen fornægter Guds tegn! - Gud er hurtig til at gøre regnskabet op. (Sura Al 'Imran: 19)

94

Menneske! Hvad har bedraget dig angående din gavmilde Herre, der skabte dig, formede dig og rettede dig til, samlede dig i den skikkelse, Han ville? (Sura al-Infitar: 6-8)

97

Ismail Hakki Altunbezer. Et vers fra Koranen i *celi thuluth* skrift: "Gud er i stand til alt." (Sura al-Baqara: 20)

100

Findes der nogen gud ved siden af Gud? Sig: "Kom frem med jeres bevis, hvis I siger sandheden!" (Sura an-Naml: 64)

102

Mustafa Rakim Efendi. 1797. "Jeg erklærer Allah moralsk perfekt og takker Ham. Der er ingen anden gud end Ham. Han er den mægtigste, og der er ingen anden magt end Allah."

104

Sig: "Ingen i himlene og på jorden kender det skjulte, bortset fra Gud; de aner ikke, hvornår de bliver genopvakt." (Sura an-Naml: 65)

107

Den første originale tekst i Koranen (Sura al-Qadr) udstilles i Arkivafdelingen af Topkapi Paladset i Istanbul.

108

Skriften er nedsendt fra Gud, Den Mægtige og Den Vise. (Sura az-Zumar: 1)

... Et skrift, som Vi har sendt ned til dig, for at du kan bringe menneskene ud af mørket og ind i lyset med deres Herres tilladelse, til Den Mægtiges og Den Prisværdiges vej. (Sura Ibrahim: 1)

111

Profeten står de troende nærmere end dem selv... (Sura al-Ahzab: 6)

112-113

Vi har tilintetgjort byerne omkring jer, og fremlagt tegnene på forskellig vis; måske vender de om! (Sura al-Ahqaf: 27)

115

Hvem er vel bedst: den, der grundlægger sin bygning på guds frygt og velbehag fra Gud, eller den, der grundlægger sin bygning på randen af en smuldrende skrænt, så den styrter ned med ham og ind i Helvedes ild? Gud retleder ikke de folk, der handler uret. (Sura at-Tawba: 109)

117

Vi satte dem som forbilleder til på Vor befaling at retlede, og Vi åbenbarede for dem, at de skulle gøre de gode ting, holde bøn og give almisse. De tjente Os. (Sura al-Anbiya': 73)

121

Vi har kun sendt dig ud som overbringer af det gode budskab og som advarer til alle mennesker. Men de fleste mennesker har ingen viden. (Sura Saba': 28)

123

De, der giver bort af deres ejendom for Guds sag, for dem er det som et sædekorn, der sætter syv aks med hundrede korn på hvert aks. Gud mangfoldiggør, for hvem Han vil. Gud er favnende og vidende. (Sura al-Baqara: 261)

125

Men påmind, for påmindelsen gavner de troende! Jeg har kun skabt djinner og mennesker, for at de skal tjene Mig. (Sura adh-Dhariat: 55-56)

126

I, der tror! Hør på Gud og på Udsendingen, når han kalder jer til den, der giver jer livet! I skal vide, at Gud kommer imellem et menneske og dets hjerte! Til Ham skal I føres engang i samlet flok. (Sura al-Anfal: 24)

127

I, der tror! Frygt Gud, og tro på Hans udsending, så vil Han give jer dobbelt andel i sin barmhjertighed, sætte et lys for jer, hvori I kan vandre, og tilgive jer... (Sura al-Hadid: 28)

129

De vil ikke være dig til nogen gavn hos Gud. De, der handler uret, er venner indbyrdes, mens Gud er de gudfrygtiges ven. (Sura al-Jathiyah: 19)

130-131

Kald derfor, og vær retlinet, således som du er blevet befalet! Følg ikke deres lyster! Sig: "Jeg tror på, hvad Gud har sendt ned af skrift, og jeg er blevet befalet at behandle jer retfærdigt. (Sura ash-Shura: 15)

132

Tjen I blot ud over Ham, hvad I vil!" Sig: "De fortabte er dem, der fortaber sig selv og deres egne på opstandelsens dag."... (Sura az-Zumar: 15)

133

De, der er vantro, for dem vil hverken deres ejendom eller deres børn være til nogen som helst nytte over for Gud. De hører til i Ilden; dér skal de forblive til evig tid. (Sura Al'Imran: 116)

135

Sig: "Mit folk! I kan handle, som I vil! Også jeg handler. I skal få at se..." (Sura az-Zumar: 39)

137

Ønsker de sig domspraksis fra uvidenhedens tid? Hvem er vel bedre til at dømme end Gud for folk, der er faste i troen? (Sura al-Ma'ida: 50)

140

Koranen er nedsendt fra alverdens Herre. (Sura ash-Shu'ara: 192)

143

En tekst, hvori Ali (ra) beskriver Profetens (saas) fysiske og moralske skønhed og perfekte adfærd, såvel som den kærlighed og respekt, folk følte for ham.

144

Jeres ven skal alene være Gud, samt Hans udsending og dem, der tror. (Sura al-Ma'ida: 55)

145

Han er Gud, foruden hvem der ingen gud er; den, der kender det skjulte og det synlige. Han er Den Barmhjertige og Den Nådige. (Sura al-Hashr: 22)

147

Den, der adlyder Udsendingen, adlyder Gud, og hvis nogen vender sig bort! - Vi har ikke udsendt dig som deres vogter. (Sura an-Nisa': 80)

148

Tag almisse af deres ejendom for at rense og lutre dem, og velsign dem! Dine velsignelser er en beroligelse for dem. Gud hører alt og ved alt. (Sura at-Tawba: 103)

152

En anden tekst, hvori Ali (ra) beskriver Profetens (saas) perfekte moral, hans forbløffende skønhed og perfektionen ved hans adfærd.

155

Tro derfor på Gud og Hans udsending, og på lyset, som Vi har sendt ned. Gud er fuldt vidende om, hvad I gør. (Sura at-Taghabun: 8)

156

I skal vide, at Guds udsending er blandt jer. Hvis han adlød jer i mange sager, ville I komme galt af sted. Men Gud har gjort troen kær for jer ...

157

... og ladet den stå i et smukt lys i jeres hjerte, mens Han har vakt jeres had mod vantro, gudløshed og ulydighed. Sådanne følger den rette vej. (Sura al-Hujurat: 7)

165

Profetens (saas) segl er tilgængeligt i Topkapi Paladset.

164

Maleri, der hedder *Lilium Auratum*. 1871.

165

Byen Fayoum af Gérôme.

166

Hvem handler mere uret end den, der finder på løgne om Gud, samtidig med at han kaldes til at overgive sig til Gud? Gud retleder ikke de folk, der handler uret. (Sura as-Saff: 7)

167

Nubia og Egypten (venstre) og Sultan Hassans Moske (højre) af David Roberts.

168

I, der tror! Frygt Gud! Lad enhver se på, hvad han har lagt op til en kommende dag! ...

169

Frygt Gud! Gud ved, hvad I gør. (Sura al-Hashr: 18)

172

Profet! Vi har sendt dig ud som vidne, som forkynder af det gode budskab og som advarer, for at kalde til Gud med Hans tilladelse og være som en lysende lampe. (Sura al-Ahzab: 45-46)

Profet Moskeen, Medina.

173

Vi satte dem som forbilleder til på Vor befaling at retlede, og Vi åbenbarede for dem, at de skulle gøre de gode ting, holde bøn og give almisse. De tjente Os. (Sura al-Anbiya': 73)

174

... De har haver med rindende floder i vente; hver gang de dér bliver forsørget med frugt til underhold, vil de sige: "Det er jo det samme, som vi blev forsørget med

før!" for de vil få noget, der ligner. (Sura al-Baqara: 25)

177

Garden, af Pieter Gysels
(1621-1690)

178

Stilleben maleri af Ibrahim Safi.

180-181

Haven, som de gudfrygtige er blevet lovet, kan beskrives således: Floderne rinder igennem den; dens frugt og dens skygge er vedvarende. Dette er de gudfrygtiges endeligt. De vantros endeligt er Ilden. (Sura ar-Ra'd: 35)

182

Ligeledes har Vi ladet en udsending fremstå iblandt jer, en af jeres egne, til at læse Vore tegn op for jer, til at rense jer, til at lære jer Skriften og Visdommen at kende og til at lære jer, hvad I ikke vidste. (Sura al-Baqara: 151)

184

Han er den, der lod en udsending opstå i hans eget folk, en af deres egne, til at læse Hans tegn op for dem, rense dem og lære dem Skriften og Visdommen... (Sura al-Jumu'a: 2)

187

Nu er en udsending kommet til jer, en af jeres egne, som døjer, når I har modgang, som er bekymret for jer, og som er medfølelse og barmhjertig over for de troende. (Sura at-Tawba: 128)

Ka'baen i Mekka.

King Fahd Porten.

189

Ka'ba låsen, i the Relikvieafdelingen af Topkapı Paladset.

200

Han taler ikke ud af egen lyst. Det er en åbenbaring, der blev indgivet, intet andet. (Sura an-Najm: 3-4)

201

Muhammad er Guds udsending, og de, der er med ham, er strenge over for de vantro, men barmhjertige mod hinanden... (Sura al-Fath: 29)

202

... Hvis Gud havde villet, havde Han gjort jer til ét fællesskab; men Han vil sætte jer på prøve gennem det, som Han har givet jer. I skal derfor stræbe efter at komme først med det gode...

... Til Gud vender I alle tilbage. Da vil Han underrette jer om det, hvorom I var uenige..

(Sura al-Ma'ida: 48)

206

Dette er en af beretningerne om det skjulte. Vi åbenbarer den for dig. Du var ikke hos dem, da de rottede sig sammen og lagde listige planer. (Sura Yusuf: 102)

209

Dette er en af beretningerne om det skjulte. Vi åbenbarer den for dig. Du var ikke hos dem, da de kastede deres lykkepile for at se, hvem der skulle være værge for Maria, og du var heller ikke hos dem, da de kom i strid med hinanden. (Sura Al 'Imran: 44)

212

Byzantinerne blev besejret i landet nærved... (Sura ar-Rum: 2-3)

Lake Lot.

214

Han er den, der har indsat jer som efterfølgere på jorden og hævet nogle af jer over andre i rang for at prøve jer gennem det, som Han har givet jer. Din Herre er hurtig til at straffe. Han er tilgivende og barmhjertig. (Sura al-An'am: 165)

Klippemoskeen og al-Aqsa moskeen (1890).

218

På den tid, da Profeten (saas) blev informeret i et vers om, at Israels Børn ville genvinde deres styrke, levede jøderne under meget svære forhold og havde ingen egen stat. Flere år senere skete et mirakel fra Koranen, da David Ben-Gurion (venstre) erklærede oprettelsen af staten Israel i 1948.

221

Sultan Mehmet Erobrerens tilfangetagelse af Konstantinopel og kollapset af det romerske imperium betød enden på Cæsars titel.

225

Vold og terrorhandlinger, et af tegnene på den sidste tid, fortsætter med øget vold i hele verden.

Parallellen mellem advarslen udstedt af Profeten (saas) i fortiden og de begivenheder, man oplever i dag, afslører denne velsignede mands mirakler for os.

226

Krigene i mange lande i verden, hvor uskyldige mennesker dræbes uden årsag, er endnu et af varslerne for Dommedag, som Profeten (saas) gengiver.

227

Eksempler på udbredte ateistiske hjemmesider.

228

Et af varslerne for dommedag, som gengives i haditherne, er ødelæggelsen af byer. De jordskælv, som for nylig skete i Mexico (venstre) og Tokyo (under) er manifesteringer af dette.

229

South Review, 9. december 2001

På trods af de rige ressourcer i verden, lider mange lande under forfærdelig sult. Dette er et andet tegn, som alle må tænke over.

The Independent, 6.10.2000

230

Homoseksuelle, som Profeten (saas) talte om for 1400 år siden, kan nu ses i mange dele af verden.

The Telegraph, 19.07.2000

231

South Review, 5. august 2001

The Daily Telegraph, 9.5.2000

Newsweek, 8. maj 99

233

Newsweek, 11. februar 1980

Disse billeder viser eksempler på den undertrykkelse, folket i Afghanistan led under, under invasionen af den russiske hær i 1979.

234

VANDKRISE I NABOLANDENE

Tension i Syrien og Irak stiger, mens tiden nærmer sig, hvor vandløbet fra Eufkrat vil blive lukket ned.

Tyrkiet vil lukke vandløbet fra Eufkrat mellem januar 13-februar 13.

Som et resultat af den nye dam, er disse lande blevet "værd sin vægt i guld" siden elektricitet nu kan produceres, jordens fertilitet er steget, nu hvor det samlede vand kan bruges til kunstvanding, og kommunikation er blevet lettere.

Som det kan ses fra diagrammet nedenfor, ligner dammen et stort betonbjerg. Fra denne dam (bjerget ifølge hadithens analogi) løber en formue så værdifuld som guld. Af den grund ligner dammen et "bjerg af guld". (Allah kender sandheden)

235

Det tyske parlament efter dets ødelæggelse i 1945. Billedet nedenfor viser samme bygning i 1999, efter rekonstruktion. Mange bygninger bliver genopbygget og bringes tilbage til deres tidligere udseende på samme måde.

237

Sky Telescope Magazine, July 1999

Ovenfor: Et billede af solformørkelsen den 31. juli, 1981.

Øverst: Et billede af formørkelsen i 1981 afbilledet i *Sky Telescope* magasinet i juli 1999 udgivelsen.

Kalenderen til venstre viser datoerne for sol- og måneformørkelserne i 1981 og 1982.

238

Den 6. marts, det sovjetiske Vega-1 rumfartøj fløj inden for 5.500 mil af Halleys komet, og sendte de første billeder af kometens isede kerne tilbage.

20th Chronicle (3/1986) p. 1278

239

TIME, 3.12.1979

En forfærdelig massakre fandt sted ved Kabaen under hajj i 1979 (1 Muharram, 1400, ifølge islamisk kalender). Denne dato er den første dag i året 1400. tredive personer mistede deres liv. I hadithen henfører vores Profet (saas) til en stor begivenhed, som finder sted ved Kabaen i "det år, hvor Hazrat Mahdi (as) vil opstå". Dette udtryk er overordentligt vigtigt. Det er fordi datoen for hændelsen og datoen for ankomsten af Hazrat Mahdi (as) begge indikerer året 1979.

240

Türkiye , 12 August 1987

Syv år efter 1979, igen under hajj, fandt endnu en meget blodigere hændelse sted. Denne gang blev 402 folk dræbt. Men i kontrast til den første hændelse, fandt denne sted langs Kabaen i stedet for indeni den. Disse to hændelser er i total overensstemmelse med beskrivelsen i hadithen af "et angreb på Kabaen og blodsudgydelse inde i Kabaen," citeret som varslere for ankomsten af Hazrat Mahdi (as).

Historien indefra om sammenstødene i Mekka: HARAM ASH-SHARIF (TEMPELBJERGET) VAR UNDER BESÆTTELSESTRUSSEL

Türkiye , 2 August 1987

Iranske pilgrimme prøvede at holde en demonstration, bærende plakater af Khomeini.

SAMMENSTØD I MEKKA: antal døde: 402

241

I juli 1991, invaderede Irak Kuwait, og som resultat af afbrændingen af kuwaitiske olieklender, blev Kuwait og den persiske golf opslugt i flammer.

242

Soldater, der sætter ild til de kuwaitiske olieklender på Saddams ordre.

245

Dette varsel fra Solen kan være den store eksplosion, som fandt sted i det tyvende århundrede. Til venstre på billedet til siden er et billede af Solen, taget i 1996. Billedet til højre blev taget i 2000 og viser dens seneste forekomst efter eksplosionen.

248

Anwar Sadat, som kom til magten i Egypten i 1970 og blev der i 11 år, blev dræbt af sine modstandere under et militæroptog i 1981. Andre egyptiske ledere, som er blevet dræbt, inkluderer premierminister Boutros Ghali, myrdet i 1910, og premierminister Mahmoud Nukrashy Pasha, myrdet i 1948.

Bashir Gemayel, den myrdede phalanx præsident af Libanon

Ordet Sham bruges ikke kun om byen Damaskus i Syrien. Ordet betyder "venstre" på arabisk og er længe blevet brugt til at henføre til lande til venstre for Hijaz regionen (hvor byerne Mekka og Medina ligger). Mange ledere er blevet dræbt i den region. Nogle af disse er: tidligere syriske premierminister Salah al-Deen Beitar (nederst venstre), dræbt i 1980, syrisk premierminister Droubi Pasha, dræbt i 1921, syrisk premierminister Muhsin al-Barazi, myrdet i 1949, Kong Abdullah af Jordan, dræbt i 1851, og libanesiske phalanx leder Bashir Gemayel (øverst højre), dræbt i et bombeangreb i 1982.

249

Den 26. oktober, 1956, angreb Israel Egypten og begyndte at besætte Sinai-halvøen. Kampen sluttede kort efter USA's intervention, og fredsbevarende FN-styrker blev indsat på den israelske grænse.

Seksdagskrigen i 1967 var en anden krig mellem Israel og Egypten. Ved krigens slutning havde Israel erobret hele Gazastriben og Sinai-halvøen, Vestbredden af Jordan floden, byen Jerusalem og Golanhøjderne.

250

New York Times, 19. april 1906

262

Stigningen i hvedeproduktionen blev beskrevet på hjemmesiden www.worldbank.org/html/cgiar/press/wheat3.html: Hvede er århundredes mirakelafgrøde. İsmail Serageldin, World Bank vicepræsident for Environmentally Sustainable Development og CGIAR formand, sagde: 'HVEDE ER DETTE ÅRHUNDREDES MIRAKELAFGRØDE' Han fortsatte: 'Øget hvedeproduktivitet har forhindret verdensomspændende fødevaremangel og stabiliseret fødevarerikigheden i Asien, Sydamerika og, til en vis grad, Afrika.'

Tallene for hvedeproduktion mellem 1981-2 og 1999-2000 på www.economic.idsc.gov.eg/book/agricul.htm hjemmesiden viser en 90% stigning.

263

Teknologi forbedres i et hurtigt tempo i dag. Kvaliteten og kvantiteten af produkterne stiger kraftigt. Denne hurtige udvikling, især inden for genetisk videnskab, skaber en revolution i landskabsteknologi, på samme måde som inden for alle andre områder af teknologi.

264

Mere end halvdelen af udviklingerne inden for levetidsforlængelse har fundet sted i det tyvende århundrede. Information om dette emne er tilgængeligt på hjemmesiden du ser nedenfor (www.hsph.harvard.edu/review/special.htm) Ifølge denne side, "er den forventede levetid i for eksempel USA steget fra 47 år i 1900 til 78 år i 1995... For det første, når folk er fattige, dør de unge, og minimale stigninger i per capita indkomst kan have en stor indflydelse på forventet levetid. For det andet, selv hvis du var enormt rig i 1900, var der 25 års forventet levetid, du ikke kunne købe, hvilket i 1990 kunne opnås ved selv forholdsvis moderat indkomst."

Hjemmesiden nedenfor (www.viewzone.com/aging.html) indeholder noget statistik. Ifølge disse vil nyfødte babyer have en potentiel forventet levetid på 76 år, men dette gennemsnit ændres hele tiden, for "i 1796 var den forventede levetid 24 år. Hundrede år senere var det fordoblet til 48. Lige nu er det 76." "Over halvdelen af baby boomers her i USA kommer til at se deres hundredårsfødselsdag og mere med fremragende helbred," siger Dr. Ronald Klatz fra the American Academy of Anti-Aging.

267

For at I kan tro på Gud og Hans udsending og stå Ham bi, ære Ham og lovprise Ham morgen og aften. (Sura al-Fath: 9)

268

Himlenes og jordens skaber. Når Han har besluttet en sag, da siger Han blot til den: "Bliv til!" og så er den til. (Sura al-Baqara: 117)

270

Charles Darwin

273

Et af evolutionisternes største bedrag er den måde, hvorpå de forestiller sig, at livet kunne være opstået spontant på det, de beskriver som den primitive jord, repræsenteret på billedet ovenfor. De prøvede at bevise disse påstande med studier såsom Miller eksperimentet. Men de led igen nederlag i lyset af de videnskabelige fakta: resultaterne opnået i 1970'erne beviste, at atmosfæren på det, de beskrev som den primitive jord, var totalt uegnet for liv.

275

Alle informationer om levende væsner lagres i DNA molekylet. Denne ekstraordinært effektive informationslagringsmetode alene er tydeligt bevis på, at liv ikke kom til ved tilfælde, men er blevet fantastisk skabt.

278

LEVENDE FOSSILER AFVISER EVOLUTION

Fossiler er bevis på, at evolution aldrig skete. Som den fossile optegnelse viser, kom levende ting til i et enkelt øjeblik, med alle de egenskaber, de besidder, og blev aldrig ændret det mindste i al den tid, arten overlevede. Fisk har altid eksisteret som fisk, insekter som insekter og reptiler som reptiler. Der er ingen videnskabelig gyldighed ved påstanden om, at arter udvikles gradvist. Almægtige Allah skabte alle levende ting.

En 54 til 37 millioner år gammel fossil klumpfisk

Et 295 millioner år gammelt søpindsvin

En 125 millioner år gammel cikade

Et 50 millioner år gammelt sequoia blad

280

Evolutionsteorien påstår, at levende arter gradvist udviklede sig fra hinanden. Den fossile optegnelse viser dog tydeligt, at denne påstand er falsk. For eksempel opstod snesevis af totalt distinkte levende arter pludseligt i Kambrium for omkring 550 millioner år siden. Disse levende arter afbilledet i billedet ovenfor har meget komplekse strukturer. Dette faktum, henført til som ”den kambriske eksplosion” i videnskabelig litteratur, er simpelt bevis for skabelse.

282

Det vigtigste element i propagandakampagnen, som evolutionister udfører ved hjælp af medierne, er den måde, hvorpå de totalt opdigtede helte i deres redegørelse, afbilledes som abelignende væsner. Formålet bag disse opdigtede repræsentationer, som ikke hviler på nogen videnskabelig basis overhovedet, er at misinformere offentligheden og føre dem til at tro på evolution.

287

En person, der ser på et segl, opfatter det i sin hjerne. På samme måde er den i hans hjerne, at han undersøger og eksaminerer trækkene ved de væsner, han ser i sin hjerne. De ting, han finder ud af, viser ham perfektionen ved Allahs skabelse og overlegenheden ved Hans visdom og viden.

BAGSIDE:

Folk i dag, og især de unge, har mange individer som rollemodeller, imiterer den måde, hvorpå de opfører sig, taler og klæder sig og forsøger at være som dem. Men den siden størstedelen af disse folk ikke selv er på rette vej, mangler de sand moral og attitude. En muslim må forsøge at efterligne Profeten Muhammads (saas) adfærd og moral, som blev sendt til menneskeheden som den sidste profet. Han var et levende eksempel på den sublime moral i Allahs sidste åbenbaring. Han var en ven af Allah og inspirerede menneskeheden med sin nærhed til Ham. Allah bekræfter det i et vers:

I har et smukt eksempel i Guds udsending, for enhver, som sætter sit håb til Gud og den yderste dag og ofte ihukommer Gud. (Sura al-Ahzab: 21)

Selvom vi aldrig har set Profeten (saas), kan vi stadig gøre vores bedste for at komme til at kende hans eksemplariske adfærd, hans talemåder og den tilfredsstillende moral, han udviste, ved hjælp af Koranens vers og haditherne. Vi kan forsøge at være som ham for at være tættere på ham i efterlivet.

Formålet for at skrive denne bog er at introducere diverse af Profeten Muhammads (saas) egenskaber ved at åbenbare hans hengivelse, overlegne moral og noble karakter.

OM FORFATTEREN

Adnan Oktar, som skriver under forfatternavnet Harun Yahya, blev født i Ankara i 1956. Siden 1980'erne har forfatteren udgivet mange bøger om trosrelaterede, videnskabelige og politiske spørgsmål. Han er velkendt som forfatter af vigtige værker, der afslører evolutionisternes bedrag, deres ugyldige påstande og den mørke forbindelse mellem darwinisme og så blodige ideologier som fascisme og kommunisme.

Alle forfatterens værker deler et fælles mål: at formidle Koranens budskab, opfordre læsere til at overveje grundlæggende trosrelaterede spørgsmål såsom Allahs eksistens og enhed og Efterlivet; og at afsløre irreligiøse systemers svage fundament og perverterede ideologier. Hans mere end 300 værker, oversat til 63 forskellige sprog, har et bredt publikum over hele verden.

Ved Allahs vilje vil Harun Yahyas bøger være en måde, hvorpå folk i det enogtyvende århundrede vil opnå den fred, retfærdighed og lykke, som Koranen lover.